

A L B E R T O B A C C O I

Ultima Evangelie

Volume 1

Cartea a patra a seriei vcd

Michael

Data apariției: 2015

Ediția a II-a revizuită

GGKEY:D84AK3GKBPN

Contact

Mobil: +40 720 897 250

e-mail: contact@vorbincudumnezeu.com

vorbincudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată

Introducere

Salut, te întâmpin cu dragoste și admirație. A trecut ceva timp de când ai încheiat lectura ultimei mele cărți și mă bucur că mi-ai rămas alături. Odată ce descoperi adevărul, nu te mai poți hrăni cu frânturi de adevăr sau cu ambalaje.

Pentru început, te întreb când ai citit ultima oară un material motivațional care ți-a tăiat răsufarea și ce înseamnă pentru tine o carte care te ține cu sufletul la gură? Poate una care îți dăruiește curajul de a vorbi în public și te ajută să scapi de inhibiții în fața partenerului de viață, ori care te învață să trăiești un stil de viață de invidiat, ori care îți promite să te ajute să slăbești douăzeci de kilograme în două luni. O carte care te îndeamnă să aspiri către mai bine, sugerându-ți faptul că în prezent este mai puțin bine și predându-ți arta manifestării. Tânjind să se întâmple ceva bun în viața ta, uiți că tu ești cauza tuturor evenimentelor.

Ai citit o întreagă bibliotecă de cărți care te învață să te dezvolti ignorându-i pe cei dragi și, totuși, ai sfârșit prin a îți pierde impactul în această lume înșelătoare în care crezi că te-ai născut în van? Cărțile de dezvoltare personală și spirituală nu ți-au putut dăruia acel echilibru constant și mulțumitor al emoțiilor, stărilor și reacțiilor?

Dacă acesta este motivul pentru care ai ales să citești mesajul meu, ești liber să renunți. Aici nu vei învăța să alergi după câștig sau după o faimă efemeră în ochii celor care, de la Creatorul lor, au primit aceleași drepturi. Căci niciunul nu este mai isteț și mai frumos decât celălalt, ci toți suntem egali. Diferența este că eu mă preocup de oameni, în general, și de sănătatea sufletului. Aceasta mă împlinește negreșit.

Cartea pe care urmează să o citești are o valoare inestimabilă. Odată ce o vei parcurge, percepția ta asupra vieții va suferi brusc o întorsătură pozitivă. Nimic din ceea ce știi că este, nu este așa

cum ai crezut. Dar dacă nu este astfel, atunci cum este? Vei afla pe parcursul călătoriei pe care ai început-o, pentru care ai primit bilet în primele rânduri, în zona rezervată VIP.

Este fascinant cum această carte a ajuns la tine, fără să știi ce cauți cu adevărat. Ea este oglinda în care te privești, descoperind, printre pagini, conflictele lăuntrice care te-au secat de energie.

Crezi că mă folosesc de cuvinte siropoase pentru a te convinge să citești? De ce aș face-o, din moment ce ai cumpărat deja cartea sau ai descărcat-o gratuit de pe internet? Motivul pentru care te întâmpin cu bucurie și entuziasm este că aceasta este starea mea de acum. Doresc să îți fac cunoscut miracolul vieții și calea spre nemărginire. Îți prezint un material nelimitat, care te va uimi până în străfunduri și, în funcție de credința și încrederea ta, te va impulsiona să săvârșești lucruri și mai mărețe decât mine, cel mai slab om de pe Pământ.

Salut, sunt Alberto. Probabil că ai citit afirmația mea de sute de ori pe rețelele sociale sau în articolele de pe blog. Totuși, simt nevoia să o repet, pentru că nu ai simțit energia pe care vreau să ți-o transmit. Sunt Alberto, te-am salutat. Sunt minunat, și tu ești la fel, iar dacă nu mă crezi, așteaptă doar să îmi citești cartea.

Viața este fascinantă. Dumnezeu este dragoste. Oamenii sunt produsul dragostei, iar dragostea ia miliarde de forme. Forma pe care ai venit aici să o cunoști te va cutremura din cap până în tălpi. Dragostea, așa cum mi s-a revelat prin aceste rânduri, m-a înălțat deasupra tuturor lucrurilor materiale care există, care au fost create și care ar putea fi create de om.

Călătoria terestră este magică și plină de culori necolorate, iar tu ești atât desenatorul, cât și personajul desenat. Ești câmpiile cu florile lor sălbatice, fluturii, păpădiile și toate firele de iarbă. Ești ploaia și vântul. Apele se înclină înaintea ta, iar munții te apără de furtuni. Nici toate lacrimile acestei așezări de oameni, nici sacrificiul sfinților și al animalelor nevinovate care au trăit vreodată pe Pământ nu pot fi suficient de cumplite pentru a îți răpi bucuria că te-ai născut, că ești acum aici și faci ceea ce ai ales să faci.

„Așa ceva nu am mai citit niciodată“, ai gândit acum. Ce fel de trai utopic trebuie să duc pentru a îndrăzni să afirm că iubesc viața, mult iubite cititor?

Totuși, nu te grăbi să tragi concluzii despre conținut. Pe parcurs, s-ar putea să te sperii și să lași cartea uitată pe un raft, sau poate vei conștientiza că tot ce am scris este despre tine, eroul din interiorul tău. Viața mea nu este așa cum ți-ai imaginat. De fapt, această introducere mi-a fost transmisă. „Cine m-a inspirat?“, te

întrebi. Ți voi răspunde: eu, dar acest „eu“ ascunde o poveste mai complexă.

Bucuria care s-a revărsat asupra mea scriind nu m-a cruțat de suferință și de tristețe. Chiar „eu“ mi-am spus că suferința creează bucuria. Mai târziu am înțeles că tristețea nu este suferință. Suferința creează bucuria, iar tristețea nu este suferință.

Sunt bucuros, sunt trist. Aș putea spune, glumind, că sunt mai bucuros decât Dumnezeu și mai trist decât diavolul, iar tot timpul te voi bombarda cu umor. Recunosc, însă, că nu te voi bombarda tot timpul, căci nu mă vei găsi întotdeauna în starea actuală.

Am trăit sute de stări pentru a descoperi acest adevăr care pe unii îi va mângâia, iar pe alții îi va tulbura. Mulți își vor consolida credința citind, în timp ce alții vor renunța la credința lor fragilă, considerând că au de-a face cu un conținut aberant și răutăcios, venit din partea unui autor care dorește, cu orice preț, să ajungă celebru.

Cea mai avansată formă de înțelegere a legilor universale și a forțelor prin care lucrează Marele Spirit Creator a fost introdusă în mintea umană și se accesează prin intuiție, cea mai puternică unealtă de conștientizare. Ne-a fost explicată în cuvinte omenești, încetând să mai existe doar în spirit. Astfel, spiritul a devenit una cu materia, iar materia a fost eliberată.

Cartea care a ajuns la tine este una îndrăzneată, periculoasă, infailibilă și incredibilă. De aceea, atunci când am scris-o, și eu am pus-o la îndoială — mesajul părea prea exagerat pentru mine, omul de atunci. Ea nu a fost scrisă până astăzi pentru că nimeni nu a îndrăznit, nici nu a simțit chemarea. Aceasta este sarcina și răspunderea mea. Și nu, cartea „Mihael“ nu descrie o profecție; nu vorbește despre ceea ce urmează să se întâmple, ci prezintă ceea ce a fost împlinit.

Singurul obstacol aflat în calea răscumpărării acestei civilizații este ca ea să conștientizeze eliberarea care a avut loc și să redevină Una cu Spiritul care mișcă Universul, prin Fiul, completând Uniunea Spirituală, fie că trăiește în trup sau în spirit, și oriunde. Noi toți suntem Unul.

Alberto Bacoï,
București, România.
Aprilie 2015.

Capitolul 1

Apariția celor doi martori

Bine ați venit, iubite suflete și suflete însoțitoare. Înainte de a pătrunde într-un subiect sau altul, potrivit este să ne cunoaștem. Dorim să ne prezentăm și să fim recunoscuți pe Pământ ca autori ai seriei „Vorbind cu Dumnezeu“, respectiv Elohim, Cele Șapte Aspecte Creatoare ale lumii. Eu sunt ceea ce numiți Dumnezeu și vă întâmpin de această dată ca Duhul Adevărului. Mă bucur să fiu contactat astfel de unul dintre voi. Și totuși, el nu este singurul suflet care reflectă lumina Mea.

Pentru a nu lungi introducerea și a clarifica aspectul identității Mele, vă asigur că toți Mă cunoașteți și M-ați cunoscut în trecut.

Eu sunt. Sunt Dumnezeuul Vechiului și al Noului Testament. Sunt cunoscut ca Domn al spiritelor și al oștirilor, al mieilor și al tuturor îngerilor și ființelor. Sunt Dumnezeuul lui Enoh și Ilie, al lui Noe, Avraam, Moise, David și Isus, Cel care a coborât în lume și i-a înălțat pe fiii oamenilor odată cu El.

Eu sunt Emanuel. Sunt Dumnezeuul lui Israel, Cel care separă și unește și pictează cerul cu sângele tău. Sunt Cel care veghează în noaptea spirituală și Cel pentru care ai ales să mori, în Numele slavei și al măreției Sale. Eu sunt Cel care este veșnic viu, Părinte al acestui Univers și al tuturor conștiințelor care trăiesc în el și pe lângă el. Sunt ceea ce puteți înțelege și ceea ce depășește credința celor mai fideli îngeri care au coborât acolo. Eu sunt Maiestuosul și Strălucitorul, Luminatul și Preaînaltul, Atotputernicul și Formidabilul. Sunt Cel Dintâi care există și care nu a fost conceput de niciun pântec în veci. Eu sunt dragoste și iubesc necondiționat.

Eu sunt Dumnezeuul tuturor timpurilor și al popoarelor. Sunt

binecunoscuții Vishnu și Krishna, Allah și Yeshua HaMashiach, precum și luminatul Lao Zi.

Eu sunt Marele Soare Central al Universului și Singurul Foc din care provine viața. Sunt Împărat și Domnitor peste îngeri și arhangheli. Sunt Dumnezeuul sufletelor Laria, care vor veni, și al lui Mihail, Gabriel, Uriel, Rafael, Raguel, Chamuel, Jophiel, Sara-kiel, Zadkiel și Ikisat. Eu sunt Cel care iartă și Cel de la care nu vei gusta iertarea atâta vreme cât nu îi vei ierta pe ceilalți, la rându-tău. Sunt Paznicul celor șapte stele legate în abis, Lumina și Întunericul, Binele și Răul, Cerul și Pământul, Apa și Focul, Interiorul și Exteriorul tuturor formelor cunoscute și necunoscute.

Eu sunt vântul care îți smulge acoperișul de deasupra capului și valul care te pierde în larg. Sunt pietrele ascuțite care îți creștează pielea tălpilor și arșița care îți usucă recolta. Sunt sabia care te taie și frânghia care te sugrumă. Sunt dragostea pe care i-o porți femeii mult iubite și spaima care te cuprinde atunci când aceasta pleacă de la tine.

Eu sunt ceea ce iubești și ceea ce urăști. Sunt păsările vesele și dealurile înflorite. Sunt mireasma munților și cântecul valurilor. Sunt Cel mai diversificat sistem de viață și Perfecțiunea Însăși, iar nu în ultimul rând sunt tu, cea mai înaltă versiune a ta, pe care ai tânjit să ți-o exprimi încă de când M-ai implorat să apari alături de Mine, mai întâi ca gând, apoi să trăiești separat de Mine, prin uitare.

În continuare mă voi prezenta eu, Arhanghelul cunoscut sub numele Mihail, mesagerul Celui Preaînalt. Este foarte important de reținut că, atunci când ne referim la un suflet primar precum Mihail, nu ne imaginăm o singură persoană eroică. Eu reprezint o întregă comunitate de suflete ascensionate, care simt și creează împreună, prin rugăciune.

Nu în ultimul rând, mă voi prezenta eu, omul Alberto, autor al acestor mesaje și încarnare primară a Îngerului. Modul în care am ales să despart conținutul dialogului, devenit acum o conversație între trei persoane, poate fi asemănat cu conceptul Trinității Divine, care a ales să se cunoască pe Sine.

Pentru început, voi defini cele trei categorii de încarnare prin care îngerii aleg să influențeze desfășurarea lumilor materiale.

Încarnarea de gradul trei se referă la o persoană a cărei viață și scop se desfășoară inconștient pe întreaga durată. Aceasta nu știe cine este și nici ce ar trebui să facă în viața trăită pe Pământ. În percepția sa, totul pare o întâmplare, primind tot ceea ce vine ca fiind inevitabil. Indiferent de gradul său spiritual și de limita sa

în ceea ce privește puterea de execuție, acest avatar îndeplinește cu certitudine scopul pentru care s-a născut. El trimite sufletului părinte pachete de informații despre lumea cu care a intrat în contact, prin experiențele asimilate. Acest grad de încarnare poate fi comparat cu un senzor.

Încarnarea de gradul doi se referă la o persoană a cărei viață se desfășoară pe deplin conștient. Aceasta are informații cu privire la identitatea sa și primește numeroase îndrumări în vederea împlinirii scopului vieții trăite pe Pământ. Acest avatar trimite la rândul său sufletului părinte pachete de informații despre lumea cu care a intrat în contact, prin experiențele asimilate, pe care le transformă în medicament pentru ceilalți. La maturitate, el devine un învățător spiritual. Acest grad de încarnare poate fi comparat cu Luna, care reflectă lumina Soarelui.

Încarnarea de gradul întâi se referă la o persoană a cărei viață se desfășoară pe deplin conștient. Aceasta are informații exacte despre identitatea sa și despre scopul vieții terestre. Acest avatar devine un stâlp de foc, prin care fasciculele Luminii Primordiale coboară în planurile inferioare ale Pământului care îl găzduiește, așa cum menționează Cartea Revelației. Procesul îi ridică frecvența până în punctul în care sufletul părinte poate coborî în trupul său, iar Îngerul umblă printre oameni ca un om, în trup de carne, pe Pământ.

Pentru mai multă claritate, înaintea fiecărui fragment voi nota numele entității care se adresează, astfel încât discuția să fie mai ușor de urmărit.

Elohim: *Să înțeleg că din acest moment vei renunța la a Mă mai numi Dumnezeu?*

Alberto: Nicidecum.

Elohim: *Ba da, așa ai simțit să procedezi. În continuare, voi explica cum s-a născut instinctul de a vă revolta împotriva Creatorului.*

Orice v-ați imaginat în trecut despre Mine că sunt a fost ceva limitat. Niciunul dintre cei care au rostit Numele lui Dumnezeu nu a pătruns tainele divine, iar voia Mea a rămas un mister. Dumnezeu a rămas înfripat în inimile voastre ca Cel nevăzut. De aceea, imediat ce primiți o informație nouă despre identitatea Mea, voi o tăgăduiți. Atunci când știți că nu știți nimic despre Dumnezeu, decizia de a vă împotrivi noilor revelații nu este o alegere liberă și nu vă aparține. Căci imaginea lui Dumnezeu v-a fost dictată și a rămas definitivă.

Eu vă spun că o întreagă planetă M-a înțeles greșit, pierzân-

du-și identitatea divină. Acesta a fost și scopul, în timp ce liderii Pământului s-au folosit de puterea cuvântului pentru a manipula creațiile care și-au uitat originea. Astăzi, însă, Eu le vorbesc fiilor oamenilor altceva și Mă prezint într-un mod diferit. Din acest motiv, liderii și cei care i-au urmat au rămas pe dinafară.

Bineînțeles că este rău faptul că ați construit legi omenești și biserici pe care Eu nu le recunosc și în care nu intru, căutând să înlocuiți legea Iubirii. V-am atenționat să vă împotriviți dumnezeilor inventați de oameni. Din cauza neascultării, cei care le-au ridicat și care s-au bucurat de autoritate un timp au rămas, repet, pe dinafară.

Mihael: Dumnezeu este imuabil, însă înțelegerile oamenilor și credințele lor despre El diferă de la o generație la alta și de la o regiune la alta.

Elohim: *Unii dintre voi credeți că Dumnezeu este un concept arhaic, aparținând mai degrabă legendelor decât adevărului. Un Spirit superior oricărei făpturi cunoscute, care vă veghează și vă ghidează în mod sublim, vă determină să puneți la îndoială existența Dumnezeului Vechiului Testament, de exemplu? Cel care v-a dăruit legea prin Moise și care astăzi alege să vorbească din nou pare să nu fie Părintele creației, ci doar un trimis al Său sau, mai rău, un șarlatan, așa cum afirmați?*

Mihael: De-a lungul istoriei, oamenii și-au creat imagini despre Dumnezeu, în care au început să creadă și astfel au închis ușa oricărei revizuirii a credințelor lor. Chiar dacă scrierile afirmă că omul nu Îl cunoaște pe Dumnezeu și, prin urmare, nu ar trebui să își construiască chip cioplit, adică să creeze un caracter divin pe baza propriei înțelegeri, voi, atunci când primiți informații despre identitatea divină, vă împotriviți, afirmând că nu sunt adevărate, deși nu L-ați cunoscut pe Dumnezeu, ci doar v-ați imaginat cum ar putea fi.

Elohim: *Trăiți într-o țară iconizată, în care fiecare așezare de locuințe deține una sau mai multe biserici. Pereții caselor voastre sunt decorați cu simboluri păgâne, icoane, dictatori, eroi lumești sau sfinți, femei virgine ținând un prunc în brațe sau chiar femei dezbrăcate. Ardeți peste o mie de lumânări în capelele mortuare, pe cap de locuitor. Prin urmare, cu cât aprindeți mai multe pentru o persoană care „a murit”, cu atât aceasta a fost considerată importantă. Dar voi ardeți lumânări pentru cei care au înviat, în loc să le aprindeți pentru voi, cei rămași în viață, morți din punct de vedere spiritual.*

Atunci când o persoană publică moare vă ațișțați pe canalele

de televiziune și pe rețelele sociale, sfâșiindu-vă hainele, dar când vă contactează mama, care este în viață, „s-o ia naiba“, strigați grăbiți în drumul vostru. Important este că veți aprinde lumânări pentru ea după ce nu va mai fi și o veți iubi. Apoi, de fiecare dată când treceți pe lângă o mânăstire, vă faceți semnul crucii de trei ori, că poate mama voastră vă pândește din Cer.

Bătrânii care își târâsc trupurile muribunde prin spitale strigă la porțile bisericilor, spunând că soarta lor este un chin și că vor să le fie curmată suferința. Dar fiecare și-a cheltuit agonisirea pentru a prelungi acest chin numit viață, măcar un an sau doi, o lună, o săptămână sau cât va mai vrea Dumnezeu. Apoi „sfințiți“ apa pe care o beți, pâinea, vinul, casele și mașinile, afirmând că le-a sfințit Dumnezeu.

Mihael: Cuvântul „sfânt“ se referă la un suflet neprihănit sau unul absolvit de păcat înaintea lui Dumnezeu. Prin urmare, cum am putea crede că un preot a absolvit de păcat un lemn sau o casă, spunând că lemnului i-au fost iertate păcatele? Spre deosebire de o ființă, un obiect nu poate fi nici sfânt, nici păcătos, căci nu a fost înzestrat cu libertate. Doar ființele pot deveni, prin propriile alegeri, îngeri desăvârșiți sau diavoli desăvârșiți.

Atunci când un suflet își lasă trupul, deoarece devenise greoi și nu îl mai putea susține în procesul creării de sine, toate lucrurile sunt înnegrite. Vestimentația celor prezenți este neagră, eșarfele și baticurile la fel, la intrare atârână o pânză neagră etc., în loc să fie totul luminos, iar evenimentul o sărbătoare. Ținând cont de societatea voastră întunecată, desprinderea de trup, adică eliberarea de ea și de forma limitată, este un eveniment pozitiv, iar venirea unui suflet pe lume, prin naștere, unul negativ. Pentru că pruncii sunt condamnați la moarte odată ce iau contact cu micile trupuri. În ciuda acestui lucru, lor nu li se dau veșminte negre.

Așadar, ar trebui să vă bucurați plecarea celor dragi, gândind, entuziasmați, că va veni și timpul vostru și că atunci îi veți vedea, și să vă întristați când vi se nasc copii. Dar voi spuneți că unul care a plecat a murit, s-a dus, să îi fie țărâna ușoară, convinși că a încetat să mai fie, iar dacă a trecut în altă parte, nu știți unde.

Adevărat vă spun, acela a fost mort, dar a înviat și nu va mai muri niciodată. Unde este bucuria voastră pentru el? Voi aprindeți lumânări pentru cel viu, ca să aibă lumină, dar el a devenit lumină și strălucește pentru voi, cei care nu ați dobândit vederea.

Nu vă pot vorbi mai clar decât atât. Au vreun sens cuvintele mele pentru voi?

Alberto: Cu siguranță că da. Doar un nebun ar contesta aceste

adevăruri.

Mihael: L-a văzut cineva pe Dumnezeu botezând, cununând, stropindu-i pe creștini cu apă sau arzând tămâie?

Alberto: Nu.

Elohim: *Ele sunt afacerile voastre, nu lucrările Mele. Pentru cei care vor îndrăzni să pună sub semnul întrebării aceste practici omenești, Biserica a pregătit dinainte o prăpastie, și anume iluzia infiltrării diavolului în mințile celor care se vor împotrivi, urmată de pedeapsa veșnică, care doar cu un curaj astronomic ar putea fi traversată.*

Vehiculul numit minte, mașina cu ajutorul căreia călătoriți în lumile materiale, poate fi influențat cu ușurință. Totul se bazează pe credință: a vedea înseamnă a crede.

„Eu cred că în lume există copaci, pentru că îi văd cu ochii mei”. Nimeni nu te poate convinge că pomii sunt un mit, tocmai ai coborât dintr-unul. Dacă te-ai fi născut într-o lume cu copaci roz, în care, în loc de fructe, ar fi crescut bancnote de o sută de euro, ți s-ar fi părut la fel de firesc. La fel este și cu religia. Crezi că bisericile reprezintă Casa Domnului, pentru că le vezi cu ochii tăi. Nimeni nu te poate convinge că bisericile sunt un mit, tocmai ai ieșit dintr-una. Așadar, a vedea înseamnă a crede.

Dumnezeu este gelos și judecă, așa scrie în Vechiul Testament. „Am văzut noi”, strigă creștinii într-un singur glas. Nu îi vei convinge că Eu nu judec creația și că această afirmație este, de fapt, o blasfemie, pentru că ei au văzut într-o carte scrisă de oameni. Așadar, oamenii cred într-o carte pentru că au văzut-o cu ochii lor. Pe Mine nu Mă cred atunci când le spun că nu judec, pentru că nu M-au văzut. Dacă M-ar vedea, M-ar iubi și ar înțelege că tot răul care s-a abătut asupra rasei umane este consecința faptelor ei. Iar consecința faptelor ei este glasul Meu, care vorbește în Vechiul Testament. Acum veți înțelege și cartea.

A urma o viziune exprimată de oamenii care au trăit înaintea ta, declarând că ești iluminat și că deții adevărul, este cea mai mare minciună pe care ai crezut-o vreodată. În realitate, însă, nu doar că nu deții adevărul, nici măcar nu intenționezi să îl cauți. Tu nu deții o identitate înaintea Mea, îmbrățișând falsa superioritate. Cei din trecut au înțeles atât cât au putut din adevăr, lăsând viziunea lor drept moștenire generațiilor viitoare. Astăzi, însă, voi aveți o responsabilitate mai mare.

Mihael: Ați construit grădinițe, școli, facultăți, unități de pregătire militară, închisori, centre de educare și reintegrare, ospicii, biserici și adunări, pentru a modela omul după placul vostru. El,

însă, rămâne așa cum a fost creat, asemenea chipului lui Dumnezeu, și nu cum și l-au închipuit cei mai întunecați tirani. Așadar, încă de când vă nașteți, lumea vă silește să învățați de la ea, prin orice constrângere. Și totuși, înainte de a preda, lumea ar trebui să învețe, aceasta este ordinea.

Autoritățile promovează educația, dreptatea și prosperitatea, sprijinind organizații conduse de oameni reținuți pentru abuzuri, furt și înșelăciune. Generația voastră a fost formată de cei care au fost instruiți să înșele și care nu au cunoscut adevărata educație. Pentru conducătorii voștri, dedicarea, iubirea și respectul față de co-participanții la viață sunt valori străine, la fel și interesul pentru binele comun.

Pe Pământ, liderii spirituali vă învață iubirea necondiționată, colectând taxe în schimbul învățăturii lor știrbe. Iar adepții lor nu frecventează retreaturile pentru a învăța iubirea, ci pentru a câștiga de pe urma ei.

Tinerii care își petrec viața în închisori au ajuns să săvârșească anumite fapte pentru că nu s-au adaptat societății voastre corupte, un teatru ieftin la care au ales să nu ia parte, indiferent de consecințele alegerii lor mai puțin inspirate.

Elohim: Dragilor, deși v-am promis pacea pe planetă, o parte dintre voi va fi nevoită să plece, căci schimbarea cere sacrificiu. Un sfert dintre locuitorii Pământului vor pleca și se vor întoarce, primind alte trupuri și alte minți. Pentru că trupurile și mințile lor sunt stricate și doresc doar să ucidă, și vor fi uciși. De aceea, voi nimici, prin voi, atât de mulți oameni. Selecția a fost pornită și este suma deciziilor voastre.

Cei care se vor împotrivi afirmației Mele, negând voia divină și iubirea Mea pentru voi, copiii Mei, sunt chiar cei care vor pleca. Ei și-au aflat astăzi soarta și nu se pot împotrivi planului cu omenirea. În viitor, nu va rămâne om care a judecat și care să nu se judece pe sine însuși pentru modul în care i-a tratat pe ceilalți. Judecătorii care au aplicat pedepse uriașe, jucându-se cu viețile semenilor lor, vor fi condamnați atât în viața terestră, cât și dincolo de ea, chiar de către cei condamnați, pentru a simți ceea ce au simțit și ei. În cele din urmă, viețile lor vor deveni gunoi, iar gunoiul este aruncat afară.

Dacă vei mostra pe cineva, Eu voi mostra. Iar dacă vei binecuvânta pe cineva, Duhul Meu va coborî asupra sa și îi va lumina calea.

Lucrarea Mea nu se desfășoară prin intermediul unor cărți și cu atât mai puțin prin cea de față. Întreaga planetă se află într-un

proces de purificare. Scopul acestor mesaje este ca cei care le vor citi să parcurgă drumul ascensiunii în mod conștient. Cu toții veți trece prin apă și prin foc, mai devreme sau mai târziu. Dar scribii Mei le vor mângâia sufletele celor predispuși la șocurile produse de schimbarea care a venit, poruncind valurilor să se liniștească. Cei despre care îți vorbesc reprezintă cea mai înaltă parte a Mea și contribuie la revenirea Conștiinței Hristice în sistemul de gândire al umanității.

Creștinii vor mai rămâne pe Pământ, prin refuzul de a îmbrățișa cuvintele Mele. Timpul lui Iuda încă nu a sosit. El va trebui să aștepte până când Cel pe care L-a vândut va cobori Personal și îl va înălța, dar soarta sa nu va fi una ușoară.

Bucuros vă spun că Noua Creație a fost finalizată și imploră să fie locuită. Fericirea vă cheamă, tot ce v-a mai rămas de făcut este să alegeți să veniți. Cea despre care îți vorbesc este o creație mai puțin densă, o lume fizică superioară celei cunoscute, în care voi, copiii, veți trăi veșnic.

Informațiile obținute prin purificarea planurilor eterice ale Pământului au confirmat ceea ce era de așteptat: sufletele terestre nu doar că mai au de străbătut un drum lung spre atingerea desăvârșirii, ci rămân prinse la nivelul animalelor și ignoră orice impuls de avansare. Dar sufletele „adormite în Hristos” coboară în planurile inferioare pentru a ghida omenirea spre un rezultat pozitiv, ferind-o de autodistrugere.

Încarnările lor vor pătrunde, împreună cu sufletele înălțate, în Noua Creație, primind noi sarcini, pentru ca apoi să fie returnate surselor de proveniență.

La finalul lucrării, sufletele părinte vor fi înălțate. Cele care s-au oferit să lucreze pe Pământ în aceste timpuri vor primi drept asupra lumilor materiale, alcătuiind așa-numita conducere galactică. Acestea vor forma o uniune spirituală, în care sufletele erau se vor perfecționa în desprinderea de individualitate și în crearea unui mare spirit comun. Arhanghelii vor fi înălțați, primind dreptul hristic câștigat prin sângele lor, iar Cel care umblă împreună cu Tatăl Își va revendica dreptul de Dumnezeu Creator de lumi; care este ultimul grad spiritual cunoscut și cea dintâi funcție.

Mihael: Această transformare planetară se derulează într-un mod sublim, invizibil pentru majoritatea. Ba chiar aparențele par să dovedească contrariul.

Elohim: Creștinii se roagă în adunările lor, cerându-Mi să îl trimit pe Îngerul Meu iubit, așa cum a fost profețit în cărțile sfinte, pentru a nu permite rătăcirea cuvântului printre opiniile umane.

Dar tu te afli deja acolo și ai ridicat cuvântul deasupra opiniilor și tuturor doctrinelor; măsurându-le credința.

Alberto: Unii oameni proclamă existența așa-numiților îngeri decăzuți, răspândind teamă.

Mihael: Îngerii decăzuți, descriși în cartea lui Enoh, nu există așa cum vi-i închipuiți voi, oamenii. În plus, Biblia nu confirmă existența unui diavol așa cum vi-l închipuiți voi, nici nu afirmă că Hristos ar fi crezut în existența acestui personaj. Fiul Omului nu crede în existența diavolului, ci în existența lui Dumnezeu, Sursa Primordială din care venim cu toții.

Diavolul reprezintă aspectul întunecat al minții umane, care iese din ordinea divină și Îl acuză pe Dumnezeu, și nu o persoană conștientă. El poate lua chiar și forma unei persoane, atunci când îi permiteți, dacă înțelegeți ce vreau să spun. Diavolul este omul care îl înșeală pe cel slab și lipsit de autoritate. Fantomele, extra-terestrii sau orice altă apariție nu sunt decât consecința unei minți ieșite din ordinea divină.

Câți dintre consumatorii anumitor substanțe au declarat că în jurul lor pluteau elefanți roz sau căruțe supersonice? Deși mulți au avut contact vizual cu aceste apariții, ele nu există așa cum vi le închipuiți. Dacă vă veți plimba noaptea prin cimitir, după ce ați vizionat un film de groază, mintea voastră va inventa tot felul de scenarii și chiar veți avea senzația că în tufșuri se ascund fante. Frica este o putere creatoare, la fel ca dragostea. Tot ceea ce creați este necesar și, mai mult sau mai puțin, confortabil. Iar tot ceea ce creați vă este permis, atâta timp cât vă întoarceți la Tatăl vostru sfânt. Trăiți, așadar, experiența diavolului prin libertatea pe care ați primit-o și întoarceți-vă la Dumnezeu.

Alberto: În volumele anterioare am vorbit despre diversitatea creației și despre lumile care se desfac, prin expansiune, asemenea bobocilor de floare. Ai menționat, de asemenea, că straturile realităților sunt suprapuse, dacă îmi amintesc. Mulți sunt dornici să aprofundeze acest subiect.

Mihael: Vorbești despre acele dimensiuni pe care oamenii le numesc prin cifre, cum ar fi 2D, 3D și așa mai departe, care, de fapt, sunt tărâmurile materiale ce răspund unor frecvențe diferite?

Alberto: Da.

Mihael: Privește pe fereastră și observă oamenii care aleargă prin fața locuinței tale. Fiecare deține o conștiință conștientă în realitatea 3D. Ei percep lumea prin văz, auz, miros, pipăit și gust. La fel se întâmplă și în cazul tău. Și totuși, atunci când privești în neant, contemplând, imaginea se distorsionează, iar sunetul, din

vibrațiile pe care le recunoști ca fiind cuvinte, se transformă într-un amalgam de zgomote deranjante.

Alberto: Acum, în timp ce scriu aceste rânduri, odihnindu-mă pe o bancă, în parc, imaginea pe care o privesc devine o pictură realizată în auriu și negru. Simt cum mă cuprinde amețeala, dar totodată percep conturul fiecărei frunze și cunosc numărul firelor de iarbă. Realitatea pe care o privesc pare oprită; totul stă nemișcat, ca într-o așteptare. A dispărut, mi-a revenit vederea firească de om.

Mihael: Concentrează-te și așteaptă câteva minute.

Alberto: De ce nu îmi oferi informațiile pe loc, fără să mai fiu nevoit să le descopăr?

Mihael: Răspunsurile pe care mi le-ai cerut nu există încă în lumea ta. Trebuie mai întâi să devii conștient de ele. Mintea nu a fost programată să înțeleagă lumea spirituală; de aceea, ai nevoie să o inventezi. La fel procedează savanții, împingând locomotiva creației materiale înainte.

Alberto: În ultimul timp mi-am extins capacitatea de înțelegere. Acum, însă, simt că aș putea cuprinde totul; din acest motiv mă concentrez de câteva minute bune. Privesc același fir de iarbă, alunecând într-o meditație profundă. Imaginea aurie cu negru a revenit. Lumina aurie, nemișcată, este energia emanată de spiritele captive în vegetație, care îmi transmit o mulțime de informații, de parcă mi-ar vorbi. Aud chiar și cuvinte.

Mihael: Acum, tocmai ai perceput realitatea 2D.

Alberto: Nu am mai clipit de câteva secunde, pentru ca imaginea să nu revină la normal. În timp ce privesc frunzele care par a fi desenate, în stânga mea își face apariția o lumină deosebit de strălucitoare, care împrăștie în jur mii de scânteii, asemenea unor licurici. Energia acesteia diferă de tot ce am perceput până acum, dar imaginea a dispărut din nou.

Aș vrea să aflu ce anume am privit. Părea o creatură extrem de puternică și încrezătoare, care emana gânduri și dorințe. Bucuria și entuziasmul transmise mă fac să cred că am întâlnit un zeu, dar de mine se apropie un câine.

Mihael: Acum, tocmai ai perceput realitatea 3D.

Alberto: Realitatea era aceeași ca cea a vegetației, doar energiile se modificau, fiind mai intense.

Mihael: Cele două straturi coexistă într-un singur tărâm. Doar realitatea percepută de o ființă animală diferă de cea a unei ființe vegetale, iar fiecare Îi răspunde Creatorului în funcție de cât este întrebată.

Alberto: Așteptările mele erau ca aceste realități să fie percepute fizic; credeam că pot privi și atinge un copac sau o casă.

Mihael: Imaginile pe care le-ai perceput sunt la fel de fizice precum mărul pe care îl porți în geantă. M-ai crede dacă ți-aș spune că, în realitatea în care trăiești pe Pământ, poți atinge gânduri, poți gusta lumina și poți sufoca un sentiment?

Alberto: Acum vorbești în parabole.

Mihael: Pe Pământ, mulți săvârșesc aceste acțiuni la propriu, într-un mod degradant.

Alberto: Deseori mă surprind niște fascicule de lumină care se joacă prin atmosferă, zburând în toate direcțiile.

Mihael: Acesta este modul în care ochii tăi observă impulsurile electrochimice eliberate de organul cerebral. Fasciculele de lumină care par să zburde prin atmosferă se joacă, de fapt, în interiorul globului tău ocular, prin nervurile care alimentează irisul. Prin urmare, procesul desăvârșirii spirituale se petrece înăuntrul tău; tu ești Cerul și Pământul.

Trebuie să știi că nimeni nu te poate salva, că tu ești propriul tău mesia. Nimeni nu îți poate spune ce este bine sau rău, în afară de tine însuși. Experiențele sunt stârnite de setea ființei lăuntrice, care revarsă izvorul circumstanțelor în viața ta, creând situațiile necesare dezvoltării tale. Iar tu trăiești ceea ce îți așezi singur la picioare. Acum, tocmai ai perceput realitatea 4D.

Alberto: Există numeroase interpretări teosofice ale acestor realități, unele susținând că pentru a vizita tărâmurile mai înalte trebuie să fii răpit de o navă extraterestră, înzestrată cu o tehnologie necunoscută. Unii autori afirmă în cărțile lor că Isus Hristos va coborî pe Pământ într-o astfel de navă, pentru a îi lua la El pe cei credincioși. Ca dovadă a acestei teorii, au realizat un portret al lui Isus, pe care l-au numit Sananda Kumara. Alții susțin că Isus, recunoscut ca Yeshua HaMashiach, s-ar fi încarnat împreună cu un suflet pereche. Am atins deseori subiectul „Isus“ pe parcursul dialogului, dar mereu rămâne ceva de clarificat în privința sa.

Mihael: Atunci când facem referire la Cel care umblă împreună cu Tatăl sau un suflet de densitatea a 8-a, precum Isus, vorbim despre un suprasuflet. Pentru unul de densitatea a 7-a încarnarea nu se produce printr-un singur trup. Sufletele de densitatea a 7-a se încarnează în mii de trupuri, iar cele de densitatea a 8-a în milioane. Astfel, este imposibil ca un suprasuflet să pătrundă într-un singur trup, împreună cu un așa-zis suflet pereche.

Dar dacă un suprasuflet, precum Isus, se încarnează în milioane de oameni, de ce pe Pământ nu apar milioane de învățători,

egali cu omul care deține conștiința, care să îl susțină? Cunosând istoria, știți și că milioane de oameni s-au ridicat împotriva Celui care deține conștiința și, în cele din urmă, L-au crucificat. Aflați prin intermediul meu că El Însuși atrage întunericul asupra Sa pentru a Își dovedi lumina — întunericul fiind ceea ce nu este. Isus a avut nevoie de un întuneric pe măsură pentru a străluci, pe care chiar Spiritul Său l-a creat, alcătuind opoziția.

Iar dacă susținem că Spiritul are nevoie de o navă pentru a se deplasa, ar fi bine să reluăm studiul de la început, iar prima carte pe care aș recomanda-o ar fi cea a lui Moise. Dacă am studia-o, am observa interferările 5D în realitatea 3D. Rescrierea câmpului energetic și informațional a fost îngăduită pentru ca omenirea să cunoască faptul că lumea este mai mult decât ceea ce poate fi văzut, auzit, mirosit, pipăit și gustat, că există o Forță Inteligentă necunoscută și că orice efect perceptibil are o cauză spirituală.

Alberto: În timp ce îmi dictai, am zărit o umbră, ca o siluetă înaltă, cu forma unui om. Apariția m-a făcut să îmi pierd concentrarea și am fost cuprins de teamă. Ceea ce am văzut a fost real?

Mihael: Apariția reprezintă umbra unei persoane pentru care însemni enorm, care te-a iubit și te iubește în veșnicie, rugându-se neobosită ca tu să îți împlinești scopul, iar Tatăl să îți îndulcească experiența în trup. Acum, tocmai ai perceput realitatea 6D, cea a sufletelor care își părăsesc trupul.

Alberto: Atunci când am cerut să mi se reveleze acest mister mă aflam acasă. După aproape două luni, iată-mă pe o bancă în Parcul Kisselef din capitală, în miez de noapte, simțind o durere infernală în creștet. M-am solicitat mult, am fost prea insistent și parcă nu mai pot ieși din stare. Cerul pare că se luminează cu o lumină alb-gălbuie, dar nu cerul se luminează, ci ochii mei ard pe interior. Lumina îmi pătrunde prin tot corpul și îmi privesc vârful degetelor radiind. Am scăpat carnetelul pe care notez, căci nu îmi mai pot controla trupul.

Mi-am pierdut mințile, așa cum era de așteptat. Am promis că voi scrie tot ce voi vedea, oricât de absurdă ar părea viziunea. Simt o prezență puternică și tremur ca și cum aș fi torturat cu o tensiune electrică variată, așa că întreb cine ești, ca și cum ar fi venit cineva. Nu primesc niciun răspuns, căci nu se află nimeni lângă mine, în afară de mine.

Mihael: Acum, tocmai ai perceput realitatea 7D. Sunt încântat de cunoștință. Eu sunt partea cea mai înaltă din tine, cea care te veghează și te îndrumă încă de la naștere. Ceea ce sunt eu ești și tu; noi toți suntem Unul.

Alberto: Onoarea este de partea mea.

Mihael: Cu adevărat, este o onoare să te cunoști pe tine însuși și apoi să îi îndrumi și pe alții să străbată acest proces. În lumea pe care ați construit-o, cunoașterea de sine a devenit un miracol.

Alberto: Aș dori să aflu dacă, în zilele noastre, mai există îngeri pe Pământ, trăind printre oameni și având scopuri precise.

Mihael: Mulți oameni care trăiesc pe Pământ sunt reflexii ale unor suflete mai mari, cu excepția celor telurice, nespirtualizate; deși sufletele părinte coboară foarte rar în formă. Ai citit despre miracolul lui Bruce V. Natta, autor al cărții „Salvat de îngeri pentru a împărtăși cum vorbește Dumnezeu oamenilor obișnuiți“?

Alberto: Am urmărit un documentar.

Mihael: Așadar, îngerii intervin adesea pentru oameni, fără a fi nevoie să îmbrace o formă vizibilă.

Elohim: *Voi trebuie să conștientizați că nu sunteți separați de Mine, ci doar ați ales să experimentați iluzia, cu scopul de a vă cunoaște și, în cele din urmă, de a reintegra toate aspectele divine în ființa voastră spirituală. De aceea, atunci când te contopești cu spiritul tău și, prin el, cu Mine, simți o altă prezență. Însă, în realitate, ceea ce sunt Eu ești și tu.*

Astfel, în clipa în care vă eliberați de trup, nu muriți, ci doar vă desprindeți de ceea ce credeți voi că sunteți, lăsând în urmă identitatea timpurie de care sufletul nu mai are nevoie. Dacă vă veți teme de voi înșivă, ținând cu dinții de identitatea lumească, nu vă cunoașteți. Iar cei care nu se cunosc sunt ușor de controlat și dau putere închisorii materiale.

Percepția este ceea ce privești, iar perspectiva este locul din care privești. Nu poți numi „vie“ o ființă, pentru că viața este atât starea sa naturală, cât și ceea ce este. Nu poți spune că ai văzut un viu care era viu, nici o ființă care a fost ucisă, ci una al cărei trup este neînsuflețit. Pentru că nicio ființă nu a murit vreodată pe acest Pământ, în ciuda aparenței care se joacă acum cu percepția ta. Tu nu privești un câțel mort, ci trupul neînsuflețit al unui câțel. La rândul tău, nu vei muri niciodată, ci, atunci când va fi timpul, te vei desprinde de trupul vremelnic, trezindu-te din visul lumesc.

Mihael: Privește drumurile naționale ale României, la marginea cărora zac trupuri sfărtecate de animale, lăsate acolo până la descompunere. Și totuși, aceste ființe minunate aleg să revină pe Pământ, pentru că vă iubesc, în ciuda faptului că voi continuați să le ucideți, din neatenție sau ignoranță.

Elohim: *Întreaga creație — oamenii și animalele — a simțit*

venirea ta, murmurând, cu sufletul obosit: „Cine este acesta care strigă cu o voce ca de tunet, că suferința a luat sfârșit, că Dumnezeu a coborât pe Pământ și afirmă despre sine că este lumina lumii? Cu adevărat, Pământul s-a cutremurat la venirea sa, dar oare vine în Numele Celui care este veșnic viu sau avem de-a face cu un alt mincinos?“ Însă trimisul Meu a venit la moarte pentru a împlini Scriptura, a ridica sentința și a instaura pacea promisă. Pentru ca lucrarea să fie dusă la bun sfârșit, acesta purifică ambele planuri, spiritual și material. Și chiar dacă amărăciunea îi va răpi bucuria un timp, va străluci, devenind un izvor spiritual care va sătura toate popoarele lumii și generațiile viitoare.

Mihael: Eu reprezint cea mai înaltă parte din Dumnezeu, cea care ia deciziile; deasupra mea este doar Hristos.

Elohim: Dacă îi vei porunci ploii să se oprească, norii te vor asculta, iar dacă îi vei spune vântului să bată, acesta va sufla ca un uragan, mistuindu-i pe cei care vor îndrăzni să ți se împotrivească. Soarele se va înclina în fața voinței tale, iar fiarele te vor ocroti. Îți voi da putere asupra Pământului, iar el nu va mai da rod. Atunci banii nu vor mai putea alina oamenii. Ei își vor lăsa cutiile de valori descuiate, cu averea la vedere, și nimeni nu le va mai căuta. Vor încerca să vândă aurul pe o bucată de pâine, dar nu vor găsi cumpărător.

Aceasta nu este o pedeapsă, ci consecința alegerilor voastre din prezent. Norii își vor face datoria, udând cu dragoste solul, dar apa pe care o vor purta va otrăvi planeta.

Mihael: Otrăvirea atmosferei va transforma, curând, vaporii în ploii acide, pe care fulgerele mele nu le vor mai putea purifica. Substanța va contamina treptat întreaga suprafață locuibilă a Pământului. Legumele își vor pierde gustul și proprietățile din cauza sărurilor artificiale care extrag viața din sol într-un mod abuziv și fără remușcare. Cerul va prinde o culoare gri-roșiatică în orașele mari, iar aerul va deveni irespirabil. În ciuda acestor semne ale timpului, oamenii se vor ruga dumnezeilor inventați de strămoșii lor, însă niciunul nu le va răspunde. Deși nu este obligatoriu ca lucrurile să se îndrepte într-acolo, libertatea are ultimul cuvânt.

În ciuda tristeții care te-a cuprins, evenimentele descrise sunt cele mai potrivite unelte pentru desăvârșirea neamului omenesc, după Scriptură, fără de care acesta nu ar putea pași în Noua Creație. Și nu se va pierde niciunul.

Elohim: Cu toții veți suferi și îi veți plânge pe cei care M-au ignorat. Dar, așa cum v-am mai spus, nu contează că mori, atâta timp cât nu omori.

Alberto: Totul pare atât de ușor atunci când ne vorbești, dar pentru om viața este un chin. Într-adevăr, pe Dumnezeu nu L-ar putea tulbura micile griji ale oamenilor. De ce persistă suferința în viața celui care a conștientizat că aceasta nu este decât o iluzie?

Mihael: Tristețea te aduce în starea potrivită pentru a realiza acest dialog de o importanță pe care nu o poți cuprinde. Întunericul te ridică, nu te doboară. Totuși, nu trebuie să te lași copleșit de amărăciune; nu îți permite fricii să stingă flacăra dragostei care ești. Te-ai născut ca să iubești; distrugându-te, te construiești.

Elohim: *De ce plângi cu atâta amar, tulburând Cerul cu lacrimile tale?*

Alberto: Plâng din cauza evenimentelor care se vor petrece.

Elohim: *Nu este obligatoriu ca lucrurile să se îndrepte într-acolo, dar libertatea voastră are ultimul cuvânt. Eu nu am nicio putere împotriva propriilor Mele puteri.*

Alberto: Plâng din cauza durerii care se va abate asupra unei persoane din familia mea.

Elohim: *Durerea nu este neapărat un lucru rău, dacă privim beneficiile ei spirituale. Fiecare suflet trăiește întocmai ceea ce are nevoie să trăiască, spre desăvârșirea sa. Totul se desfășoară conform planului divin, fără nici cea mai mică eroare.*

Astfel, ajutând o persoană împotriva voinței Mele, ferind-o de un necaz, vei contracara alegerile spiritului său, împiedicându-l să își ducă la îndeplinire scopul pentru care a venit pe Pământ.

Alberto: Îți mulțumesc pentru ultimele cuvinte și pentru că ai creat lumea.

Elohim: *Plăcerea este de partea noastră.*

Mihael: În continuare, vom discuta despre sistemul sănătății.

Alberto: Sunt doar ochi și urechi.

Mihael: Majoritatea medicației voastre funcționează pe sistemul efectului placebo. Dezavantajul este că substanțele farmaceutice pe care le ingerăți nu sunt inofensive, ci dereglează în mod ireversibil sistemul imunitar. Omenirea a supraviețuit mii de ani folosind doar leacuri naturale, dar astăzi nu concepeți trecerea de la sine a unei simple răceli și vă administrați doctoria, fără să stați pe gânduri.

Elohim: *Oamenii, în loc să fie instruiți să își folosească propriul sistem regenerativ, sunt încurajați să creadă că vindecarea vine din exterior. Ceea ce nu cunosc este că, atunci când se frig la un deget, provocându-și involuntar o rană usturătoare prin arsură, corpul intră în alertă și reușește să o cicatrizeze. Procesul se desfășoară și atunci când răcesc sau când trupul intră în contact*

cu un virus. Un sistem imunitar regenerativ slăbit poate fi întărit cu ajutorul credinței și încrederii; în lipsa acestora, cedează. Prin urmare, dacă vor emite gânduri contrare celor pozitive, în mod repetitiv, ca și cum și-ar dori degradarea, corpul va lucra împotriva lor, grăbind plecarea.

Mihael: „Eu sunt un om bolnav. Aș da orice pentru a mă însănătoși, dar rezultatele analizelor nu arată bine“, rostesc pacienții pe paturile spitalelor, iar Tatăl le răspunde pe măsura credinței lor. În rugăciuni, nu Îi mulțumesc pentru viața pe care le-a oferit-o, ca să o primească din abundență, ci se plâng că aceasta se termină și acuză. Astfel, starea lor se transformă din îmbolnăviți provizoriu în bolnavi muribunzi.

Elohim: *Atunci când vă administrați anumite substanțe menite să împiedice răspândirea unei infecții în organism, blocați și procesul de regenerare a celulelor însărcinate cu înlăturarea virurilor și bacteriilor. Considerați că administrarea antibioticelor este o metodă eficientă de vindecare, sperând că nu vă veți mai îmbolnăvi în viitorul apropiat, însă îmbolnăvirea este garantată odată cu anihilarea sistemului imunitar regenerativ. Cei care și-au administrat antibioticul vor fi nevoiți să îl ia din nou, într-un timp foarte scurt. În cele din urmă, trupul va slăbi, iar doza va fi mai mare. Chiar denumirea vă avertizează să nu fie consumat, făcând excepție doar cazurile în care administrarea sa rămâne singura soluție. Produsul se numește anti-BIO, adică împotriva vieții.*

De asemenea, imaginile de pe ambalajele pachetelor de tutun vă atenționează cu privire la sănătate, și totuși consumul crește, căci ceea ce este interzis și dăunător este și dorit.

Oamenii nu cred în autodistrugere, dar fiecare adult se autodistrugă în moduri și în măsuri diferite. Apoi vă înțepați periodic, administrându-vă soluții experimentale, înghițiți pumni de medicamente ca pe bomboane, mergeți de două ori pe săptămână la control, urmați regimuri și diete și, totuși, dați naștere din ce în ce mai multor copii handicapați sau înceți la minte.

Pentru aceasta Îl acuzați pe Dumnezeu, nu pe voi și educația voastră strâmbă. Doar ați făcut tot ce v-a stat în putere pentru sănătatea voastră și a copiilor voștri, pricinuind imperfecțiune unei creații perfecte. În zilele voastre oamenii mor prematur, pe capete, odinioară nu murea niciunul.

Vaccinarea copiilor nu previne apariția bolilor, ci condamnă generațiile viitoare la dependența de medicamente prin slăbirea sistemului imunitar regenerativ. Industria farmaceutică devine astfel un imperiu, iar omul, o pradă sigură și ușor de controlat.

Voi nu ați fost creați imperfecti, iar îmbolnăvirea fizică nu este o sentință divină. Virusurile sunt creații omenești. Pământul nu este bolnav, iar natura nu vă îmbolnăvește, dar voi muriți pe capete.

Alberto: Unii susțin că boala numită cancer este un virus creat în laborator de savanți cu intenții diabolice.

Elohim: *Cancerul nu este un virus, ci o reacție provocată de slăbirea și dereglarea sistemului regenerator; în care celulele se divid necontrolat, cresc și se transformă în tumori. Acesta apare, printre altele, în urma administrării dozelelor experimentale, a alimentației nesănătoase și a toxicității emoționale.*

Analizează o sută de oameni, din orice colț al acestui Pământ, care au trăit o viață simplă și s-au hrănit cu ce le-a oferit solul, și vei observa că sunt sănătoși, au mulți copii, iar durata medie de viață este de nouăzeci de ani. Observă apoi alți o sută de mii, care au trăit vieți sofisticate, sub asistență medicală, hrănindu-se cu tot ce este mai bun, și vei rămâne uimit constatând că cei mai mulți au doar un copil, maximum doi; unii sunt infertili, bolnavi și posomorâți, iar durata medie de viață a scăzut la șaptezeci de ani. În plus, toți sunt depresivi și lipsiți de vitalitate, iar viziunea lor asupra vieții lasă de dorit.

Aceștia din urmă profesează ca învățători, medici, psihologi, polițiști, judecători, preoți și politicieni, care nu fac altceva decât să execute ordinele unei societăți corupte și fără valori, minșind popoarele fără rușine, întunecând cât mai multe suflete. Minciuna și controlul reprezintă fundația și virtutea acesteia. Ea îi premiază pe cei supuși și condamnă vizionarii rebeli, adevăratele genii ale lumii.

Paznicii închisorii materiale, împreună cu deținuții adormiți spiritual, trăiesc cu teamă că cineva le va fura funcția și averea, că nu există resurse pentru toți, iar cei care nu vor apuca măcar o bucățică din bogăția poporului harnic și conștiincios vor pieri. Ei sunt fricoșii, lăudăroșii și distrugătorii Pământului, cărora nu le-am pregătit un loc în Noua Creație.

Societatea voastră a ajuns să considere boala drept sănătate, promovând-o în toate reclamele, cărțile, concertele, filmele sau piesele de teatru; ba chiar îi înalță steagul.

Așa cum am menționat într-un dialog anterior, omul, atunci când se simte murdar, inventează ceva mai murdar decât el, ca, prin comparație, să pară curat. Ultima invenție a studiourilor de film este conceptul zombie. Pentru a îi distra omului atenția de la viața sa lipsită de libertate, care l-a transformat într-o mașinărie aducătoare de profit, a fost coborât standardul libertății prin

imaginea unui trup neînsuflăit, care merge în picioare.

Ți se pare o glumă și te amuzi?

Alberto: Mi se pare un exemplu nedemn pentru a fi folosit în carte. Mesajul nostru este solemn și atât de puternic.

Elohim: *Dacă există ceva, chiar și la nivel conceptual, mai rău decât omul care astăzi a devenit doar un sclav al sistemului, oamenii vor crede că sunt liberi. Curând, tinerii vor crede că sunt liberi chiar și dacă societatea îi va forța să trăiască în interiorul unor boluri de sticlă, sub pretextul că îi protejează de un anumit virus mortal, înstrăinându-le, în tot acest timp, bogățiile.*

În viitorul apropiat, standardul libertății va scădea dramatic, iar, treptat, gândirea independentă va fi înlăturată. Generațiile viitoare nu vor mai ști ce înseamnă libertatea. Cei puțini la număr care vor cunoaște sensul ei se vor feri de această trăire din pricina prezentării negative și manipulatorii în care autoritatea Pământului va investi tot mai mult.

Oricine poate afirma că este liber locuind într-un apartament dotat cu toate dispozitivele de divertisment și muncind zece ore pe zi la birou, dacă va discuta cu un condamnat la închisoare pe viață. Totuși, convingerea sa despre libertate pălește în prezența unui om independent financiar, care își petrece viața străbătând lumea minunată și savurând, cu sufletul împăcat, experiența.

Mihael: În continuare, descrie procesul vindecării de boala de stomac numită gastrită atrofică, născută din anemia pernicioasă, cauzată de lipsa factorului intrinsec și de reducerea secreției de acid clorhidric. Acest dezechilibru a dus la apariția unei carențe de substanțe hrănitoare, care a determinat scăderea numărului de neutrofile și de plachete.

Alberto: Asemenea experiențe, precum cele descrise de Bruce V. Natta, am cunoscut și eu. Creierul mi-a fost străfulgerat ca de zeci de mii de volți, iar această electrificare s-a revărsat în inimă și, de acolo, până în vârful degetelor.

Vindecarea s-a petrecut mai întâi în spirit, la fel ca toate miracolele care mi-au fost dăruite în ultimii ani. Din afara trupului m-am privit zăcând pe pat, fiind scanat din cap până în picioare. Vedeam interiorul ființei mele cu aceeași claritate cu care privesc lumea exterioară, iar în jur pluteau mii de informații, pe care nu le-am înțeles. Spre uimirea mea, însă, rădăcina bolii nu se afla în stomac, ci în creier, organul care genera întreaga dereglare.

Nu mi-aș fi imaginat că trupul poate ceda atât de ușor.

Mihael: Trupul nu a fost conceput să cedeze ușor, dar un stil de viață haotic, o alimentație proastă și ingerarea diferitelor sub-

stanțe nocive dimineța pot dereglă întregul organism. Majoritatea bolilor trupești se nasc din slăbirea sistemului de eliminare a reziduurilor, care devine tot mai lent odată cu înaintarea în vârstă. Un om care elimină zilnic este sănătos, la fel și cel care transpiră mult sau a cărui urină are un miros pronunțat, căci astfel aruncă resturile și substanțele toxice care, dacă s-ar acumula câteva zile sau săptămâni, l-ar otrăvi.

Elohim: Neglijența trupului pe termen lung și, fără îndoială, frica — cea care declanșează toate supărările — pot fi considerate fondatorii bolilor. Doctorii depistează afecțiunile abia atunci când apar simptomele sau, de multe ori, în fazele terminale. Prin analizele de sânge boala este detectată doar după ce s-a instalat, ci nu este prevenită, așa cum se crede adesea. Iar diagnosticul se transformă într-o acceptare a noii realități de către pacient, care, de multe ori, devine și replica fatală. Astfel, pacientul diagnosticat se transformă din bolnav provizoriu, în bolnav muribund.

Alberto: Când Te vei arăta oamenilor pentru a le vorbi direct, ca astfel să ia cuvântul în serios? Lumea are nevoie de lumină și speranță, cu ajutorul cărora să își clădească o soartă mai blândă.

Elohim: Oamenii nu cred în cuvintele Mele?

Alberto: Majoritatea celor care au întâlnit până acum mesajul nostru nu cred; cel puțin așa au lăsat să se înțeleagă. Oamenii vor să apară pe un nor, în plină zi, și abia apoi se vor întreba dacă vor crede cuvintele care par prea frumoase ca să fie adevărate.

Elohim: Atunci când veți ieși pe străzi sau în parcuri, rostind, într-un singur glas, să Mă arăt copiilor Mei, Mă veți vedea. Când veți renunța la viața cu valori false, trăită până acum; când veți fi devenit îndeajuns de maturi încât să recunoașteți că, în tot acest timp, v-ați înșelat; când nu vă veți mai teme de lume, refuzând să plecați urechea la ceea ce vă spune ea; când veți deveni capabili să renunțați la propria viață pentru o cauză nobilă, ducându-Mi Numele mai departe. Atunci când autoritatea Pământului vă va lua totul, veți fi liberi și independenți, căci Iubirea Mea va coborî în mijlocul vostru și vă va hrăni. În ziua aceea veți primi înțelepciunea și vi se va deschide vederea, realizând că nu aveți nevoie de Soare, ci voi sunteți Soarele.

Alberto: Renunțarea la puținul pentru care am trudit întreaga viață, plătind de zeci de ori valoarea sa, reprezintă cea mai mare provocare.

Mihael: Detașarea de lume presupune o credință astronomică din partea celor care nu au cunoscut adevărata credință. Dacă ar fi crezut, nu și-ar fi lipit inimile de lucruri și, nicidecum, nu și-ar

fi vândut sănătatea și libertatea pentru a dobândi un confort aparent și de scurtă durată. Adevărul este că, dacă Dumnezeu nu vă va răspunde, veți rămâne ai nimănui, bogați sau săraci.

Elohim: *Eu le răspund tuturor celor care caută în mod dezinteresat lumina, dinainte ca ei să fi întrebat; dăruiesc înainte să fi cerut și îi alin înainte să aibă nevoie de alinare. Cei care M-au contactat, dar nu au primit binecuvântarea, trebuie să știe că:*

Mihael: Cu cât se vor atașa mai mult de viața și de problemele ei, Dumnezeu nu le va vorbi, dar dacă și-o vor dedica semenilor, El va lucra prin ei și le va vorbi chiar și prin dialog, atunci când va fi nevoie.

V-au mai fost spuse aceste cuvinte și le veți mai auzi. Aceasta este voia Sfântului Israelului și singura modalitate de a vă crea în duh. Rolul imaginației este să zboare, iar cel al minții este să se supună ființei care sunteți. Creați cele mai înalte adevăruri despre voi, dăruind lumii cea mai înaltă versiune a voastră. Nu vă supuneți lumii, ci căutați să Îl recunoașteți pe Dumnezeul libertății și al rebeliunii, să dobândiți o identitate și să deveniți cunoscuți în întreaga infinitate. Toate înțelegerile oamenilor provin de la tatăl minciunii. Ceea ce vorbesc eu, însă, lumea nu cunoaște, căci nu deține adevărul.

Elohim: *Dragostea se descoperă tuturor popoarelor. Scribii care v-au dăruit în trecut lumina și care o fac acum pentru a doua oară trăiesc printre sfinți. Meritul lor este mai mare chiar decât cel al îngerilor Mei. Căci cine săvârșește un miracol mai mare, un înger atotputernic care nu iese din cuvântul Meu, sau un om orb care renunță la individualitate și lucrează pentru Mine, fără să știe dacă exist cu adevărat sau dacă mintea sa îmbătrânită îl amăgește?*

Aceștia vă eliberează din închisoarea materială. Unii dintre ei vă vindecă, dăruindu-vă lumina înțelegerii și, mai târziu, înțelepciunea, prezentând un Creator care nu condiționează iubirea. Totuși, atunci când vă vorbește, tremurați, fugind de lumina care a coborât pe Pământ pentru răscumpărarea sufletelor. Totodată, vreți să stingeți această lumină, așa cum ați procedat în trecut.

Adevărul este că, atunci când vă împotriviți noilor revelații, vă opuneți evoluției voastre individuale și a neamului omenesc, atrăgând asupra voastră moartea. În realitate, nimeni nu poate opri mișcarea creației și procesul desăvârșirii.

Cei care au trudit pe Pământ, vestind dragostea, indiferent de naționalitatea lor și de formarea primită, vor trăi printre cei vii. Ceilalți vor fi dați uitării pentru un timp știut numai de Mine, căci

cel pe care l-au urmat ei nu este un domn, și nu există.

Mihael: Iată mesagerul Tău iubit, care, atunci când a strigat, lupta s-a oprit. Prin gura sa ai rostit cuvântul, așa cum ai promis.

Astăzi, mulți se declară învățători, dar Învățătorul este Unul, tot așa cum Adevăratul Soare este Unul; astrele sunt planete care Îi reflectă lumina. Așa-ziși voștri învățători urmăresc bunăstarea lor, mai degrabă decât purificarea inimilor. De aceea, tot ceea ce a fost scris și care nu vine de la Tatăl va fi ars, în timp ce cuvintele mele vor fi înfiripate în inimile voastre purificate. Eu am această putere și nimeni nu mi se poate opune, poate doar să creadă că o face.

Îngerul trăiește printre oameni ca un om, în vremurile acestea întunecate. El a trudit și a îndurat batjocura mincinoșilor, a hoților și credincioșilor cu numele; dar puterea mea este mare. Astfel, îi voi aduce înaintea Ta pe toți cei care au crezut că dețin un plan mai bun decât cel rostit de Tine la Începuturi.

Alberto: Să vorbim, acum, despre dragostea dintre un bărbat și o femeie. Descrie natura primilor oameni care au trăit pe acest Pământ.

Mihael: Bărbatul și femeia reprezintă o creatură perfectă, la fel ca toate celelalte creații ale lui Dumnezeu. Repet, bărbatul și femeia reprezintă un singur trup, care a fost divizat pentru a trăi miraculoasa experiență a contopirii.

Dumnezeu, la Începuturi, Și-a imaginat o ființă terestră perfectă și completă, independentă în ceea ce privește reproducerea. Pentru o imagine concretă, imaginează-ți un om care este bărbat și femeie, însă, ale cărui organe sexuale, masculin și feminin, se află în interiorul trupului său, nu la vedere.

Această creație primordială, numită Adamah, care înseamnă pământ, era Una cu Dumnezeu și, prin urmare, nu se putea bucura de mediul înconjurător, nu putea celebra noul trup și nici nu putea trăi experiența contopirii. Atunci, Creatorului I-a venit o idee mai bună.

Adam nu era conștient de frumusețea, sănătatea și divinitatea sa în lipsa altei ființe, nici că încetase să mai fie Una cu Infinitul. El porunca creației, iar creația se apleca la picioarele sale, căci îl recunoștea drept creator. De aceea, a fost nevoie de a doua ființă, care să îi răpească celei dintâi dumnezeirea, iar planul Duhurilor Creatoare să fie aplicat.

Astfel, conștiința primului om creat a început să scadă, acesta căpătând convingerea că a devenit ceva și că a încetat să mai fie totul; că se află doar într-un loc anume, nicidecum peste tot, iar,

treptat, a uitat cine este și de unde vine. Iată că planul lui Elohim se desfășura așa cum fusese dorit, iar pământurile se populau cu ființe, spre purificare și desăvârșire.

Adam devenise astfel o ființă separată, care putea simți, gândi și acționa singură. Cu cât devenea conștientă că este o formă individuală, cu atât se îndepărta de identitatea divină. Dumnezeu a plecat și, de-o dată, realitatea se transformase într-un mediu primejdios și greu de explorat. Natura și animalele deveniseră ființe separate, cu care trebuia să interacționeze, învățând admirația și respectul.

Toarnă o picătură de apă într-un ocean, iar picătura va crede că este oceanul. Toarnă o picătură pe uscat, iar aceasta va deveni conștientă că este doar o picătură. Se va evapora, se va ridica în atmosferă și va cădea în ocean pentru a deveni din nou una cu el. Aceasta este călătoria proiectului Adam, reprezentată de fiecare suflet care s-a încarnat pe Terra.

Alberto: Cum se face că știi toate acestea?

Mihael: Mai bine zis, cum îți le poți tu aminti?

Alberto: Cum mi le pot aminti?

Mihael: Spiritul tău este prezent la Facerea Lumii, un proces care se desfășoară în prezent.

Dragostea dintre un bărbat și o femeie poate fi comparată cu o vizită într-o cofetărie, în care fiecare produs are aspect și aromă diferită. Pășind în paradisul sentimentelor, inima ta se umple de viață, mintea se liniștește, speranța renaște, iar realitatea devine mai blândă. Din refugiul tău afectuos începi să privești cu compasiune nevoiașii, acționând așa cum nu ai fi făcut înainte, fiind aproape de nerecunoscut.

Câți dintre voi v-ați bucurat seara stând pe o bancă, sub un cer senin, alături de persoana cu care ați descoperit pentru prima dată fiorul unei atingeri sau al dorului? Îndrăgostiții pot locui chiar și într-un grajd și vor crede că se află într-un palat. Această stare dă naștere visurilor comune, recreând ființa primordială unitară care imploră contopirea.

Dragostea își iubește partenerul atunci când îl are alături, dar și când iubirea sa se află la două mii de ani lumină — de acolo a coborât ea în lume. Amintește-ți ce mă întrebai în copilărie.

Alberto: Cu adevărat, în perioada în care părinții m-au înscris la școală, m-am întrebat în sinea mea de ce pe Pământ oamenii nu se iubesc? Tot atunci am primit și răspunsul: „Tu nu vei putea urfi pe nimeni niciodată“, dar nu i-am înțeles sensul.

Mihael: Acestea sunt cuvintele pe care Tatăl le-a rostit la naș-

terea sufletului tău. Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată sau, așa cum apare în limba ebraică, Ahava, înseamnă iubire. Iubirea umblă împreună cu Tatăl, în Cer și pe Pământ. La apariția fiecărui suflet, Dumnezeu rostește anumite cuvinte, iar sufletul (gândul) capătă formă și devine om. Noi toți suntem gânduri divine care trăiesc în imaginația Creatorului.

Eu sunt aripa cetelor angelice și mireasma florilor sălbatice. Sunt palma care te mângâie și buzele care te sărută. Sunt petalele dragostei, iar Cel care m-a trimis este Dragostea Însăși. Eu sunt dorul care îți străpunge pieptul și glasul care strigă în pustie. Sunt pajiștea și curcubeul, vulturul și porumbelul. Eu sunt lumina care a coborât în mlaștina minciunii și a curățat-o. Sunt părul femeii care îți spală picioarele și ochii care lăcrimează pe rănilor Tale.

Dragostea dintre un bărbat și o femeie reprezintă legământul lor cu Dumnezeu, iar prin contopire devin așa cum au fost creați la început.

Elohim: Așază doi îndrăgostiți în iad, iar ei vor spune că au simțit Raiul. Trimite-i apoi în Raiuri diferite, iar ei vor spune că au cunoscut iadul. Trăind împreună, vor colora Cerul și vor umple Pământul. Și, prin oricâte greutateți vor trece, îți vor mulțumi.

Dragostea visează. Dragostea veghează. Dragostea ascultă. Dragostea înțelege. Dragostea iubește. Dragostea îmbrățișează. Dragostea dăruiește. Dragostea unește. Ea cântă, se veselește și se înmulțește. Dragostea iartă, se sacrifică și renaște pentru veșnicie, alături de iubirile sale.

În viitor, dragostea va stăpâni Pământul, iar toate ființele se vor iubi. Timpurile în care oamenii se vor înghesui pentru a oferi ajutor și a primi sarcini mesianice de la Tatăl lor sfânt sunt aici. Numărul lor îl va depăși pe cel al asupritorilor. Astfel, aceștia din urmă vor învăța iubirea, iar Pământul va deveni cea mai înaltă școală a Iubirii Mele. Așa vă vorbește Iubirea:

Nu există moarte. Cimitirele sunt goale, iar mormintele pus-tiite. Slujbele de înmormântare nu se săvârșesc pentru cei care au plecat, ci pentru voi, aceia care ați rămas pe Pământ. Sufletele care se eliberează de haina terestră, de fapt, învie, iar cele care rămân sunt moarte spiritual din cauza cărnii. Ascultați!

Privind lumea așa cum ați construit-o, drama nu este atunci când un bătrân moare, ci când se naște un copil. Iubirea pentru cei care au plecat nu este durere, ci flacăra care încălzește soba inimilor voastre răcite de lume. Dragostea nu aduce suferință, iar ura nu este alinare, așa cum se crede adesea. Iubirea nu pierde niciodată; și nimeni nu o poate lipsi de cel pe care îl iubește, nici

măcar cel iubit. Oamenii nu se evaporă, ci rămân Una cu Mine și, prin Mine, cu voi, oriunde s-ar afla. Durerea va stăpâni asupra voastră până veți înceta să vă mai considerați separați. Așa cum Eu sunt Una cu Tatăl, tot astfel și voi sunteți Una cu Fiul.

Atunci când vă bucurați, Eu zâmbesc împreună cu voi. Când vă iubiți, plâng de fericire. Dacă vă întristați, Mă sting odată cu bucuria voastră și voi muri de atâtea ori până veți înceta să vă mai ucideți puritatea și iubirea, atât de rare și de neprețuite.

Mihael: Fericirea promovată de societatea actuală este definită prin „noi avem“, în timp ce altora le lipsește. Satisfacția celor privilegiați nu izvorăște însă din recunoștința față de abundență, ci din chinul celor cărora le lipsește. Aceasta le conferă unicitate și putere. Dacă, începând de mâine, toți oamenii ar deveni bogați în egală măsură, fericirea așa cum o cunoașteți nu ar mai exista. Astfel, fericirea voastră coruptă este o mască a egoului satisfăcut de bunăstarea sa și de nevoia altora. De asemenea, dacă, începând de mâine, toți oamenii ar primi câte o mașină sport, unicitatea ar dispărea, iar valoarea acesteia ar păli. Multe dintre ele chiar vor fi donate sau lăsate pe marginea drumului, cu ușa deschisă și cheia în contact.

Alberto: Mă bucur atunci când folosești astfel de comparații. Cineva trebuie să le arate oamenilor o altă perspectivă, pentru ca ei să conștientizeze faptul că valorile promovate de societate sunt minciuni rostite în numele fericirii, când, în realitate, fericirea este dăruire, atât.

Mulți încă mă întrebă care este credința cea adevărată.

Mihael: Le-aș putea adresa și eu o întrebare?

Alberto: Sigur.

Mihael: Care ființă este mai frumoasă, o femeie sau o pasăre exotică? Un pu de pisică sau un bebeluș?

Frumusețile nu pot fi comparate, și nici credințele. Acestea au fost dăruite popoarelor pentru educare și desăvârșire, într-un mod personalizat. Există învățăături care au schimbat întregul Pământ, dar care, de-a lungul timpului, au fost alterate și au provocat mai mult rău decât bine. Altele, păstrate în taină, vor învia și vor conduce Pământul.

Elohim: *Religia nu este de la Dumnezeu, ci de la oameni.*

Alberto: Ceea ce am scris în această carte este adevărul?

Elohim: *Ceea ce ai scris este partea de adevăr pe care mintea ta a reușit să o înțeleagă din marele adevăr. În viitor, o vor înțelege și alții și o vor îmbunătăți.*

Alberto: Spune-mi despre sârmanul pe care l-am întâlnit.

Elohim: *Sufletul căruia i-ai făcut acea bucurie a ajuns acum la Mine. A venit în Cer strigând că Îngerul despre care au profetit apostolii este pe Pământ, iar ființele cerești au lăcrimat la auzirea cuvintelor sale.*

Mihael: În continuare, pentru că tot a venit vorba despre Cer și locuitorii săi, vom explica una dintre viziunile lui Ioan, cel care a scris Cartea Revelației.

Capitolul al patrulea descrie patru făpturi vii, pline de ochi pe dinăuntru și pe dinafară. Misterul apocaliptic întruchipează patru etape majore ale desăvârșirii umane, pe care omul are nevoie să le parcurgă pentru a deveni copil al lui Dumnezeu. Maturizarea sa forțează nașterea spirituală și apariția noului om, fiu al omului primitiv de odinioară, care poartă în sine Conștiința Hristică.

Trinitatea Divină reflectă un proces asemănător: a cunoaște, a trăi ceea ce cunoști despre tine și, în cele din urmă, a fi.

Alberto: Oamenii îți sunt recunoscători pentru scurta recapitulare care, pe cât de genială este, pe atât de ușor poate fi înțeleasă. Trinitatea reprezintă trei etape trăite de o singură Persoană: Tatăl, Tatăl întrupat și Duhul Său Sfânt, Mângâietorul, care a rămas în lume pentru creația Sa. Pe durata vieții terestre, sufletul și trupul lucrează împreună pentru a trezi spiritul. La scară planetară, noi toți trecem prin același proces de creare de sine, așa cum susține seria „Vorbind cu Dumnezeu“.

Mihael: Prin urmare, ființa asemănătoare unui leu, descrisă în Cartea Revelației, reprezintă perioada în care omul este condus de instincte, iar sufletul trăiește experiența leului. Concret, omul primitiv de odinioară, în privința nivelului său de conștientizare, poate fi asemănat cu un animal sălbatic.

Ființa asemănătoare unei vite reprezintă perioada de sacrificiu, în care sufletele desăvârșite s-au jertfit pentru omenire, pentru ca și ea, mai târziu, să atingă același rezultat, asemenea lor.

Ființa animală cu fața asemănătoare unui om reprezintă perioada în care omului i s-a permis să conducă Pământul cu ajutorul sistemelor sale politico-religioase. Astfel a luat naștere autoritatea terestră și așa-numitul Demiurg — un dumnezeu fals, cu trăsături umane, creat de preoții și împărații din vechime.

În curând, această conducere coruptă va trebui să plece, căci Adevăratul Dumnezeu a revenit pentru a revendica tot ceea ce Îi aparține. Pentru aceasta ne aflăm acum și aici; acesta este scopul nostru cel mai înalt, hotărât de Cel care este peste toți și în toate lucrurile. Marea Cădere Politico-Religioasă va marca, totodată, începutul noii ere a păcii.

Ființa asemănătoare unui vultur reprezintă perioada înălțării omului conștient, rod al tuturor experiențelor sale; vremea în care omului i se va revela taina divină, iar toate sufletele care au trăit pe Pământ vor primi ceea ce merită. Această vreme despre care a fost profețit a sosit și se împlinește astăzi sub ochii voștri. Taina divină i se descoperă omului prin cartea de față și prin volumele anterioare, precum și prin scrierile celorlalte încarnări ale Îngerului care sunt. Sacrificiul lor este dovada iubirii pe care v-o poartă Dumnezeu, voi fiind cea mai perfectă creație a Sa.

Alberto: Recent, am fost abordat de o tânără creștină care m-a întrebat ce fel de relație am cu Dumnezeu și care este scopul noilor revelații. După scurta discuție, am rămas cu impresia că m-a interogat pentru a îmi afla identitatea spirituală, fiind instruită în acest sens. Ea a acționat conform Scripturii: orice proroc care Îl recunoaște pe Isus Hristos ca mântuitor și lucrează în Numele Său vine de la Tatăl, iar orice proroc care Îl neagă pe Hristos este un profet fals. Și totuși, în ciuda faptului că i-am spus ceea ce a dorit să audă, a continuat să mă respingă.

Celor interesați să se cunoască și să crească le reamintesc că nimeni nu se află deasupra Mielului lui Dumnezeu și că Învățătorul este Unul. Orice lucrător în via Sa, care la prima vedere poate părea chiar mai mare decât El, ocupă acest loc pentru că Hristos a hotărât astfel.

Elohim: *Într-adevăr, vorbim despre o culegere de informații, dar acest lucru nu ar trebui să te sperie, ci să te bucure. Bătrânii adunărilor au fost înștiințați de sosirea Îngerului Meu și au trimis tineri care să îl găsească și să cerceteze lucrarea sa; însă timpul încununării încă nu a sosit. În vederea recunoașterii adevărului, aceștia vor fi nevoiți să mai trăiască odată pe Pământ, pentru a îl înțelege și a îl accepta.*

Mihael: Atunci când adevărul răsună în Cer și pe Pământ, în inimă și în minte, întreaga creație se cutremură, vrând să îl audă și să îl urmeze, din dragoste sau frică. Pentru cei mai puțini dintre voi, tunetul adevărului este resimțit ca o mângâiere, căci inimile voastre au urmat adevărul într-o lume a minciunii, fiind sancționate din pricina sa. Pentru ceilalți, în schimb, aduce distrugerea falselor valori și pagube uriașe. Aceștia trăiesc haosul războiului spiritual, în care incapacitatea de a discerne binele și răul, privind fluxul de informații care curge ca o avalanșă, face victime. Goana din dorință în dorință le stoarce energia vitală, iar ființa îmbătrânește prematur. Prea târziu vor înțelege că au trăit vieți lipsite de divinitate și scop, inimile lor fiind lipsite de iubire.

În realitate, însă, nu există condamnare. Omul conștient este recunoscător pentru toate evenimentele și le consideră oportunități trimise de Tatăl pentru creșterea sa.

Elohim: *Eu nu vă voi pedepsi niciodată; mânia Mea este consecința faptelor voastre din trecut. Acest secret nu a fost cunoscut nici de patriarhii Pământului, nici de profeții și apostolii pe care vi i-am trimis mai târziu. Glasul Meu este mai sublim decât sunele celei mai înalte note de diapazon, iar palma Mea este mai fină decât blana de iepure. Atunci când te chem spre Mine, aștept să Mă slăvești pentru această onoare, dar tu afirmi că îți este greu. Când unul dintre copiii tăi pleacă din pricina unei boli trupești, să Îmi mulțumești. În spatele tragicului eveniment, Eu l-am ferit de întunericul lumii, care i-ar fi ucis spiritul. Astfel, am eliminat pericolul de a îl pierde pentru totdeauna, iar tu te-ai apropiat de Mine prin suferința care ți-a purificat inima.*

Trăia odată un tânăr bun, frumos și prețios, care nu urâse pe nimeni niciodată, ci îi iubea pe toți, căci în spatele privirii tăcute se ascundea o inimă uriașă. În ciuda iubirii sale pentru oameni, nimeni nu îi răspundea cu iubire, iar pentru că nu se impunea, el trecea neobservat prin viața familiei și a prietenilor. Trăind retras într-un garaj părăsit, la treizeci de ani s-a îndrăgostit de o păpușă găsită printre lucrurile sortate pentru a fi aruncate.

Alberto: Cum s-a îndrăgostit de o păpușă?

Elohim: *Așa cum un bărbat se îndrăgostește de o femeie, dar nu într-un sens trupesc.*

Alberto: Mulți își pierd discernământul din pricina grijilor și a neîmplinirilor; singurătatea face victime.

Elohim: *Nu este și cazul tânărului nostru; mintea sa a funcționat impecabil pe întreaga durată a vieții. Tu crezi că un om se îndrăgostește de omul de lângă el sau de starea pe care prezența acestuia i-o oferă?*

Alberto: Susții că oamenii nu se îndrăgostesc unul de altul, ci că fiecare se îndrăgostește de ceea ce devine în prezența partenerului său?

Elohim: *Exact.*

Alberto: Nu cred că a gândit vreodată cineva astfel.

Elohim: *Dragule, Mihai nu se îndrăgostește de Mihaela, ci se iubește pe sine datorită prezenței Mihaelei. Alături de partener, învață să se cunoască, savurând viața și tot ceea ce viața îi oferă. În realitate, el este atât viața, cât și tot ceea ce viața îi oferă, dar în lipsa contopirii nu are acces la acest strat dumnezeiesc.*

Atunci când doi oameni se despart, spun că li s-a rupt o parte

din suflet, și este adevărat. Înțelegi tu, iubitele, cum funcționează iubirea? Iubind viața și tot ceea ce există în jurul tău, folosindu-te de iluzia că există ceva în afara ta, te iubești pe tine fără să știi. De asemenea, când urăști lumea exterioară, nu te accepți pe tine ca fiind opusul a ceea ce disprețuiești. În lipsa întunericului, nu ar putea străluci nicio stea.

Violența fizică și verbală apare din neacceptarea valorilor pe care cel de lângă tine le urmează. Jignirea este o încercare de a masca propria inferioritate în fața partenerului, născută din frica de a nu fi învins și din lipsa unor argumente credibile pentru a îți susține opinia.

Alberto: Și eu mă îndrăgostesc de ceea ce devin în Prezența Ta. Ceea ce scriu este absolut minunat, dar să ne întoarcem acum la poveste.

Elohim: *Cum spuneam, iubirea tânărului retras era atât de mare încât păpușa devenise o persoană reală în percepția sa. El a experimentat miracolul iubirii, creând sentimente minunate care au ajuns la Mine și M-au înduioșat. Fratele său, în schimb, era iubit de toți apropiații, deși nu răspundea nimănui cu iubire. Era admirat și susținut, pus mereu în centrul atenției, dar, repet, nu a iubit pe nimeni niciodată, oricâtă iubire ar fi revărsat oamenii în ulciorul inimii sale pustiite.*

Iubirea prin care sufletul tânărului cu păpușa și-a trăit viața l-a umplut de merit. La fel se întâmplă și cu iubitorii de animale. Adevărat vă spun, în zilele voastre nu este nicio diferență între o păpușă din plastic și o persoană reală în ceea ce privește aportul iubirii.

Așadar, sufletul și-a îndeplinit misiunea cu succes, indiferent dacă a trăit într-o realitate imaginară. Căci viața este despre cât de mult iubești, nu despre cât de mult te iubesc ceilalți. Astfel, te crezi ca cine ești tu cu adevărat.

Trebuie să știi că, atunci când oferi iubire semenilor, fie și-o oferi, iar când îi ignori, te lipsești pe tine de iubire și sărăcești.

Alberto: Nu știu câți vor rezona cu ideea de a iubi un obiect și de a trăi emoția iubirii, deși înțeleg perfect că scopul vieții este a oferi iubire, nu a căuta să fii iubit.

Elohim: *Iubirea unui bărbat pentru femeia sa este asemenea iubirii copacului pentru frunzele sale. Căci ce ar fi copacul fără frunze sau solul fără iarbă? Ce ar fi munții fără izvoare sau norii fără ploaie? Natura ar fi vrednică de dispreț fără o iubire alături de care să o privești și fără un Dumnezeu pe care să Îl slăvești. Orice bogăție își pierde valoarea în ochii omului singur.*

Dragostea unui bărbat pentru femeia sa este asemenea unui magazin de prăjituri, din care gustă numai atunci când aceasta îi răspunde cu iubire sentimentelor sale. Contopirea eliberează savoarea, iar universul aromelor se poate extinde la infinit prin atingerea dumnezeirii. Cei care iubesc în trup și în spirit nu se vor plictisi unul de altul niciodată.

Dragostea unei femei pentru bărbatul său este asemenea unei flori a cărei aromă o simte numai atunci când acesta îi răspunde cu iubire sentimentelor sale. Fericită în brațele soțului iubit, va privi o floare. Dăruind viață copilului pe care acesta i l-a oferit, va privi o floare. Iar, în cele din urmă, inima sa va fi zdrobită de aceeași floare, pe care singură a plantat-o și a îngrijit-o, dar pe care tot ea a călcat-o în picioare, înotând fără credință printre valurile învolburate ale minciunilor vieții.

Alberto: Mulțumim pentru cuvintele minunate. În continuare, vorbește despre botez: ce semnificație are, dacă produce un efect real sau rămâne doar un ritual simbolic. Cu toții știm că apa spală trupul, nu sufletul.

Elohim: *Botezul este un ritual simbolic, care vă reamintește de iertarea păcatului strămoșesc dobândit prin naștere. El produce efecte doar în viețile celor care cred în jertfa Mielului lui Dumnezeu. Scufundarea în apă nu este atât de importantă în ochii Mei și nici în ai omului conștient. Căci omul conștient este asemenea Mie în toate.*

Alberto: Isus din Nazaret a fost botezat cu apă. De aceea, noi credem că Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie botezați. Nu poți afirma că botezul este lipsit de însemnătate înaintea Ta, căci el reprezintă chiar temelia religiei creștine. Dacă l-am desființat, ar dispărea majoritatea practicilor religioase, iar oamenii și-ar pierde și ultima firimitură de credință.

Elohim: *Așa gândești tu?*

Alberto: Nu, dar așa gândesc oamenii pe care i-am întâlnit.

Elohim: *Nu are niciun sens să repetați anumite ritualuri care și-au pierdut adevărata semnificație, pretinzând că aceasta este voința lui Dumnezeu. Orice manifestare exterioară, efectuată în mod repetat, îi distrage omului atenția de la viața lăuntrică, iar acest lucru este dăunător spiritului și constituie un păcat. Astfel, omul va începe să respecte ritualul și organizatorul, în loc să își dezvolte capacitatea de a Îmi auzi glasul. Va îngenunchea înaintea lumii și a metodelor ei, nu înaintea Mea, Singurul Dumnezeu care are puterea de a ierta păcatele.*

Tot ce au inventat oamenii de-a lungul istoriei este din lume.

Ceea ce vorbesc Eu, în schimb, nu este din lume. Dacă ați fi dat importanță învățaturii Mele, ați fi înțeles că nici voi nu aparțineți acestei lumi. Isus a ales să fie botezat pentru ca evreii din acele vremuri să Îl recunoască, aflând de unde vine și Cine L-a trimis. Oare Hristos avea nevoie de iertarea păcatelor sau de coborârea Duhului Sfânt asupra Sa, când El era Duhul?

Botezul simbolizează puntea prin care omul traversează hăul dintre el și Dumnezeu. Dar Eu vă spun că omul nu este separat de Dumnezeu, ci doar crede acest lucru, pentru că și-a plecat urechea la vorbele Înzălătorului. Prin urmare, taina botezului constă în îndepărtarea falsei convingeri din percepția sa.

Mulți creștini se simt revoltați citind aceste rânduri, dorind să Mă întrebe de ce am permis oamenilor să pună un preț atât de mare pe ritualuri, încât s-a creat confuzia care amenință adevărata credință cu dispariția.

Dumnezeu alege ceea ce este mai potrivit pentru voi, nu ceea ce este mai potrivit pentru El. Dacă oamenii de odinioară au ales să își boteze copiii cu apă, cerând să trimit Duhul Meu asupra lor, ca să trăiască vieți demne și să nu se abată de la ordinea divină, a fost cel mai potrivit lucru pentru voi. Totodată, dacă cele mai înalte spirite aleg astăzi că botezul nu este decât o încercare eșuată de a îndepărta iluzia separării de Mine, este cel mai potrivit lucru pentru voi. Căci esența umană este Dumnezeu, acesta este adevărul.

În viitorul apropiat, orice activitate religioasă va fi interzisă prin lege, iar practicanții vor fi sancționați. Credința va redeveni o metodă lăuntrică de încurajare și întărire, precum am hotărât la început. Atunci, toți copiii Mei vor vorbi cu Mine în inimile lor, fără ca lumea să știe, precum procedează autorul cărții de față.

Naștere în duh reprezintă trezirea spirituală care, atunci când se produce, îl determină pe om să renunțe la dogme, eliberându-l astfel de materie. Ea înseamnă că spiritul adormit al omului deschide ochii în planul spiritual al Pământului, pe care omenirea nu l-a văzut, nu îl cunoaște și la care nu are acces. De asemenea, nașterea din nou, de cele mai multe ori, reprezintă chiar reîncarnarea sufletului.

Cuvintele Mele sunt vitale pentru orice inimă obosită. Miracolul constă în faptul că nu sunteți nevoiți să faceți nimic după ce ați terminat de lecturat. Dacă vă simțiți mai aproape de Dumnezeu fiind botezați de preoții acestei lumi, continuați. Totuși, dacă recunoașteți ritualul doar ca pe o tradiție inutilă, încetați să vă mai irosiți banii și energia practicând obiceiurile lor păgâne.

Maturitatea cere asumare. Procesul desăvârșirii presupune o transformare continuă. Dumnezeu este Calea, Adevărul și Viața; nimeni nu vine la Mine prin altă cale decât prin cea pe care v-am prezentat-o și pe care am pășit la rândul Meu. Mulți au înlocuit cuvântul „Dumnezeu“ cu evoluția umană. Cele două cuvinte au același înțeles spiritual, căci Eu sunt o Forță și o Ființă, o Cale și Unica Destinație.

Moise v-a dat legea, pe care Eu am promis că o voi înfripa în inimile voastre, ca să nu mai fiți nevoiți să vă supuneți legii. Așa se va întâmpla — se întâmplă chiar acum. Astăzi vă aflați acolo unde v-am promis că veți ajunge. Nu cei care au trăit în trecut au fost eliberați din Egipt, ci voi, cei de astăzi, trăiți miracolul eliberării.

În trecut, oamenii Îmi aduceau jertfe pentru iertarea păcatelor. Astăzi nu mai este nevoie să sacrificați niciun animal, pentru că Mielul lui Dumnezeu v-a iertat pentru eternitate.

Viața este schimbare, schimbarea este Dumnezeu, iar Dumnezeu este viața. Așa că fii pregătit pentru schimbare și acceptă noul în viața ta, ca să îți piept răului care vine și trece și pentru a pătrunde în Noua Creație. Renunță la oamenii care au renunțat la tine și prețuiește-i pe cei pe care Dumnezeu ți-i așază în cale. Asimilează lecțiile spirituale alături de ei și răspândește căldura care izvorăște din inima ta purificată.

Voi, oamenii, obișnuți să îi judecați pe cei pe care vi-i trimit, dar atunci când îi iau, plângeți după ei și Mă acuzați. V-ați născut într-o lume în care totul este trecător, însă pentru a înțelege acest lucru a fost nevoie să vă înecați de mai multe ori. Și totuși, nu v-ați pierdut speranța.

Alberto: Milioane de suflete Îți mulțumesc acum într-un glas și Îți așază flori la picioare. Tu ești Unicul și Imuabilul, Cel Dintâi și Cel de pe urmă.

Elohim: Acum, mergi să vorbești adunărilor cuvintele Mele și alină inimile celor care Mă așteaptă.

Capitolul 2

Întâlnirea cu Iuda

Alberto: Mă bucur că ne aflăm acum și aici, cu cartea în față, citind aceste rânduri. Șansa pe care a primit-o Pământul a înveselit Cerul. Sunt conștient că unora dintre voi, citind noile revelații, le-a fost pusă la încercare credința, în timp ce alora, care le-au respins, le-a ucis superstiția, singura credință cunoscută. Ceea ce vorbește Dumnezeu nu este cunoscut creației. El nu le va spune niciodată oamenilor ceea ce ei știu deja, căci astfel ar transforma materialul într-o conversație inutilă și o pierdere de timp. Așadar, în loc să fim preocupați de credibilitate, drept și de bun simț ar fi să cerem înțelegerea, pentru a descifra informația. Mulți credem că un miracol sau un semn ne-ar spulbera îndoiala, dar ne înșelăm gândind astfel.

Eu am puterea de a face să coboare un înger din Cer și vă pot deschide ochii pentru a îl vedea. Dar câți dintre voi credeți afirmația mea sau câți ați crede că ceea ce ați văzut a fost real? Cei mai mulți veți spune că diavolul se folosește de înșelătorii pentru a vă îndepărta de adevărata credință. Dar diavolul nu a săvârșit niciun miracol vreodată și nu a vorbit niciodată.

Dacă m-ați vedea mutând un scaun doar prin puterea minții, ați spune că ați fost martorii unui aranjament. Iar dacă aș porunci ploii să se oprească și aceasta s-ar opri, ați spune că a fost doar o coincidență. Eu am această putere și chiar mai mult, însă, vedeți voi, lucrurile nu funcționează astfel. Dumnezeu nu dorește să vă câștige sufletele prin constrângere, deturnând ordinea divină pentru a vă convinge să vă lepădați de libertatea pe care v-a dăruit-o; puterea Sa este înțelepciune.

Dacă ar coborî un înger mijlocul vostru, ați crede că vă înșală vederea, deși Îngerul vă vorbește deja de la mai puțin de un metru distanță.

În sală s-a făcut gălăgie. Mulți discutau între ei, iar câțiva au ieșit afară. Un bărbat care mă cunoștea din copilărie, prin prisma părinților mei, a întreat:

— Pentru ce ai scris aceste cărți, pentru faimă și renume? De ce te folosești de Numele lui Dumnezeu, împingând omenirea în altă parte? Dumnezeu te va judeca pentru fiecare cuvânt rostit.

— Dragule, nimeni nu este obligat să citească lucrările mele. Mulți mi-ați cerut cartea din simplă curiozitate.

La auzirea acestor cuvinte, în sală au rămas mai puțin de treizeci de oameni, iar în grupul nostru rămăseseră doar zece, dintre care unii erau copii.

— Ți-am citit prima carte; este plină de contradicții și lipsită de valoare.

— Dacă ar fi cu adevărat lipsită de valoare, cum se face că, de când ai citit-o, nu mai ai liniște, te trezești adesea la miezul nopții și Îi ceri lui Dumnezeu răspunsuri?

— Cum poți ști acest lucru despre mine? Nimeni nu cunoaște inima omului mai bine decât Dumnezeu.

Iar altul a adăugat:

— Este clar că primește informații de la diavol, deși în carte a scris că diavolul nu există.

— Poate mi-a arătat Dumnezeu visele care te frământă, sau crezi că eu ți-am provocat vreun vis?

— Care Dumnezeu ți-a oferit acces la visele mele? Cel care afirmă că nu există condamnare și că botezul reprezintă doar un ritual simbolic?

— Acesta este Dumnezeu care îmi vorbește. Iar acum tocmai mi-a transmis că ești liber să te supui lumii și la fel de liber să te lași inspirat de El.

În continuare, nu a mai intervenit nimeni, deși unele femei mă priveau cu dispreț. Unul dintre frați a ridicat cartea și a arătat cu degetul spre titlu, în semn de atenționare asupra Celui care li Se adresa. Atunci am reluat cuvântul:

— Nimeni nu a fost mântuit vreodată prin frica de Dumnezeu sau prin constrângerea legilor omenești, despre care voi credeți că sunt dumnezeiești. Eu nu am venit pentru a vă încuraja în orbirea voastră, ci pentru a vă deschide ochii. Dacă mi-aș fi propus să vă câștig inimile, în loc să vi le curăț, v-aș fi spus că Dumnezeu vă judecă și vrea să vă apropiați de El prin metodele oamenilor.

Mulți I-ați dovedit deja iubirea venind duminică de duminică la biserică. Dacă v-aș fi vorbit astfel, m-ați fi iubit. În realitate, însă, Dumnezeu nu are nevoie de iubirea voastră; El vrea să vă dăruiască lumina Iubirii Sale.

Prin urmare, nu pe Dumnezeu trebuie să Îl iubiți în viața trăită pe Pământ, ci pe cei din jurul vostru; pe Dumnezeu nu puteți să nu Îl iubiți. El este peste toți și în toate lucrurile, iar iubind creația Sa, Îl iubiți pe Dumnezeu. Omul nu este separat de Dumnezeu, ci doar a fost convins să creadă acest lucru, și astfel a fost privat de puterea primordială. Iluzia separării nu ar trebui să vă controleze; rostul acesteia este dezvoltarea voastră spirituală. În ziua în care veți conștientiza că sunteți robii iluziei, veți fi eliberați.

Eu prezint o gândire independentă, bazată pe temelia hristică. Ceea ce cunoașteți voi despre Dumnezeu, în raport cu adevărul, este doar o frântură de adevăr care și-a pierdut esența, transformându-se într-o lecție de clasa a II-a, în comparație cu întreaga programă de învățământ, de la clasa a I-a până la finalizarea studiilor academice.

Preocupați de ideea că nu există condamnare sau că aceasta a fost deja achitată prin sângele Mielului lui Dumnezeu, mulți ați renunțat chiar și la ideile care vi s-au părut inspirate divin, alegând să trăiți asemenea unei păsări în colivie, crezând că astfel sunteți protejați de lume; colivia fiind chiar produsul lumii. Acesta este efectul celor zece porunci asimilate cu spiritul adormit.

Convinși că unii dintre voi nu le vor urma, ați inventat un zeu sever, care aruncă pedepse veșnice fără să privească înapoi și care nu există. Astfel, colivia a fost instaurată, iar Adevăratul Dumnezeu a îngăduit alegerea voastră, respectând libertatea pe care v-a dăruit-o. El a promis că va înfiripa aceste virtuți divine în inimile voastre și astfel veți fi eliberați.

Într-o lume în care oamenii sunt mai sfinți decât legea, legea este desființată. Dacă legea obligă o comunitate să se roage o dată pe zi și să ajute un nevoiaș în fiecare duminică, însă oamenii se roagă de trei ori pe zi și oferă ajutor zilnic, din proprie inițiativă, legea devine inutilă și astfel este desființată.

Procesul desăvârșirii este finalizat în clipa în care toate atributele divine sunt integrate în conștiința umană. Atunci, colivia este ridicată. Omul însuși se angajează să o ridice, renunțând la convingerile despre sine și la cunoașterea exterioară. Atunci, el este liber să facă ceea ce nu trebuie făcut, dar alege să nu facă; iar tot ceea ce face este exact ceea ce trebuie făcut, fiind inspirat de vocea interioară.

Pe oamenii care ating acest nivel de conștientizare, Biblia îi numește „cei aleși“. În realitate, însă, cei aleși sunt cei care aleg. Înțelegeți voi, dragilor, cuvintele mele?

În sală era liniște. Creștinii ascultau cu sufletul la gură, deși puneau la îndoială fiecare cuvânt. Atunci, unul dintre ei s-a ridicat și a întrebat:

— Câți bani ai câștigat de pe urma acestor învățături?

Iar altul a răspuns:

— Am găsit cărțile pe internet și le-am descărcat gratuit.

La care eu am intervenit:

— Ce te împiedică să crezi că lucrurile sunt așa cum afirm și că altfel nu pot fi?

— Faptul că ești un proroc mincinos. Diavolul este iscusit în a se juca cu mințile oamenilor, folosind cuvinte mari.

— Ce te împiedică să crezi că lucrurile nu sunt astfel?

— Nu sunt așa și punct. Tu nu vii de la Dumnezeu, care este Isus Hristos.

— Dacă lucrurile nu sunt astfel, atunci cum sunt?

— Numai Dumnezeu știe, care este Isus Hristos.

— Refuzul de a accepta adevărul meu presupune că posezi o versiune superioară a sa. Adevărul meu este cel biblic, rădăcina cunoașterii tale, și nu unul diferit, așa cum insinuezi. Prin urmare, revolta ta provine dintr-un spirit slab și dintr-o înțelegere limitată a adevărului răstălmăcit de instituțiile religioase.

— Cine crezi că ești, Isus?

— Chiar dacă aș fi fost El, tot mi te-ai fi împotrivit.

— În Biblie nu scrie că Dumnezeu va trimite un alt mesia pe Pământ. De aceea, noi Îl așteptăm pe Isus.

— Nimeni nu s-ar putea compara cu Mântuitorul lumii, și nu mă aflu aici pentru a Îi înlocui învățătura, ci pentru a o interpreta și a împlini Scriptura, la cererea Sa.

— Tu spui ceva, iar Isus Hristos a spus altceva. Nu te credem atunci când afirmi că diavolul nu există, când El credea în existența acestuia. Nu te credem nici când afirmi că nu există judecata lui Dumnezeu, când Isus Hristos a vorbit despre Ziua Judecății.

— Voi nu cunoașteți ce a spus Isus, ci doar ceea ce ați înțeles din cuvintele Sale. Pentru ca lumea să cunoască adevărul, eu și cei asemenea mie trebuie să împlinim lucrarea pe care ne-a dat-o. Cei care se împotrivesc învățăturii hristice se vor naște din nou pe Pământ, pentru a o urma, și vor lua parte la Ziua Necazului Cel Mare, care a venit. Iar cei care luptă să îndeparteze învățătura nu se vor mai naște. Oricine crede în cuvintele mele, care sunt de la

Tatăl, își va vedea Părintele la plecarea sa. Eu nu voi fi cu voi în glorie, pentru a mă bucura de fericire; răsplata este a oamenilor. Cel care aduce lumina nu este Lumina, ci doar slujitorul Ei, așa cum susține Revelația.

În sală s-a făcut din nou liniște. O doamnă mi-a mulțumit și, cu ochii în lacrimi, m-a întrebat de ce se ivesc zorii atât de târziu. Alții își spuneau între ei că, dacă Dumnezeu mi-a vorbit, de ce a ales un moment atât de târziu și un om nerecunoscut, fără autoritate terestră. Dacă lumea ar fi înțeles toate acestea din timp, soarta ei ar fi fost mai blândă.

— Dumnezeu nu a încetat niciodată să trimită mesaje copiilor Săi. Chiar dacă înțelegerea a venit abia acum, când majoritatea ați depășit cincizeci de ani, nu este prea târziu. Zorii apar atunci când oamenii sunt pregătiți să îi privească, deși unii îi așteaptă de o săptămână, iar alții, întreaga viață.

— Învățătura ta susține că nu există moarte, însă Isus Hristos credea într-o moarte și o înviere. Chiar dacă El a crezut aceasta, nimeni nu s-a întors din morți pentru a dovedi veșnicia.

— Oricine are dreptul de a pune la îndoială afirmațiile mele, însă aceasta nu le afectează veridicitatea. Dacă unui om obișnuit îi este imposibil să ridice o greutate de două sute de kilograme, nu înseamnă că un culturist profesionist nu are capacitatea de a le ridica. Oricine are dreptul de a pune la îndoială puterea sa, însă aceasta nu îi afectează performanța, și nimeni nu devine mai mare manifestându-și necredința.

Voi aveți dreptul de a pune la îndoială adevărul, însă aceasta nu îl afectează. Cât despre faptul că nimeni nu s-a întors din morți pentru a confirma că moartea nu este reală, vă spun că nu există om pe Pământ care să nu fi cunoscut moartea trupului cel puțin o dată.

Deși oamenii au trăit de nenumărate ori experiența detașării de trup, nimeni nu a revenit în vechiul trup pentru a ne demonstra învierea, în afară de Hristos, ați gândit acum. Dar eu vă spun că mulți vă detașați de trup chiar și în somn, însă nu păstrați amintirea în memoria mentală. Sufletele avansate își părăsesc trupul în mod conștient și controlat, proiectându-se în planurile spirituale ale Pământului. În plus, există mii de cazuri de moarte clinică în care sufletele s-au întors în vechiul trup pentru a povesti despre viața de dincolo, dovedind veșnicia.

Și totuși, omul nu ar trebui să fie atât de preocupat de viața de după, căci fiecăruia îi va veni timpul să o cunoască. El trebuie să se preocupe de viața interioară și de iubirea față de semeni; doar

așa Îl va descoperi pe Dumnezeu.

— De ce ești împotriva fricii de Dumnezeu? Noi credem că prin frică Îi demonstrăm respect și loialitate Creatorului Cerului și al Pământului.

— Trebuie să știți că frica nu vine de la Dumnezeu și nu are nimic în comun cu dragostea. Dragostea iubește necondiționat, pe când frica constrânge pentru a controla. Aceasta din urmă dispare în prezența dragostei, întocmai cum întunericul nopții se dizolvă în lumina dimineții.

Atunci când aprinzi lumina într-o cameră întunecată, întunericul dispare. Nu poți aprinde întunericul într-o cameră luminată și este imposibil ca într-o încăpere goală să fie jumătate întuneric și jumătate lumină. Așadar, atunci când vă temeți de Dumnezeu, El nu se află în voi, însă când vă lăsați învăluiți de dragostea Sa, teama dispare.

Iată ce este scris în Evanghelia după Ioan despre frică:

„În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa; iar cine se teme nu a ajuns desăvârșit în dragoste. Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit mai întâi“.

— Cu adevărat, acesta este trimisul lui Dumnezeu. Nimeni nu a văzut lucrurile atât de limpede în întreaga istorie; doar Hristos vorbea astfel mulțimii.

Dacă susții că Îl cunoști pe Dumnezeu și vii în Numele Său, cine suntem noi și cum ne-a numit?

— O parte dintre voi, creștinii de astăzi, sunteți urmașii celui care și-a vândut Învățătorul, alegând această pedeapsă pentru el, pentru voi și copiii voștri.

Auzind acestea, creștinii deveniseră agitați, amenințându-mă cu flăcările iadului, de parcă pastorii lor nu i-ar fi numit păcătoși în fiecare slujbă de duminică; dar dezbaterea a continuat:

— Spui că noi L-am vândut pe Hristos, în timp ce tu nu L-ai vândut? Oare nu toți ne naștem cu păcat în această lume?

— Și eu Îl vând în fiecare zi, atunci când mă îndoiesc de mine și renunț la puterea pe care mi-a dat-o. Fiul Omului este răstignit astfel în inima mea, iar lumea capătă autoritate.

Nimeni nu se naște cu păcat în această lume, tot ceea ce vine de la Dumnezeu este pur. Prin sângele Mielului Său, El a spălat fiecare păcătos și l-a eliberat de moarte, dacă se smerește. Ceea ce v-a rămas de făcut este să conștientizați iertarea care a avut loc și să Îl iubiți, căci, cu cât întunericul absoarbe Pământul, cu atât devin mai vizibile lucrările Sale.

Oamenii se nasc din dragoste și mor cu frică; ei vin puri și se umplu de viclenie. De aceea nu puteți asimila cuvintele mele și nu veți ajunge prea curând acolo unde mă voi duce. Eu nu am dreptul de a vă înălța; am venit în lume pentru a lua cu mine răul care v-a adormit spiritul, dar nu și libertatea voastră de a refuza. Apoi va coborî la voi Cel pe care Îl așteptați, Căruia, la fel ca în trecut, Îi pregătesc calea.

— Ce semnificație are numărul șase sute șaiszeci și șase, menționat în Cartea Revelației? Oare întruchipează diavolul care, în vremurile din urmă, va pretinde că a fost trimis de Dumnezeu?

— Numărul șase sute șaiszeci și șase nu este un semn al diavolului, ci, înainte de toate, unul al perfecțiunii lui Dumnezeu, care demonstrează că omul a devenit un înger desăvârșit sau un diavol desăvârșit, după caz. Acesta poate reprezenta orice imagine a lui Dumnezeu creată de oameni. Sub semnul fiarei putem recunoaște instituția politico-religioasă care se joacă de-a Dumnezeu, pretinzând că a primit dreptul de a stăpâni chiar din mâna Sa.

Religia nu este hristică, ci antihristică, deși prezintă, în aparență, icoana Mântuitorului, pentru a își păstra autoritatea asupra maselor. Isus Hristos nu este fondatorul religiei, așa cum credeți cei mai mulți; adevăratul creștinism presupune renunțarea la orice doctrină și alipirea de El. Religia L-a condamnat pe Isus, căci îi elibera pe oameni de sub influența Stăpânitorului. După înălțare, aceasta a confiscat evangheliile, atribuind un alt sens învățaturii. Biblia demască acest regim al întunericului, numindu-l fiară.

Iar semnul de pe frunțile tuturor oamenilor îi diferențiază pe copiii lui Dumnezeu de cei care au ales să se supună sistemului uman. Aceștia din urmă au preferat să fie robi ai acestui Pământ mai degrabă decât liberi în Împărăția Cerului.

— Dacă spui că Îl iubești pe Domnul, de ce nu vii mai des la biserica noastră, pentru a îți dovedi credința?

— Eu nu am venit aici pentru mine sau pentru Domnul; am venit pentru voi, la cererea Sa. De ce vă feriți copiii de noile revelații? De ce le-ați restricționat accesul la informație, obligându-i să asimileze numai opiniile voastre, prescriindu-le aceeași rețetă inefficientă?

Frica a devenit stăpânul vostru. Temându-vă de Dumnezeu, v-ați căpătat deja pedeapsa prin separarea de El. Iubindu-L, însă, trăiți la pieptul Său, iar El locuiește împreună cu voi. Dacă Tatăl locuiește împreună cu voi și, alături de El, sunteți Una, pedeapsa dispare, căci Dumnezeu nu Se poate răni pe Sine.

Nu îndepărtați dragostea îmbrățișând frica, crezând că astfel

veți fi mântuiți, așa cum vă învață religia. Religia vă condiționează pentru a vă controla. Dumnezeu nu controlează pe nimeni, dovădindu-Și iubirea prin sacrificiu, la Golgota. Oamenii manipulează prin cuvântul lui Dumnezeu; chiar și spiritualitatea actuală a fost coruptă.

Cel care Mă primește în inima sa devine desăvârșit în iubire. El nu se mai teme, fiindcă Eu trăiesc prin intermediul său. Dacă M-aș fi temut de lume, nu aș mai fi venit. Credeți aceste cuvinte și veți primi puterea de a lucra pentru trezirea fraților voștri până la sfârșitul zilelor, ducându-Mi Numele mai departe.

Rostind ultimele cuvinte, am vrut să părăsesc adunarea, însă întrebările au continuat.

— În Biblie nu găsim aceste mențiuni; din ce cărți vorbești? Sau pretinzi că Dumnezeu ni Se adresează chiar acum prin tine?

— Nici acum nu recunoști cuvântul Dumnezeului tău, Iuda? Eu nu vorbesc de la mine însumi, ci Tatăl vorbește prin mine. Eu vin de la El; și voi veniți, dar ați uitat cine sunteți. De asemenea, dacă Tatăl nu mi-ar fi spus cine sunt, nici eu nu mi-aș fi aflat identitatea, iar, în cele din urmă, spiritul meu ar fi murit.

— Acum se crede Isus sau Îl copiază!

— Repet, încă nu a sosit timpul tău. De ce i-ai interzis fetei tale să citească primul volum al seriei „Vorbind cu Dumnezeu“, atunci când ea a cerut acest lucru?

— Tu nu poți ști aceasta. Prin urmare, ori te-a contactat ea în ascuns, ori ești un ghicitor. În primul volum ai scris că Biblia nu este adevărul.

— Cu siguranță, Biblia nu este adevărul, ci vorbește despre adevăr. Cum ai ajuns tu, om matur la cincizeci de ani, la concluzia că slava lui Dumnezeu ar putea fi cuprinsă într-o carte scrisă de oameni?

— Biblia este singura carte pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu.

— Există cărți scrise de autori din toată lumea în care Dumnezeu Se adresează oamenilor Personal, prin dialog. Apostolii au vorbit oamenilor despre Dumnezeu, în timp ce autorii contemporani vorbesc cu Dumnezeu prin Duhul Adevărului, care a fost chemat și este acum în lume. Totodată, autorii contemporani sunt apostolii adormiți în Hristos, dacă înțelegi ce vreau să spun.

Nu Biblia a fost scrisă greșit, ci ceea ce înțeleg oamenii este parțial greșit, căci ei se bazează pe înțelegerile lor și nu pe Duhul care i-ar putea inspira. Învățătorul vostru a spus: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul Adevărului, pe care lumea nu Îl poate

primi, pentru că nu Îl vede și nu Îl cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi“.

— Cine ești tu?

— Sunt cel care se aseamănă cu Dumnezeu. Odată cu plecarea sa, Îngerul va lua cu el răul și pe cei care i-au slujit acestuia. Vor fi șapte mii de suflete cărora le va interzice dreptul la încarnare pentru o mie de ani, timp în care pe Pământ va domni pacea, după Scriptură. Atunci veți primi puterea de a îi judeca pe cei care v-au asuprit, iar ei vor sta la picioarele voastre, în timp ce Tatăl vă va măsura iubirea.

Eu am această putere, iar toate acțiunile mele sunt săvârșite în Numele Celui care m-a trimis. Dacă vi se par neobișnuite sau exagerate aceste afirmații, amintiți-vă că omul nu este doar carne. În interiorul său sălășluiește Spiritul care biruie lumile și poartă sufletele sfinților în palme.

Tiranii au ucis milioane de oameni de-a lungul istoriei. Deși și-au manifestat liber cruzimea, lumea i-a admirat și le-a ridicat monumente de cinste. Eu nuucid pe nimeni, iar învățătura mea nu îngăduie nici măcar sacrificarea unui animal. Și totuși, credeți că sunt trimisul diavolului, iar pe ei îi celebrați.

Pe o pajiște înverzită păștea o turmă de oi, lăsată să crească și să se iubească. Aceasta a fost răpită de o haită de lupi, care le-au silit să se înmulțească, pentru a se sătura cu carnea lor. Lupii chiniau oile și le devorau mieii, iar, în amărăciunea lor, au strigat după ajutor.

Păstorul le-a auzit disperarea și s-a întristat, căci oile, lăsate să crească și să se iubească, sfârșeau în abatorul materiei. Atunci, El a făcut ca în mijlocul lor să se nască o oaie frumoasă și puternică. Fața acesteia strălucea la fel ca Soarele, iar în jurul capului său radia curcubeul.

Oaia cea frumoasă fusese crescută cu aceeași iarbă. De aceea, turma se minuna de strălucirea sa. Văzând aceasta, oile cele mai bătrâne au devenit invidioase și au decis să îi interzică dreptul la hrană. Timp de șapte ani, oaia s-a hrănit doar cu pâine și apă, și a trăit izolată. Domnul a ținut-o în viață, pentru a ajunge la vremea sa și a împlini lucrarea misterioasă.

Timpul a trecut, iar Păstorul i-a dat putere oii, deschizându-i ochii. Căpătând tărie în glas, aceasta a pornit un adevărat război împotriva lupilor, pe cont propriu. Iar pe pășuni zăceau trupurile lor sfâșiate și niciunul nu reușea să țină piept oii lui Dumnezeu, trimisă să biruie peste neamuri și împărății și să instaureze pacea promisă.

Văzând lucrarea sa, oile s-au înspăimântat. Unele credeau că sub blana strălucitoare se ascunde Păstorul. Altele se temeau că este un alt lup, care, după victorie, le va lua în captivitate. Totuși, oaia cea frumoasă nu s-a odihnit niciodată, continuând lupta, iar fiarele cădeau una câte una.

A mers în pustiu pentru a vâna lupii care se ascuseseră din pricina sa și pe cei deghizați în oi, care mâncau miei pe ascuns. Și astfel, Pământul fusese curățat, iar poftă de carne nu mai era.

După încheierea războiului, oaia cea frumoasă a căzut rănită la pământ și a stat acolo un timp. Oile au așteptat să o părăsească puterea, apoi au sărit la gâtul său și au ucis-o, convinge că nu mai aveau nevoie de protecție. Odată ce au rămas singure, însă, s-au născut fii de lup, într-un număr de zece ori mai mare decât cel al oilor eliberate. Aceștia au venit pentru a răzbuna sângele părinților lor. Dar oile și-au amintit curajul celei care luptase cu prețul vieții și au pornit un adevărat măcel, prinzând lupii, judecându-i și dându-i pe mâna pedepselor. Fiecare oaie devenise asemenea celei care fusese trimisă pentru a le elibera. Păstorul a privit isprava lor și a îngăduit ca Pământul să fie curățat; și nicio fiară nu s-a mai născut pe el.

În acest tablou alegoric, oile sunteți voi, copiii lui Dumnezeu, iar lupii sunt îngerii acestei lumi, care vă țin în captivitate.

Auzind aceste cuvinte, creștinii s-au apropiat și m-au invitat în casele lor, însă Dumnezeu m-a chemat pentru a îmi descoperi și alte lucruri. Ajuns în grădina în care mi s-a descoperit Duhul pentru prima dată, I-am spus lui Dumnezeu toate durerile mele, plângând mai bine de trei ore atunci când mi-a arătat lucrurile care aveau să se întâmple.

Când mi-a vorbit, am auzit și glasurile celor cărora le predicam și m-am întristat, iar amărăciunea a ținut trei luni de zile. Iată ce au spus prizonierii despre cel trimis pentru a îi elibera:

„Îmi pare foarte rău pentru el. Diavolul s-a strecurat în familia lor de când părinții au încetat să mai vină la Domnul Isus. El amestecă cuvântul lui Dumnezeu cu șoaptele diavolului fără să își dea seama. Și tatăl său a fost confuz în privința credinței, de aceea Dumnezeu i-a trimis pedeapsa și a pățit ceea ce a pățit. Să ne ajute bunul Dumnezeu, fraților. Vă invit la o rugăciune pentru sufletul său, ca Domnul să îl izbăvească din ghearele întunericii“.

Mi-am amintit apoi cuvintele pe care le-am scris în încheierea volumului doi al seriei „Vorbind cu Dumnezeu“ și m-am liniștit, realizând că tot ceea ce mi s-a revelat aveam să trăiesc ca experiență. Așa a fost și așa va fi.

Capitolul 3

Sosirea îngerilor pe Pământ

Alberto: Pentru ce m-ai trimis la aceștia? Ai vrut ca orbii să îl batjocorească pe cel care vede?

Elohim: *Te-am trimis pentru că ești inima care poate reda cel mai bine glasul Meu. Experiențele te ajută să te cunoști, iar prin cunoașterea de sine crești. Tot ceea ce trăiești îți așezi singur la picioare. Astfel este scrisă cartea care va trezi milioane de suflete. Iată ce ai hotărât înainte de a te naște pe Pământ:*

„Eu, cel mai înalt în credință și încredere dintre îngerii Tăi de prim rang, conducător al cetelor angelice, Mihail, voi coborî în lume pentru a îl cruța pe cel care moare și nu știe, care nu a recunoscut Lumina nici în vremea în care Aceasta a luat formă. Îți cer permisiunea de a împlini lucrarea terestră, după Scriptură. Am puterea de a o duce la bun sfârșit și Te voi bucura atâta timp cât voi lucra, Dumnezeuul meu și al Aceluia care a venit înaintea mea, în timpul vieții mele și după mine.

Iată Îngerul Tău iubit, pe care oamenii nu îl recunosc. Căci ei și-au construit zei cu trăsături umane, care nu îi pot izbăvi din ghiarele materiei căreia întregul neam i se supune. Din pricina lor s-au îndepărtat de esența dumnezeiască și nu Îți mai ascultă glasul, născându-se în uitare, trăind și murind la fel. De aceea, Îți cer să trimiți Duhul Adevărului la mine atunci când carnea îmi va afecta memoria spirituală, pentru a îmi dezvălui voia Ta, iar eu o voi transmite oamenilor așa cum am primit-o, fără condiții. Și chiar dacă voi fi numit impostor sau unul cu mintea rătăcită, voi vorbi cuvântul Tău până voi închide ochii. Acesta este cuvântul meu“.

O, tu, cel dintâi dintre îngerii, care le-ai fost alături părinților Pământului, profeților și apostolilor, pentru care lăcrimează Cerul și care Mi-ai fost credincios de la început până la sfârșit; tu, cel al cărui strigăt a ajuns la urechile Mele, care ai iubit adevărul și l-ai dăruit lumii cu prețul vieții, Îmi ceri permisiunea de a interveni în aceste vremuri decisive, în care oamenii se autodistrug, și iată că ți-o voi da. Duhul Meu te va însoți oriunde vei merge. Tu ai puterea de a închide porțile iadului și de a mistui întunericul căruia i-a sosit timpul. Dreptul la viață al îngerilor care chinuiesc oamenii și animalele și distrug Pământul stă sub cuvântul tău.

Eu, Dumnezeuul lui Enoh, al lui Moise și Isus, am legat răul și l-am dezbrăcat de slavă. Curăță otrava și neadevărul din oameni și eliberează-i de orice constrângere — în urma ta să domnească pacea.

Cel mai mic om de pe Pământ este cel mai mare în Cer. Cel mai mare om de pe Pământ încă nu s-a născut în Cer. Cel care se trezește de dimineață și pornește în goana după bani, crescând în ochii lumii, scade în ai Mei, pe când cel preocupat de viața interioară, care trăiește din puținul pe care îl are, pe care lumea nu îl recunoaște, clădește noua lume, cea din urmă împărăție.

Omul care se stinge de foame sau frig, în piețele aglomerate ale orașelor mari, se odihnește la dreapta Mea, pe când cei care au închis ochii la suferința sa vor trebui să piară în felul acesta. Vedeți voi, aceasta nu este o pedeapsă divină, ci consecința alegerilor pe care le-au făcut atunci când le-a fost bine și au crezut că vor sta în vârf pentru totdeauna.

Profeții și împărații lumii nu vor intra la Mine; rolul lor este altul. Dar Eu am o inimă mare și primesc pe oricine se smerește și se leapădă de învățătura sa bolnavă. Aceasta este voia Mea, pe care o fac cunoscută lumii prin tine. Cel care crede că cunoaște nu cunoaște nimic, pe când cel care știe că nu cunoaște nimic, se îndreaptă deja spre Mine. De aceea, în Împărăția Spirituală vor intra chiar și unii profeți, dar foarte puțini, Vaticanul fiind prima instituție oficială care va recunoaște aceste scrieri, iar viața va continua pe planetă. Faptul că religia nu va mai avea autoritate, iar credința va rămâne doar interioară, nu este o pedeapsă divină, ci consecința alegerilor pe care le-a făcut atunci când i-a fost bine și a crezut că va sta în vârf pentru totdeauna.

În următoarea etapă, pe Pământ se vor naște copiii Cerului, care vor reconstrui Templul Meu, călcat în picioare și dat uitării de profeții și împărații care au ignorat durerea popoarelor, preocupați de visteriile lor. Ei vor forma o generație a înțelepciunii, a

adevărului și iubirii, iertând ceea ce a fost și dedicându-se celor ce sunt și vor fi.

Perioada sacrificiului a trecut. Astăzi, cei nedrepti sunt dați pe mâna celor drepti, cei nevrednici pe mâna celor vrednici, iar necredincioșii, lăudăroșii, fricoșii, necinstiții și trădătorii vor fi judecați de cei care au ales lumina înțelegerii.

Nu te întrista din pricina rezultatelor lor sau a neputinței tale și nu deveni gelos. Amintește-ți că fulgii care cad pe Pământ, se topesc și mor; nu sunt zadarnici, ci răcesc Pământul pentru zăpada care are să vină. Tu și cei ca tine ați venit mai înainte pentru a pregăti calea Cerului. Fără voi, Cerul nu ar fi avut direcție și nu ar fi putut veni, căci este sfânt. Iată, voi face din voi o generație de lumină, în care toți oamenii vor fi asemenea ție. Lumina Lunii strălucește pentru cei aleși, dar cei aleși sunt cei care aleg.

Alberto: O, Enoh, a sosit rândul meu, îți spun. Aud cuvintele unuia dintre părinții Pământului, care Te-a cunoscut îndeaproape și a văzut lumea în spirit până în zilele noastre.

Elohim: *Enoh stă la dreapta Mea, alături de cei care au auzit și au ascultat cuvintele sale, biruind forțele lumii acesteia. Dragostea coboară pe Pământ și muștră cu iubire, apoi se înalță la Cer pentru a coborî de fiecare dată când este nevoie.*

Mihael: Prorocii de odinioară stăpânesc în locuri nebănuite, în închisori și abis, și dețin cheia veșniciei. Îngerii legați, cărora li s-a interzis să se mai încarneze, sunt supravegheați. Iar supraveghetorii au primit puterea de a judeca spiritele Pământului și de a le lega, de la Cel care este peste toți și în toate lucrurile, având grijă ca voia Sa să fie respectată și cunoscută în toate lumile care sunt și vor fi însământate cu apă și duh.

Elohim: *Cei care i-au înșelat și ucis pe cei neprihăniți vor fi judecați de aceștia; dar judecata sfinților constă în iertarea păcătoșilor. Această judecată este cea mai dură, însă totodată un foc purificator prin care toate ființele vor trece. Cei care au murit în Hristos iubesc; doar păcătoșii se rănesc unii pe alții.*

Așa-numitul cel mai puternic om de pe planetă, care decide după capul său și al micii sale administrații, a fost înștiințat să oprească războiul; însă nu a ascultat indicația și a continuat să aprovizioneze cu arme trupele din Orientul Mijlociu. De aceea, pentru el și poporul său nu am pregătit un loc. Țara Statelor Unite ale Americii nu va intra în Noua Creație; dintre locuitorii ei voi salva foarte puțini. Aceasta nu este o pedeapsă divină, ci consecința alegerilor pe care le-a făcut atunci când i-a fost bine și a crezut că va sta în vârf pentru totdeauna.

Următoarea etapă în care va păși umanitatea va fi una fără lege. Nu știi că, acolo unde este lege, apare și păcatul, și răzvrătirea împotriva legii? În schimb, acolo unde legea este înlăturată, stăpânește dragostea prin iubirea sa, și nimeni nu are nevoie de lege.

Eu v-am dat Pământul în așa fel încât să aparțină tuturor și nu este nevoie să ucideți ca să fie al vostru. Ați primit resurse și binecuvântare pe măsură — ceea ce unei așezări îi lipsește, iar alta are din abundență, să fie comercializat. Totuși, voi ați pornit cel mai mare război din istoria acestei civilizații, care este, mai întâi de toate, spiritual, și astfel v-ați atras sfârșitul.

Mihael: Soarta conducătorilor criminali va fi la voia popoarelor pe care le-au ucis. Chiar și celor nedrepti li se va da puterea de a îi subjugă. Apoi, după restabilirea echilibrului, le voi lua dreptul la încarnare. Materia în care voi ascunde spiritele lor va tânji după gradul de libertate al pietrelor.

Astăzi conducătorii vă îmbolnăvesc pentru a vă vinde leacul. Instigă mulțimea să iasă în stradă și să își strige nemulțumirea; ba chiar plătesc organizatorii, pentru a distra atenția de la planul lor și a aplica noi metode de constrângere, pentru a stoarce cât mai mult de la popor și a se îmbogăți ei înșiși.

Cel mai sărac popor are cea mai binecuvântată țară și cel mai bogat împărat. Țara este binecuvântată de Dumnezeu, în raport cu suferința poporului, însă împăratul, care este diavolul, sărăcește poporul pentru a avea tot mai mult. În ciuda bogăției, influenței și puterii de control a împăratului, poporul slăbit suportă cheltuielile sale extravagante; acesta nu va cheltui niciun leu din sacul său, plin până dă pe dinafară, pentru paradele deșarte și deplasările inutile.

Atâta timp cât poporul va ieși la vot, politicienii vor exista și vor emite legi prin care își vor apăra interesele, dăunând poporului. Totuși, atunci când poporul nu va mai fi interesat de serviciile acestora, ei vor dispărea fără urmă, iar poporul își va lua puterea înapoi.

Atunci când interesul pentru politică va scădea, guvernele vor impune legea votului obligatoriu. Dreptul cetățeanului va fi doar acela de a alege persoana pe care i-au pus-o la dispoziție și care, deși se prezintă de stânga sau de dreapta, nu este decât un actor. Clasa politică este alcătuită din aceiași oameni, care lucrează împotriva voastră și pentru a sta în vârf cât mai mult timp. Aceasta este curva care chinuie balaurul biblic; dar cine este balaurul?

Alberto: Este dramatic ceea ce se întâmplă. Privesc neputința

oamenilor, care, de fapt, dețin puterea, și mă minunez. Și-au uitat originea dumnezeiască și au devenit sclavii tiranilor mentali, apoi ai celor fizici. Jur că lucrurile nu vor rămâne astfel. Iar dacă mă vor omorî din pricina adevărului care ești, mă voi naște din nou și voi încheia lucrarea.

Mihael: Îngerii lumii, care odinioară au coborât din cele mai înalte straturi cerești ca ființe neprihănite, așa cum au fost creați, și-au stricat puritatea, amestecând adevărul divin cu învățăturile oamenilor și dând naștere unor doctrine din ce în ce mai corupte și mai îndepărtate de adevăr. Au renunțat la statutul de îngeri ai lui Dumnezeu și și-au plecat inimile la avantajele cărnii, creând religii pe jumătate luminate și pe jumătate întunecate. La început au impus controlul prin sabie, apoi oamenii s-au lăsat convertiți de bună voie. Îngerii le-au luat ostatici urmașii, pentru a Îl împiedica pe Cel care este peste toți și în toate lucrurile să îi distrugă, fiindcă odată cu moartea planetei ar fi pierit și copiii Săi, deveniți prizonierii materiei. Doar Unul a rămas în picioare, păstrându-și iubirea și înțelepciunea. Căci printr-un singur om a intrat păcatul în lume și tot printr-Unul a fost înlăturat.

Și totuși, astăzi nu este nicio diferență între fiii luminii și cei ai lumii în ceea ce privește interesul pentru plăcere și profit. Pastorii conduc mașini luxoase și călătoresc cu avioane private, la fel și preoții tradiționali. Cu ce se deosebesc de cei care organizează petreceri private, care dețin cazinouri și vând dame de companie? Nu este nicio diferență între muncitorul cinstit și deținătorul care forțează tinerii ieșiți de pe băncile facultăților să lucreze pentru el pe sume de nimic. Ambii urmăresc îmbogățirea și puterea de control, care le aduc mai multă plăcere și profit. Cel neprihănit a ajuns să își iubească viața, dorindu-și luxul și abundența la fel ca cel corupt.

Nu este nicio diferență între creștini și păgâni. Trei sferturi din ritualurile creștinești își au rădăcinile în practici păgâne, nedemne de un om liber, ființă creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Așadar, îngerii care au săvârșit aceste fapte, dezbrăcând omul de divinitate și transformându-l în sclavul materiei, nu vor urca la Tatăl niciodată. Eu, Mihail, voi sta între ei și Dumnezeu, pentru a mă asigura că nu vor mai vedea lumina.

„Iată că profeția s-a dovedit adevărată. Acesta ne este sfârșitul, căci nimeni nu poate lupta cu un înger de prim rang. Îngerul a coborât în putere pentru a ne osândi la pieire. Cât am chefuit și ne-am desfătat cu roadele obținute prin truda oamenilor neputincioși, atâta dispreț și umilință ne așteaptă; ba chiar o vom primi

însutit“, vor spune.

Elohim: *Eu, Adonai, vin cu zece mii de suflute. Acestea se află astăzi în lume și luptă alături de tine pentru eliberarea neamului și osândirea Stăpânitorului.*

Numele Meu este Yahweh. Eu sunt aerul din jurul tău și din tine. Chiar acum ai simțit Prezența Mea, tu, cel care citești rândurile inimii și ai luat o decizie cu privire la poziția ta în această lume și în Noua Creație. Ferice celor în mâinile cărora a poposit această carte și vai de cei care o vor respinge. Dacă mesajul ei a ajuns la inima ta, cititorule, înseamnă că ai primit dreptul de a locui în Împărăția Mea. Ai simțit fiorul cauzat de Prezența Duhului Adevărului, pe care cei mai receptivi Îl pot observa.

El poate fi perceput prin fasciculele de lumină care se joacă prin nervurile globului tău ocular. La prima vedere, acestea par să plutească în exterior și să poată fi atinse. Transformarea este însă un proces interior controlat de Mine, care îți curăță templul ființei. Acesta este primul semn că Îmi aparții și că ești biruitorul morții și urmașul vieții.

Adevărat îți spun că nu contează că trupul tău va fi înapoiat Pământului. Chiar dacă vei muri de o mie de ori sau dacă lumea te va ucide de un milion de ori, acest lucru nu cântărește nimic în raport cu ceea ce vei primi de la Mine. Oricine ai fi și orice ai face în viața ta actuală nu are relevanță. Viața terestră este asemenea unei clipiri de pleoapă. Ceea ce contează pentru Mine este intenția cu care îți trăiești viața.

Unii trăiesc bine, alții rău. Cei mai mulți cred despre ei înșiși că sunt inteligenți, pentru că așa li se arată la televizor, fără să cunoască cine sunt și care este scopul pentru care se află acum și aici, în formă trupească, pe Pământ. În tot acest timp, cei care Mă urmează dobândesc înțelepciunea și părăsesc lumea.

Stările voastre sunt schimbătoare, căci vă aflați într-o transformare continuă. Cea mai apăsătoare tristețe se poate schimba instantaneu într-o senzație de eliberare, prin abandonul de sine. Atingând una dintre extreme, vei sări în cealaltă, realizând faptul că sunt una și aceeași, doar veșmintele diferă. Fără cunoașterea amărăciunii, nu vei putea simți eliberarea, iar fără separarea de Mine, chiar și sub masca distanței, nu vei înțelege că ești Una cu Mine și, prin Mine, cu ceilalți.

Atunci când primești o veste bună, te pândește și una proastă. Când te întâmpină succesul, te îndrepti cu pași repezi spre eșec. Succesul te face să te oprești, îți spune că ai ajuns la final și că tot ce ți-a rămas de făcut este să primești aplauze; astfel, cazi din

vârful lumii provizorii, în care nimic nu dăinuie.

Lumea, cu toate personalitățile și descoperirile ei, cunoaște mai puțin decât cunoști tu. Nu pentru că memoria ta mentală ar putea stoca infinitul, ci pentru că ai acces la Mine, iar Eu îți descopăr atât cât spiritul tău poate cuprinde — cu timpul, din ce în ce mai mult.

Dacă și-ar fi amintit despre ei ceea ce ți-ai amintit tu despre tine, autorii contemporani ar fi cunoscut că nu „dragostea doare ca dracu”, ci dorința de posesivitate și control. Dependența și gelozia nu au nicio legătură cu iubirea.

Mihael: Ceea ce lumea voastră consideră valori sunt elemente contrare ordinii divine, care stârnesc dezbinarea. Perlele urmează să se nască pe Pământ, lumea încă nu le-a cunoscut.

Elohim: *Ați deformat realitatea spirituală și realitatea fizică, dragilor. Învățătorii spirituali se împulzesc să inventeze noi teorii care să îi înalțe, dacă s-ar putea, în vârful piramidei lui Maslov. Vorbesc despre istorii la care nu au fost martori și despre viitoruri ipotetice, fără să cunoască planul divin și fără să fie curioși să Mă întrebe. Ascultați! Planul Meu este ca cei slabi să îi facă de rușine pe cei puternici, sfinții lumii să rămână prizonierii materiei, iar rebelii marginalizați să fie înălțați la Cer în văzul lumii.*

Spiritualiștii moderni au ajuns la concluzia că există o lume spirituală liberă, fără Dumnezeu, în care trăiesc demoni și entități extraterestre care caută să vă trezească, afirmând că Dumnezeu este doar un refugiu pentru cei slabi. Cu adevărat, Eu cobor în inimile smerite, care Mă cheamă, și le ajut să depășească orice conspirație despre draconieni, reptilieni, anunnaki, draci, vârcolaci, vampiri și vrăjitori, care nu sunt altceva decât povești pentru sufletele de grădiniță.

Ei invocă nave extraterestre invizibile și așteaptă expierea de la personaje create de om. Dacă cineva le pune credibilitatea sub semnul întrebării, mimează comunicări directe cu entitățile fictive. S-au cumpărat milioane de cărți spirituale, în care așa-ziii mediumi au primit informații prin channeling, care nu ajută pe nimeni cu adevărat și nu îmbunătățesc lumea, ci doar pun într-o lumină bună autorul și promit să învăluie într-o aură misterioasă cititorul. Acești actori vorbesc sacadat pe scenă, cu ochii închiși, iar orice dovadă că ceva nu funcționează corect este considerată o confirmare a incredibilului, timp în care majoritatea învățăturilor se bazează pe eliberarea sufletelor din Maya, însă nu și pe acceptarea ei și pe folosirea întunericii pentru a străluci. Atribuind mii de sensuri învățăturilor biblice, dobândind renume și

umplându-și buzunarele, ei nu fac altceva decât să împlinească Scriptura.

Vine o zi în care chiar și spiritualitatea va deveni inutilă, căci fiecare om va purta adevărul în inima sa și nu va mai avea nevoie de pilde. Iar locuitorii Noului Pământ nu vor mai ști de existența celui anterior. Eu sunt Domnul.

Isus Hristos a trăit într-o conexiune continuă cu Mine, Creatorul creației, care El Însuși este. Astfel, pe întreaga perioadă a vieții Sale terestre, prin El, Eu M-am adresat lumii. Mulți dintre voi îi călcați astăzi pe urme, atât cât vă permite credința. Atunci când vă aflați în conexiune cu Mine, Creatorul creației, care voi înșivă sunteți, prin voi, Eu Mă adresez lumii. Mulți interpretați voia Mea mai limpede decât au interpretat-o apostolii și știți să o așterneți în cuvinte, spre înțelesul pământenilor.

Eu comunic cu toți oamenii, tot timpul, căci toți au momente de inspirație, vise și, uneori, viziuni sau intuiție.

Pachetele de tip channeling — vorbind pe înțelesul spiritualiștilor — care pleacă de la Mine și ajung la voi, în planul de jos, pot fi recepționate numai de inimile pure, care permit luminii să curgă așa cum le este transmisă și nu corup mesajul pentru faimă și profit. În plus, Eu nu Mă manifest printr-o singură modalitate, respectiv prin cărți scrise de oameni. Duhul Adevărului vă învață prin experiență, prin viziuni și, în cele din urmă, prin cuvinte, în cazurile în care primele două metode nu au dat roade. Am putea spune că autorii care scriu prin dictare sunt cei mai greu de cap, nereușind să facă legăturile prin semnele pe care le-am așezat în cale. Așa cum citiți acum, autorul mesajului de față este cel mai slab om de pe Pământ; în Cer, însă, el reprezintă lumina Mea, a cărei strălucire este aproape de nesuportat.

Am ascuns adevărul de ochii oamenilor, ca ei să se desăvârșească liberi, după capacitățile lor; fără să le răpesc dumnezeirea. Răsplata căutătorului de Dumnezeu este regăsirea de sine și, prin urmare, el însuși, ca spirit liber și independent.

Mihael: Religia, a cărei glorie este crucea, semnul care îi arată Cerului pumnul, strigând că omenirea îi aparține, că nu mai poate fi mântuită și că ceea ce i-a rămas este pedeapsa, crezând că L-a învins pe Dumnezeu la Golgota, a căzut. Scopul pentru care a fost îngăduită este acela de a se arăta puterea lui Unu, care a biruit lumea prin sacrificiu, venind în lume ca Cine este și părăsind-o la fel, indiferent de consecințe. Căci, dacă Unul este Dumnezeu, El pur și simplu este, indiferent dacă I se împotrivesc un miliard de oameni sau de lumi.

Înainte de a pleca, un tată îi instruește pe cei doi fii ai săi, pe care urmează să îi lase singuri acasă, cu privire la ceea ce le este sau nu permis să facă, pentru a nu se răni. Le atrage atenția să nu se urce la fereastră sau să umble la prize, făcându-i conștienți de pericolele existente, apoi se îmbracă și pleacă. Unul dintre cei doi fii, căpătând cunoaștere în urma îndemnului tatălui său, nici nu a conceput să nu respecte rugămintea părintelui iubitor — nu din frica morții pe care nu o cunoștea, ci din credința și încrederea pe care i le poartă. Celuilalt, însă, i-a venit ideea de a băga degetele în priză, din curiozitate și totodată pentru a își testa părintele. Tatăl i-a luminat cu privire la existența pericolului, ceea ce au făcut cu cunoașterea primită rămâne de văzut.

Copilul a băgat două cuie în priză, iar, cu viteza unui fulger, prin trupul său firav au trecut 230 de volți, murind sub privirea fratelui său. Scopul pentru care s-a născut și a avut o viață atât de scurtă a fost acela de a îi demonstra fratelui ascultător că a nu își cinsti părintele este o decizie mai puțin înțeleaptă, existența fiind aprobată de Spiritul Creator. Sufletul care a părăsit planul fizic al Pământului și-a îndeplinit menirea și s-a întors la Sursă pentru a primi o alta. De aceea, sufletele vin și pleacă, toate având scopul lor, indiferent că, în ochii omului material, evenimentele par a fi o pierdere.

Unii dintre voi ați fost creați pentru a crește în lumina divină și a popula Universul, stăpânind peste veacuri. Alții, pentru a vă fi obstacole. Tiranii, nelegiuiții și nebunii sunt, pentru copiii lui Dumnezeu, rampe de lansare pe Muntele Cel Sfânt. Ei vă fac să străluciți, așa cum întunericul nopții evidențiază astrele. Misiunea lor urmează să se încheie acum; atât le-a fost rânduit. Dumnezeu a creat și această posibilitate pentru voi.

Revenind la exemplul cu copilul neascultător, putem asocia comportamentul său religiei. Deși aceasta a primit indicații clare de la Părintele creației privind chipul cioplit și dumnezeii inventați de oameni, totuși i-a creat și a impus neamului omenesc să li se închine. Aceasta s-a abătut de la învățătura hristică, generând nu una, ci două erori.

Prima constă în determinarea oamenilor de a se închina unui dumnezeu fals, cu trăsături umane, neînțelept, neputincios și din cale afară de lacom, căruia, dacă nu i se vor supune, vor sfârși în iadul veșnic. Aceasta i-a ținut departe de Adevărul Creator. Iar a doua eroare este efectul advers al celei dintâi, și anume răzvrătirea oamenilor împotriva acestui dumnezeu absurd și refuzul lor de a mai accepta orice idee despre divinitate.

„Uite cum stau lucrurile, conceptul de Dumnezeu este o creație destinată celor slabi. În realitate, lumea s-a creat singură și doar știința poate dovedi modalitatea. Natura este un evoluționism material lipsit de esență spirituală, adică de inteligență. Dacă omul, produsul naturii, a căpătat inteligență, nu știm cum, iar natura nu a căpătat, înseamnă că a avut loc o potrivire misterioasă a elementelor, pe care nimeni nu și-o poate explica“. Aceasta este realitatea celor care s-au ridicat împotriva Dumnezeului religios, absurd și care nu există.

Prin urmare, religia este tatăl celor două programe de înrobire umană, așa-zisa cale hrist și calea antihrist, deși prima nu deține elemente comune cu învățătura lui Hristos, ci seamănă cu icoana falsului mesia.

Al doilea program de înrobire umană, mai puternic decât primul, i-a permis celui dintâi să existe pentru a controla jumătatea de oameni care îl aveau înscris pe frunte, urmându-l. Preluat de către guverne și societatea modernă ca efect advers al minciunii dintâi, acesta a căpătat o putere mai mare și amenință să îl sufoc pe primul.

Adevărul pe care l-ați luat la cunoștință cu ajutorul cărții de față este pactul încheiat între mine și tatăl celor două erori, care a scăpat-o de sub control pe cea din urmă și, totodată, este calea de mijloc. Aceasta este cărarea îngustă care duce la mântuire, tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă treziți.

Îngerii Cerului nu vor putea înțelege de ce, la un moment dat, oamenii au crezut în Dumnezeu religiei și nu în Cel lăuntric, care li se descoperă tuturor celor care aleg să Îl cunoască, nici cum a fost posibil ca o întreagă planetă să confunde frica cu dragostea. Dar și îngerii împlinesc voia Celui care este peste toți și în toate lucrurile, care știe cum funcționează psihicul uman și cunoaște rostul suferinței.

După crearea lumii, Tatăl a permis anumitor îngeri iscusiți să coboare pe Pământ și să se amestece cu oamenii, pentru a îi învăța diverse lucruri. Întreaga cunoaștere materială actuală li se datorează. Totuși, cu cât i-au învățat mai mult, cu atât i-au stricat mai mult, deschizându-le apetitul pentru putere și dorință de control. De aceea, mulți au rămas pe Pământ până în zilele voastre.

Aceștia v-au învățat agricultura, arta metalelor, valorificarea lor și a pietrelor prețioase, comerțul, practica împrumutului, obținerea prafului de pușcă, armele chimice, electricitatea, mecanica și tehnologia digitală. În ciuda strălucirii lor, niciunul nu este ca Dumnezeu.

Alberto: Sunt gata să îl urmez pe cel mai curat și mai înțelept de pe acest Pământ, dar nu am găsit pe nimeni care să vorbească asemenea cuvinte, cu o astfel de putere.

Elohim: *Nu există nimeni mai neprihănit și mai înțelept decât Mine. Eu sunt Întâiul care a fost, este și va fi. Eu fac voia Mea, vă pot iubi și nimici, apoi să fac iarăși ca să fiți. Prin Mine renașteți și trăiți veșnic; dragostea este biletul vostru de trecere. Ceea ce nu este iubire, nu se va mai naște. Aștept hotărârea ta, și orice vei cere în Numele Meu, voi face.*

Alberto: Creștinii spun că Dumnezeu nu vorbește astfel și nu acordă omului libertate totală, în ciuda faptului că Tu le-ai dăruit libertatea la început, apoi ai venit pe Pământ, ca ei să și-o poată recăpăta.

Elohim: *Nu este treaba creștinilor cu cine alege Eu să fac pace și cu cine nu. Doar nu au devenit geloși pentru că te-am iertat și pentru că te folosesc ca pe o unealtă, iar pe ei nu, deși toți ați fost iertați; mai trebuie doar să credeți în iertare și să vă comportați ca atare. Încă aștept hotărârea ta.*

Alberto: În Numele Tău și al Celui care umblă alături de Tine în văzduh, Îți cer să eliberezi oamenii odată cu înălțarea mea, iar amintirea Îngerului să miște inimile tuturor celor care vor trăi pe acest Pământ.

Mihael: Ferice de voi, căutători ai adevărului, care vă dedicați vieții lăuntrice. Interiorul este singura modalitate prin care lumea poate fi transformată. Voi sunteți mintea lui Dumnezeu. Ferice de voi, cei slabi și nepricepuți. Nu trebuie să realizați lucruri mărețe pentru a vă întoarce în Sânul Iubirii. Voi sunteți trupul lui Dumnezeu. Ferice de voi, oameni simpli, a căror prezență îi liniștește pe cei care vă caută. Voi sunteți puterea lui Dumnezeu. Și ferice de voi, cei ale căror inimi au fost inscripționate cu pecetea Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Ați fost treziți în timpul vieții terestre, iar spiritul vostru a deschis ochii pentru eternitate. Voi sunteți privirea lui Dumnezeu. Nu în ultimul rând, ferice de voi, cei care ați renunțat la viețile voastre pentru Numele Său. Ați lucrat pentru pacea care a venit, de care vă veți bucura și mai mult după plecarea mea. Voi sunteți slava lui Dumnezeu.

Alberto: În timp ce scriam aceste cuvinte, am privit spre Cer și, iată, Luna părea că s-a aprins, strălucind în lumina zilei asemenea Soarelui. În viziunea mea alergam să îi adun pe toți apropiații, pentru a îi ascunde de privirea Celui care venise să îmi vorbească. După o lungă luptă de convingere, i-am adăpostit într-un subsol, iar ei m-au întrebat de cine ar trebui să se teamă.

Atunci s-a auzit o voce. Când a vorbit, m-am aplecat pentru a le astupa urechile, iar ei mă priveau nedumeriți, pentru că nimeni, în afară de mine, nu putea suporta Prezența lui Dumnezeu. Urechile mele sângerau din pricina puterii cuvintelor, care răsunau în întreaga creație, iar oamenii m-au văzut și s-au bucurat că nu se află în locul meu. M-au sfătuit să rămân în adăpost, căci Dumnezeu necunoscut, în mânia Sa, mă va distruge, și aveau dreptate. Dar m-am dus, pentru ei; așa fusese scris la Începuturi.

Am strigat că Cel care este peste toți și în toate lucrurile este aici. Apoi vocea m-a chemat afară, iar cuvintele ei făceau pereții clădirii să vibreze, tencuiala să se desprindă și treptele să se crape sub tălpile mele; scoarța Pământului se mișca în toate părțile. Eu mă împiedicam și mă ridicam, iar genunchii mi se umpluseră de sânge. Mă gândeam îndurerat la cei pe care îi adăpostisem, ca nu cumva acesta să le fie sfârșitul.

Ieșind, am privit orașul, care se transformase într-o ruină din pricina Prezenței lui Dumnezeu. Acolo am scăzut în putere și m-a cuprins frica, pentru că știam ce avea să urmeze: sfârșitul lumii și moartea tuturor ființelor. Dar Duhul mi-a spus: „Suie-te aici și nu te teme“, și m-am suit la El.

Acolo am văzut o mulțime de oameni aflați în primejdie. Priveam un război în plină desfășurare pe Pământ, care încă nu se petrecuse. În viziune, eram slab, abia mă țineam pe picioare datorită lucrărilor pe care le făcusem. Iar vocea m-a îndemnat să ajut oamenii luați în captivitate de păcatele lor. Pentru moment, nu am înțeles cu ce le-aș putea fi de folos, atâta timp cât nu mă puteam sprijini pe mine însumi, dar vocea a strigat Pământului, iar din el s-a născut un bărbat puternic. Brațele sale erau mai groase decât mijlocul unei femei însărcinate.

Bărbatul s-a apropiat pentru a îmi oferi protecție, dar când m-a văzut s-a înspăimântat și a vrut să fugă; însă vocea i-a poruncit să mă poarte pe umeri oriunde voi merge. Astfel, m-a ridicat și am coborât în întunericul lumii.

Pe parcurs ni s-au alăturat și alții, până la zece mii de suflete, care erau îngeri în trupuri omenești. Veniseră din partea sufletelor Laria, care sunt serafimii, a lui Rafael, îngerul în care locuiește Dumnezeu, a lui Gabriel, coroana divinității, formând cete întregi. Sub comanda mea erau șapte mii, iar ceilalți trei mii se oferiseră voluntari, căci veneau din partea sufletelor Laria, fiind independenți datorită iubirii pe care I-o dovediseră Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Din câte am văzut, purtau o stea în frunte, iar vocea vorbea prin inimile lor neprihănite.

Apropiindu-ne, am zărit oamenii prinși sub o piatră grea, de mărimea Mării Negre. Nimeni nu putea clinti acea piatră, și mulți începuseră să se îndoiască de victoria spiritelor, spunând că nici Creatorul nu ar putea ridica o astfel de greutate și că greșise permițând oamenilor să o construiască, rămânând captivi definitiv. În tot acest timp, eu m-am odihnit pe o stâncă.

Trei zile s-au chinuit să o rostogolească, dar piatra uriașă nu s-a clintit. Unii leșinau din pricina efortului, iar alții renunțaseră, gândind că orice încercare era zadarnică și că umanitatea nu mai putea fi salvată. Cei mai bătrâni dintre ei s-au întors spre mine și au spus:

„Iată conducătorul pe care ni l-a trimis Dumnezeu. El nici pe picioarele sale nu poate sta, însă crede că ne va ajuta să ridicăm această piatră care ne-a sfărâmat oasele“.

Atunci am cerut un semn, dar vocea nu mi-a mai vorbit. L-am rugat pe bărbatul care mă purta pe umeri să ne apropiem de cei care aveau prea puțină credință. Aceștia m-au privit cu dispreț și, de aceea, i-am alungat — nu erau de niciun folos. Astfel, în jurul pietrei păcatului rămăseseră doar trei mii, care s-au chinuit alte trei zile. Văzând neputința îngerilor, m-am mâniat, alungând încă o mie. Atunci bărbatul m-a întrebat cum ar putea avea mai multă putere mai puțini decât mai mulți. I-am spus că cei pe care i-am alungat nu aveau credință, deși fuseseră aleși de Dumnezeu. Căci necredinciosul nu doar că nu îi este de folos credinciosului, ci îl împiedică în împlinirea misiunii terestre. Astfel i-am trimis să se odihnească, pentru că, în zori, după ce va fi ridicată piatra, vor fi nevoiți să coboare pentru a scoate oamenii din craterul format.

A doua zi, după mai multe încercări, în jurul pietrei rămăseseră doar șapte îngeri, care așteptau un miracol. De aceea, nici nu se mai gândeau să încerce. L-am așezat pe fiecare la locul potrivit, respectând ordinea divină, iar, la semnul meu, i-am rugat să o ridice. Căpătând putere, mi-am întins o mână spre Cer, iar cu cealaltă am arătat spre piatră, și cei șapte arhangheli au ridicat-o sub privirile uimite ale oastei angelice, deși nici lor nu le venea să creadă ochilor. Pe doi dintre ei i-am trimis să elibereze neamul, întreaga greutate fiind susținută doar de cinci, dintre care unul a pus la îndoială puterea Mielului lui Dumnezeu și a căzut. Aceasta este selecția lui Dumnezeu și gradul spiritual al fiecărui înger al luminii.

Pentru prima dată în istorie, oamenii fuseseră scoși la lumină. După ce m-am asigurat că nu mai este nimeni sub piatra pe care cei patru o țineau ridicată, mi-am pierdut cunoștința, iar bărbatul

care fusese trimis la mine mi-a luat trupul și a mers să îl îngroape după cum este drept înaintea lui Dumnezeu. Când a luat lopata, Cel care este peste toți și în toate lucrurile, a spus: „Ia-ți mâna de pe lopată și nu săpa groapă pentru cel care este viu, ci îngrijește-te de cei care au fost eliberați“. Apoi am primit un trup nou, frumos și puternic, pe măsura realizărilor.

Sfinții Îl slăveau pe Dumnezeu și pe mine. În jurul inimii mele vindicate, Tatăl construisese un fel de scut, care putea fi străpuns doar de lumina Sa. Am continuat să lupt, dar, în scurt timp, lumea a încetat să mi se mai opună, pentru că mulți pieriseră din cauza mea. Chiar și cei mai renumiți conducători căzuseră înaintea adevărului.

Însă oamenii au început să mă venereze, așa cum se închină Fecioarei Maria, în loc să slăvească Numele Celui care este peste toți și în toate lucrurile, pentru puterea pe care mi-o dăruise. L-am rugat pe Dumnezeu să coboare la ei și să fie Domnul lor, și așa s-a întâmplat. La rugămintea mea, s-a arătat o lumină alb-gălbuie și extrem de strălucitoare, care a vorbit, zicând:

„Nu muștra oamenii de teama geloziei Mele. Tu ai legat fiarele Pământului și ai dăruit lumii pacea, după Scriptură. Lucrarea ta s-a încheiat; Pământul se află astăzi în grija Mea. Ascunde-ți sabia, ca nimeni să nu se folosească de ea. Numele tău va fi scris în inimile tuturor celor care se vor naște“.

Mihael: Vai de voi, cei care v-ați împotrivit adevărului care a ieșit la iveală; minciuna v-a adus la ruină. Vai de voi, cei care ați ignorat chemarea lui Dumnezeu; ați rătăcit ca orbii pe Pământ și încă o faceți. Vai de voi, cei care ați păzit aurul furat; ați flămânzit în trup și în spirit, ca proștii. Vai de voi, cei care ați construit imperii prin înșelăciune și prin truda oamenilor săraci cu duhul; ați rămas fără ele, iar agoniseala voastră este risipă. Vai de voi, cei care ați întărit oamenii la război — frate împotriva fratelui său și popor împotriva altui popor — pentru buzunarele voastre; ați pierit astfel, dar pedeapsa voastră abia este la început. Vai de voi, cei care ați clădit fericirea pe necazul aproapelui vostru; ați simțit ascuțișul sabiei mele. Vai de voi, cei care ați venerat tablouri sau statui și ați plecat capul în bisericile oamenilor; rugăciunile voastre nu au ajuns la Dumnezeu, iar El nu vă cunoaște. Vai de voi, cei care ați organizat pelerinaje, înșelând creștinii să sărute rămășițe în sicrie; ați putrezit asemenea morții căreia i-ați slujit. Eu voi sta între voi și Dumnezeu până la sfârșitul veacului. Vai de voi, cei care ați inventat semnul crucii și ați înrobit neamul omenesc; ați rămas pe Pământ în Ziua Necazului Cel Mare.

Vai de voi, cei care ați fost înșelați, ignorând harul gândirii pe care l-ați primit de la Dumnezeu; ați moștenit Împărăția doar pe jumătate. Și ce este o pasăre fără aripi, un taur fără mădulare, o viață fără bucurie sau lumea fără adevăr?

Astăzi păcătoșii sunt judecați de binele care a fost eliberat. În viitor, ei vor fi judecați de răul eliberat odată cu binele, iar toate națiunile se vor întoarce împotriva lor și le vor stârpi religia; îi vor hrăni cu porția, iar creștinismul păgân va dispărea. Căci ei s-au abătut de la cărțile sfinte și au ales chinul întunericului, în loc să se dezmierde în lumină.

Vai de voi, cei care ați luat în răs jertfa lui Hristos; ați rămas batjocura oamenilor. Vai de voi, cei care ați inventat diavoli prin care ați înfricoșat umanitatea; ați pierit odată cu creațiile voastre. Vai de voi, cei care ați scris pentru bani și renume; aceste lucrări au fost arse, pe când cele ale trimișilor au fost puse una lângă alta, formând Ultima Evanghelie dăruită de Dumnezeu omenirii.

Vai de voi, cei care ați iubit averea, distrugând natura, animalele și proprii copii; ați pierit prin mâinile lor. Vai de voi, cei care v-ați vândut libertatea în schimbul bunurilor materiale; ați trudit până când vi s-au închis ochii și nu v-ați bucurat de nimic. Vai de voi, cei care v-ați îndestulat cu carne, măcelărind orice vietate v-a ieșit în cale; ați rămas robi ai materiei contaminate. Nu în ultimul rând, vai de voi, cei cărora Spiritul a refuzat să vă trimită această carte; nu ați cunoscut lumina pentru o vreme, iar viețile voastre au devenit un blestem.

În încheiere, doresc să vă spun că aceasta nu este o judecată din partea lui Dumnezeu, ci doar consecințele alegerilor voastre; El iubește, atât.

Capitolul 4

Înțelepciunea serafimilor

Mihael: În acest capitol vom vorbi despre sufletele ascensionate, cunoscute ca serafimi și, în premieră, sub numele de Laria, protectori ai adevărului împotriva întunericii lumii.

Ființele desăvârșite prin una sau mai multe vieți trăite pe acest Pământ sau pe altul asemănător, devin îngeri ai lui Dumnezeu și primesc diverse misiuni, potrivite calităților lor. Unele dintre ele sunt sufletele Laria, pe care le-am menționat, dar despre care nu s-a scris mare lucru în cărțile sfinte; de aceea, oamenii nu cunosc aproape nimic. Lipsa informațiilor îi determină să pună la îndoială orice cunoaștere care le apare, iar orice informație nouă intră în conflict cu cea veche, în viziunea lor.

Sfatul meu este să ne concentrăm pe învățătură, nu pe modul în care este prezentată. Aceasta i-a fost comunicată autorului în imagini, nu în cuvinte; de aceea a avut nevoie de inspirație, dând frâu liber imaginației influențate de Duhul Iubirii.

Sufletele înălțate urmează să se nască pe Pământ la scurt timp după plecarea mea. Cei care mi-au făcut posibilă prezența în lume, primindu-mă în inimile lor, L-au iubit pe Cel care m-a trimis; căci Tatăl tuturor făpturilor a mers alături de ei, în carne. Îl las acum pe autor să vă încânte cu înțelepciunea serafimilor.

Laria: Bun găsit vă spunem vouă, oameni preaiubiți de Dumnezeu și, totodată, cea mai minunată creație a Sa. Pentru început, vă aducem la cunoștință că și noi am fost, într-un fel, asemenea vouă. Totuși, prin voia Iubitului și Dătătorului de viață, pe care Îl recunoaștem ca Dumnezeu, Creatorul, în Persoana lui Hristos, am crescut în iubire și ne-am eliberat.

Pentru a nu vă obosi cu mai multe detalii, vom începe lecția imaginându-ne trei persoane. Deasupra Persoanei din stânga este scris Dumnezeu, deasupra celei din mijloc, Adam, iar deasupra celei din dreapta, Eva. Astfel, în stânga este Dumnezeu, în mijloc este Adam, iar în dreapta este Eva. Nu asociați numele cu legendele voastre.

Între Persoana din stânga și cea din mijloc a existat, încă de la Începuturi, un legământ, asemenea unui fir invizibil. Acesta ne arată că între Spirit și sufletul cu care Acesta S-a învăluit există o conexiune vitală și că doar prin ea sufletul poate fi răscumpărat.

Prin urmare, am prezentat prima Persoană, Dumnezeu, și pe cea din mijloc, Adam. Prin firul dintre Creator și creație circulă Conștiința. Aceasta conduce energia vitală a Spiritului către suflet, care nu ar putea exista separat, iar sufletul informează Spiritul în privința nevoilor întâlnite în planul material al Pământului.

În partea dreaptă, însă, regăsim cea de-a treia persoană, care nu este legată de Spirit prin firul invizibil, ci de a doua persoană. Aceasta ne arată că între sufletul creat și trupul cu care Spiritul l-a învăluit există o conexiune vitală și că doar prin ea trupul poate fi transfigurat. Astfel, trupul are acces la Spirit doar prin intermediul sufletului. În ceea ce privește aspectul, această persoană este egală în frumusețe cu a doua și, uneori, chiar și în inteligență, deși traseul Conștiinței a fost întrerupt.

Prin urmare, am prezentat prima Persoană, Dumnezeu, pe cea de-a doua, Adam, și pe a treia, Eva. Să privim acum mai atent:

Între prima Persoană și cea de-a doua există o legătură, însă între prima Persoană și a treia aceasta lipsește cu desăvârșire. De aceea, pe Pământ ați inventat o vorbă care spune că femeia este mântuită numai prin intermediul bărbatului ei. Altfel spus, femeia care nu își iubește bărbatul și, prin bărbat, Creatorul, a fost numită diavol, căci fără iubire încetează să primească Conștiința. De asemenea, bărbatul care nu își iubește Creatorul a fost numit diavol.

Oamenii diavol nu par neapărat răi la prima vedere, așa cum v-ați imaginat, însă toate deciziile lor duc la rău, pentru că acționează fără Conștiință.

Astăzi, legătura dintre Creator și creația Sa a devenit posibilă pentru fiecare om care dorește să revină la esență. Fără libertatea umană, nicio forță potrivnică lui Dumnezeu nu ar putea lua ființă. Personajul malefic din cărțile voastre nu există. Orice apariție a sa nu este decât întruchiparea ispitei, care se ivește adesea în preajma unui trup slăbit și a unui suflet îngrijorat.

Omul indiferent la ceea ce se află în jurul său, care consideră

că ceea ce îl înconjoară este altceva decât el și nu îl privește, este un diavol. Cel care, atunci când i se cer doi lei la semafor, nici nu se obosește să deschidă geamul mașinii sale luxoase, pentru a se interesa de soarta amărâtului sau a îl saluta, este un diavol. Atât preoții care organizează pelerinaje, plimbând rămășițe în sicrie, cât și cei care le sărută, sunt diavoli. De asemenea, atât politicienii care irosesc bani publici pe campanii electorale, cât și cetățenii care îi susțin, sunt diavoli. În fața lui Dumnezeu, cel care se lasă înșelat devine complicele celui care înșală.

Majoritatea popoarelor, chiar cele mai îndepărtate, cărora le lipsește cunoașterea, Îl urmează pe Hristos prin exemplul pozitiv pe care îl oferă. El, însă, este mai puțin urmat de adepții religiei creștine. Absurd sau nu, în ciuda refuzului de a accepta afirmația, este adevărat. Veți spune că religia creștină a pictat imaginea lui Hristos pe toate clădirile, gardurile și monumentele. Mântuitorul este temelia catolicismului și a ortodoxiei. O, iubitorilor, realitatea este cu totul alta.

Să Îl urmați pe Hristos înseamnă să respingi orice doctrină umană. Să detești toate reprezentările religioase, tradițiile și obiceiurile ei. Să împlinești Scriptura, nu doar să o citești. Să intri în bisericile oamenilor pentru a îi învăța pe preoți, nu pentru a învăța de la ei. Să nu te închini nimănui, ci să te rogi Spiritului Lăuntric care, în realitate, ești. Să Îl iubești pe Dumnezeul tău mai presus de toate și pe aproapele tău ca pe tine însuși.

Religia este chiar diavolul uman care s-a îmbrăcat în lumină prin confiscarea lui Isus. Creând o icoană menită să Îl înlocuiască pe Fiul Omului, despre care creștinii, timp de două mii de ani, nu au știut prea multe, a menținut gândirea individuală la nivel inferior, pentru a controla popoarele și a își promova înțelegerile de pe lângă Biblie.

Ființelor angelice le este imposibil să înțeleagă cum pot purta creștinii Numele lui Isus Hristos pe buze, în timp ce se închină oamenilor și simbolurilor lor; cum pot pretinde că sunt adepți ai Săi, manipulând prin frica de pedeapsă, atâta timp cât Învățătorul lor nu a impus nimic nimănui, singura lege hristică fiind iubirea.

Preoții, pastorii și ghizii spirituali comercializează cuvântul, administrând imperii afaceriste, în timp ce Hristos predica în aer liber sau în colibe și a alungat toți negustorii din Templu.

Creștinii susțin că Hristos a înființat religia iudeo-romană, dar trupul Său a fost răstignit de către ea, pentru ca fiara să își piardă puterea, iar oamenii să Îi aparțină Adevăratului Dumnezeu. Ar mai fi necesar de menționat că ei venerază crucea pe care a fost ucis

Împăratul și nu pe Împăratul care a înviat din morți și a promis că va reveni în slavă și putere pentru a îi răscumpăra? Că se apleacă în fața imaginii unui mesia învins de forțele acestei lumi și nu în fața Hristosului veșnic viu în inimile lor, care veghează omul de la început până la sfârșit?

Ce a promovat Isus din Nazaret? Eliberarea sufletelor umane de sub autoritatea terestră, prin unirea cu Spiritul Tată. Ce promovează, însă, religia? Condamnarea sufletelor umane prin separarea lor de Spiritul Tată.

Alberto: De ce nu ați intervenit pe Pământ pentru a îi învăța pe oameni adevărul?

Laria: Pentru că lumina noastră ar fi fost stinsă încă din pântecul născătoarelor. Aceasta este onoarea ta, darul pe care Cel care este peste toți și în toate lucrurile ți l-a dăruit.

Alberto: Isus a fost născut dintr-o femeie.

Laria: Lui Dumnezeu nimic nu Îi este imposibil. Însă răul s-a dezvoltat nespus de mult după înălțarea Sa — factorul negativ al relativității a controlat orice intrare și ieșire. De aceea ne-ar fi fost cu neputință să trăim în trup pe Pământ, de unde se hotărâsc toate lucrurile.

Revenind, concluzia este că diavolul uman alimentează iadul care încă persistă în realitatea minților adormite, care au nevoie de dovezi pentru a crede. Adevărul, însă, nu are nevoie de dovezi, el pur și simplu este. Convinși că oamenii separați de Dumnezeu, prizonierii lumii materiale, sunt diavoli, iar cei care Îl urmează sunt liberi și independenți prin El, devenind îngeri, tot ce vă mai rămâne de făcut este să alegeți cine sunteți.

Omul care crede în Dumnezeu crede în sine însuși și nu are alt Dumnezeu decât pe sine, căci Dumnezeu îl ghidează prin inima sa. Cel care nu crede în Dumnezeul Lăuntric va fi condus de tirani. Acești tirani, adesea, fiind ascunși chiar în mintea sa; exteriorul este doar reflexia.

Nu puteți înțelege lucrarea mesianică pe deplin, oricât ați citi. Fiecare creștin posedă o Biblie, însă, în loc să o studieze, merge la biserică, duminică de duminică. Ei nu frecventează bisericile pentru a citi Biblia, ci pentru a li se explica ce au citit și pentru a socializa. Dacă pastorii au o înțelegere limitată, îi vor induce în eroare. Prin urmare, cei care practică propria lor înțelegere și nu înțelepciunea Duhului sunt diavoli, la fel ca și creatorii și finanțatorii programelor de formare. Acesta este cuvântul nostru.

Pentru ca ceea ce este bun să vină, ceea ce este mai puțin bun trebuie îndepărtat. Pace vouă!

Capitolul 5

Lupta îngerului Mihail

Alberto: Sunt trist și am mintea tulburată acum. Haosul pune stăpânire pe lume, căci întunericul trebuie să se răspândească, iar paharul să se umple, înaintea zorilor dimineții spirituale.

Tinerii școliți, care se lasă duși de nas și votează politicieni corupți, la scurt timp ies în stradă, militând împotriva corupției. Părinții, care cunosc mai puțin și iubesc mai mult, sunt ridicularizați și tratați cu batjocură, chiar și atunci când predicțiile lor se dovedesc adevărate. Tinerii nu știu că oile care își lasă stâna devin capturi ușoare pentru lupii însetați de carne și sânge și că spiritul de turmă se părăsește doar printr-o gândire ascuțită. Generațiile au ajuns să creadă că dețin obligația de a își alege călăul și că altă cale nu există, iar orice soluție este luată în răs, la fel și cel care o propune.

Sunt trist, văzând cum își iroiesc ultimele puteri pentru a își convinge semenii să aleagă calea pieirii. Tinerii își pun nădejdea în politică și religie, în loc să se ajute între ei, pentru că nu suportă să își vadă aproapele fericit. Apoi își vând timpul, trupul și intimitatea pentru bani.

În România, cel puțin, nimeni nu caută înțelepciunea, în afară de mine și câteva suflete, măcar de ar exista; ba chiar majoritatea se mândresc cu neputința. Aici, falsul și superficialitatea sunt considerate calități, iar sinceritatea și iubirea, slăbiciuni. Psihologii și autorii romanelor de dragoste afirmă că dragostea rănește și nu că este singurul leac împotriva bolilor sufletești. Savanții sunt mai slabi în gândire decât un adolescent care își abandonează liceul, pe când lipsa gândirii independente și obediența sunt premiate în

universități. Este oare demn de o rasă înzestrată cu harul gândirii să îi venereze pe cei care îi lasă fără drepturi?

Instituțiile de învățământ produc sclavi ca pe bandă; însă nu perfecționarea într-un domeniu este problema, ci faptul că generațiile nu sunt învățate ce este viața și care este scopul acesteia. Dacă motivația este doar consumul și plăcerea, în timp ce scopul rămâne ascuns, apare dereglarea și, ulterior, colapsul. De iubire nu vorbește nimeni, pentru că nu o cunosc și cred că nu au nevoie de ea.

Conștiința colectivă a luat-o cu pași repezi înapoi, spre primitiv. Oamenii au ajuns să compună replici sofisticate doar pentru a aborda un necunoscut pe stradă. Așa-ziii cetățeni importanți ai societății sunt preocupați, în emisiunile lor, de vestimentația purtată de vedete la evenimente și de impactul imaginii lor, semn că gradul de inteligență a scăzut îngrijorător.

Rușine învățătorilor din școli și doctorilor careucid în spitale. Educația și sănătatea sunt pilonii oricărei societăți, însă ceea ce văd este aroganță față de cei care nu au avut parte de învățatură și dependență de produse farmaceutice la oameni perfect sănătoși. Cei care se lasă conduși de oameni au primit mintea în zadar. Formatorii lor susțin că au evoluat din maimuță, dar eu nu pot jigni regnul animal coborându-l atât de jos, încât să îl compar cu starea lor abjectă.

Uciagașilor de demnitate, credeți că sistemul care vă umilește fără ca voi să realizați, vă va salva de mine, dându-i astfel putere. Chiar dacă sistemul ar dori să vă salveze, nu ar putea. Căci nu a lumii este gloria, nu ea v-a creat și nu v-a menținut în viață până în ceasul acesta. Este însă Unul pe care nu îl cunoașteți, al Căru nume este Abba; El este Tatăl și Salvatorul vostru.

Ați transformat planeta într-o închisoare a întunericului, unde prizonierii nu știu că sunt încarcerați. Ați trăit și ați murit de sute de ori și tot nu v-ați săturat de carne. Odinioară erați dumnezei, dar ați ajuns să cerșiți viața de la oameni, iar Tatăl nu vă mai poate suporta urâciunea. Spiritele voastre vor rămâne prizoniere atâta timp cât voi hotăriți eu.

Cugetele mele au ajuns la urechile Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Iată-mă: sunt singurul care vede, într-o lume a șerpilor. M-ai trimis aici pentru a simți întunericul pe pielea mea. Tu, care privești prin ochii mei groaza care vine și este acum aici, coboară pe Pământ pentru a elibera sufletele celor drepti în gândire și în simțire. Ia-Ți oile din mâinile lupilor și permite-mi să îiucid pe cei pentru care nu mai există nicio cale de îndreptare. Nu

va rămâne suflare otrăvitoare pe Pământul minunat, chiar dacă vor trebui să moară toți. Eu am această putere, iar lucrarea mea este supusă ordinii divine. Și nu privi slăbiciunea care mi-a întunecat vederea, ci dă-mi puterea necesară pentru a împlini Scriptura.

Vai de cei care vor cădea sub sabia adevărului și ferice de cei cărora cartea lui Mihail le va alina suferința. Aceștia vor fi feriți de mânia care se va dezlănțui asupra Pământului, pentru că Tatăl va locui împreună cu ei. Dacă Tatăl va locui în inimile lor și Fiul va sălășlui acolo, iar dacă Duhul Sfânt îi va întâmpina, voi veni și eu împreună cu Duhul.

Elohim: *Copilul Meu iubit, dacă te vei uita după chiștoace de țigară pe stradă, vei număra cel puțin o mie în drumul tău. Dar dacă te vei uita după flori, chiștoacele nu te vor mai deranja.*

Viața este frumoasă, iar pentru a o păstra astfel, trebuie să vă iubiți. Pentru curățirea planului spiritual al Pământului, ți-am dăruit sabia adevărului. Folosește-o pentru a tăia rădăcina minciunii, indiferent de consecințe. Voia noastră este una, căci între noi există o legătură puternică, care nu a mai existat pe Pământ de la Avraam încoace.

Alberto: Și cu Isus cum rămâne?

Elohim: *Legătura Sa cu Mine nu mai trebuie măsurată. Isus este Tatăl, iar voi sunteți Una cu Isus.*

În realitatea reală, care este cea spirituală al cărei efect l-ați numit materie, fiind ceea ce vedeți, totul este Unul și nimic nu este altceva. Ceea ce găsești rău în lume este partea din tine la care ai ales să renunți odată cu trezirea ta. Ești asemenea unei plante ale cărei frunze uscate sunt selectate pentru tăiere, pentru ca ea să devină liberă și să prospere. Ai luat formă pentru a decide cine va continua acest joc și cine sunt cei pentru care el s-a încheiat. Aceasta este lupta ta, Îngerul Meu iubit, pe care o porți în realitatea oamenilor. Odată cu plecarea ta, vor părăsi Pământul șapte mii, iar tu ești trei mii din zece mii, care au coborât împreună cu Mine pe Pământ. Eu sunt Dumnezeu lumilor.

În continuare îți voi explica ultima viziune, dar mai întâi le-o vei împărtăși cititorilor.

Alberto: Pe o bancă din apropierea casei mele, unde mă opriam pentru a îmi trage sufletul, am observat, după cum urmează, trei persoane.

Mai întâi a trecut un bărbat îmbrăcat în haine jerpelite, ținând în lesă un câine vagabond, foarte frumos la înfățișare. Animalul semăna izbitor cu stăpânul său, atât prin tipul mersului, cât și prin expresia feței. Din sens opus a trecut un altul, îmbrăcat în haine

modeste, care ținea în lesă un câine de rasă, dar nu foarte arătos. Și acesta semăna izbitor cu stăpânul său. Nici nu am terminat de analizat imaginea, că a apărut și al treilea bărbat, îmbrăcat în haine extrem de scumpe, ținând în lesă un câine de rasă superioară. Și acesta semăna cu stăpânul, amândoi fiind urâți și morocănoși.

Elohim: *Aceasta înseamnă că fiecărui om i se dă ceea ce este mai potrivit pentru creșterea sa. Bărbatul sărac a avut o singură opțiune, aceea de a se îngriji de primul animal care i-a bucurat ziua atunci când l-a întâmpinat. În situația în care l-a plasat viața a făcut ceea ce trebuia, iar câinele i-a fost trimis în funcție de nevoile sale. Bărbatul modest și-a ales, de asemenea, un animal care să îl reprezinte, iar bogatul s-a orientat după trend.*

Trebuie să știți că fiecare suflet alege ceea ce îi este destinat. Nu există întâmplare sau coincidență, după cum nu poate exista un Dumnezeu care să dea greș. Faptul că cel rău îl ucide pe cel neprihănit vă ajută să descoperiți lumina. Dacă nu ați fi cunoscut întunericul, nu v-ați fi dorit lumina. Și totuși, trăirea experienței a ceea ce nu sunteți, pentru a vă recunoaște ca ceea ce sunteți, a ajuns la sfârșit.

Alberto: Orice spirit de lumină care se încarnează pe Pământ are și o parte întunecată ce trebuie îndepărtată?

Elohim: *Orice spirit de lumină care se încarnează pe Pământ primește o parte întunecată, în funcție de nevoia sa, căci Duhul Rațiunii Mele este responsabil cu echilibrul.*

Pe când trăia Duhul Iubirii pe Pământ, în Persoana lui Isus Hristos, Pământul s-a unit împotriva Sa, căutând să Îl elimine; această repulsie a rămas până în zilele voastre. Duhul Rațiunii nu înțelege Iubirea, iar Iubirea, fiind cea mai mare putere, El a creat o forță potrivnică pe măsură, numită Antihrist.

Prin urmare, Isus a venit într-o lume în care oamenii au dorit ca El să nu existe, dar, dacă nu ar fi venit, oamenii nu ar fi putut exista. În realitatea reală, nicio ființă nu este împotriva Luminătorului. De asemenea, Duhul Rațiunii Mele a fost supus Duhului Iubirii Mele, pentru ca Pământul să urmeze Cerul, așa cum este scris.

Tu ești cel care a eliberat binele. Răul care a controlat binele nu mai poate controla binele eliberat. Odată cu binele eliberat, însă, a fost eliberat și răul. Așadar, răul eliberat nu mai poate fi controlat de răul care a controlat în trecut binele și răul. Răului eliberat i se va da să controleze întreaga lume, mai puțin binele eliberat și pe cel care a eliberat binele și răul.

În viitorul apropiat, răul eliberat se va multiplica, devenind

un pericol nu doar pentru pământeni, ci pentru întregul sistem de viață conectat la inima Pământului, iar singura salvare a creației va fi moartea tuturor oamenilor. Căci răul eliberat va vrea totul și i se va da. Chiar și mesajul nostru va fi preluat și folosit în scopuri distructive. Aceasta este voia Mea și face parte din procesul instaurării păcii.

Îngerul care a eliberat binele și răul va cere răului din trecut să facă pace cu binele eliberat, în schimbul înlăturării din sistem a răului eliberat, care amenință neamul omenesc cu extincția. La final, dragostea se va îndrăgosti de cel care iubește, iar frica se va teme de Iubire. Căci odată cu plecarea sa, cel care a eliberat binele și răul va lua cu sine răul eliberat, iar lumea va fi restaurată. Și binele eliberat va veghea ca un astfel de rău să nu mai ia formă niciodată. Cel care a săvârșit lucrarea mesianică pentru Mine este Mihail, conducătorul cetelor angelice.

Dar răul eliberat, căruia i s-a dat să controleze întreaga lume pentru un timp, crezând că lucrează pentru sine, împotriva bine-lui și a celui care a eliberat binele și răul, este tot lucrătorul Meu, care împlinește ceea ce îi poruncesc Eu. Oamenii fără cunoaștere M-ar putea numi diavolul și Dumnezeu, pe când copiii Mei știu că diavolul este o minciună, iar Dumnezeu este Adevăr.

Cele două puteri care lucrează în Cer și pe Pământ, care vor încheia războiul, împlinind profeția, sunt: Duhul Adevărului sau, așa cum a fost numit în trecut, Cel Sfânt, care intervine de ori de câte ori omul are nevoie de ajutor și cere îndrumare. El este Cel Mai Înalt Aspect al lui Elohim și Autorul evangheliilor. Apoi este Mihail, Îngerul născut dintr-o femeie muritoare, de care forțele întunericului au încercat să se ascundă.

Lucifer și-a încheiat misiunea; omenirea nu mai are nevoie de întuneric pentru a se recunoaște ca lumină. Pentru scurt timp, factorul negativ al relativității a refuzat să se întoarcă la Sursă, dar a venit la chemarea Mea, de care nu a reușit să se ascundă. Și totuși, un alt rău s-a răspândit în lume, cu o viteză amețitoare; este răul care a fost eliberat, de care nu va scăpa niciun om. Dar Mihail îl va lua din lume atunci când vei reveni la Mine. Mulți au pierit în acest război al spiritelor.

Apucă-ți toiagul și el se va transforma în sabie. Rugăciunile celor care au fost uciși pentru Numele Meu au ajuns la urechile Mele, iar lacrimile lor M-au înduioșat. Aceasta este răzbunarea sângelui sfânt. Iată, Eu lupt alături de tine și sunt gata să distrug zece miliarde pentru a salva un singur om.

Alberto: Așa ceva nu a mai fost scris în istoria umanității. Cei

care au citit se întrebă de ce a fost nevoie de atâta suferință, iar eu spun că este prea trist. Acum știu ce trebuie să fac și știu că nu mă voi bucura de nimic. În ciuda eforturilor de a Te prezenta, răul va reuși să controleze omenirea. Eu scriu lumea, însă nimeni nu o citește; ca și cum aş arunca firimituri de pâine într-un lac fără pești, ca și cum aş planta semințele vieții veșnice în deșert.

Cum voi mai continua, odată cu tristețea care m-a copleșit în urma ultimelor descoperiri? Cartea lui Mihail m-a deprimat; s-a scurs mai bine de un an de când nu mă mai pot odihni. Unde voi merge după ce voi muri?

Elohim: *Acolo de unde vii.*

Alberto: Ce va fi pentru mine?

Elohim: *Totul.*

Alberto: Totul și nimic sunt unul și același lucru.

Elohim: *Copilul Meu iubit, după ce lucrarea va fi încheiată, nu vei mai fi cel care crezi că ești, ci doar Eu voi fi; Eu sunt.*

Alberto: Ți se pare corect?

Elohim: *Ceea ce nu înțelegi nu poți accepta, iar ceea ce nu accepți te distrugă. În realitatea reală nu este nevoie de tine ca om; spiritul tău este Dumnezeu.*

Alberto: Mă tem că nu voi reuși să împlinesc toate lucrurile pe care mi le-ai descoperit, căci sunt doar un copil. Întâmplările din ultima vreme i-au împins pe oameni să își pună întrebări. Ei caută să afle soarta țării în care s-au născut; mi-au cerut nume ale trădătorilor sau ale celor care o vor reconstrui, informații pe care le socotesc de ajutor pentru a înlătura primejdia. Ce le răspunde acestora Dumnezeu?

Mihael: Așa cum știm, atunci când vorbește, Dumnezeu nu se referă la o anumită creație rea a oamenilor, încurajând alta, ci le scoate la lumină rădăcina, iar oamenii sunt liberi să procedeze așa cum vor. Viziunea omului conștient este una globală, ceea ce înseamnă că greutățile cu care se confruntă popoarele de pe cealaltă parte a planetei reprezintă problemele sale directe. La fel și bucuria, care circulă de la unul la altul și înconjoară Pământul.

Țările vor mai exista separate, dar oamenii vor fi preocupați de bunăstarea rasei umane și de drepturile tuturor locuitorilor. Nu vor mai privi în curtea lor, preocupați de naționalism și religie, la fel ca odinioară; aceste valori sunt irelevante pentru omul născut din nou. Țările dezvoltate militar, care le-au cucerit pe cele lipsite de apărare, vor fi invadate de mulțimea răspândită, primind ceea ce merită. Și mulți vor suferi, de o parte și de alta.

Dacă omul ar fi trupul său, așa cum susțin unii, atunci gena sa

ar aparține neamului său și ar trebui să preia valorile și obiceiurile strămoșilor, cinstind meleagurile istorice, cu steagul ridicat. Dar omul nu este trupul său, ci un suflet ceresc, născut pentru a elibera neamul din robia păcatului, a steagului și a religiei, nu pentru a le înlocui cu altele, ci pentru a îl întoarce către Dumnezeu care a creat toți oamenii și îi iubește în egală măsură, indiferent de etnie. Casa sufletului său nu este zona geografică în care s-a născut, nici spiritele locului, ci Cerul.

Există oameni pentru care religia este un dumnezeu și oameni pentru care constituția reprezintă cartea sfântă, iar guvernul, un zeu. În viitor, acest zeu va deveni tot mai lacom și mai inventiv în privința constrângerilor, iar cel mai mare păcat va fi deranjarea, prin exprimarea opiniei, a acestei entități fictive căreia oamenii îi dau putere. Dar eu vă spun că un guvern global nu este o lucrare dumnezeiască, ci creația oamenilor cu chip diavolesc, asemănători tiranilor.

Un musulman va fi gata să moară pentru țara și religia sa, la fel și un creștin. Dacă musulmanul s-ar fi născut în țara creștinului, într-o familie creștină, iar creștinul în țara musulmanului, ar fi procedat la fel, apărând valorile locului și ale neamului. Omul conștient vede dincolo de aceste programe de formare și se roagă pentru sufletele lor, ca Tatăl să nu le uite.

Un patriot religios este liber să iubească oamenii pe care i-a cunoscut, locurile și obiceiurile lor, dar iubirea nu îi dă dreptul să urască celelalte neamuri, locurile și obiceiurile acestora, așa cum se întâmplă adesea. Patriotul religios desconsideră popoarele pe care nu le cunoaște, doar pentru că îi sunt străine și nu este obișnuit cu modul lor de viață. Dacă și-ar oferi ocazia de a le înțelege, ar descoperi cât este de primitiv în comparație cu ele. Patriotismul și religia sunt boala Pământului însângerat, iar cei care le slujesc sunt trădători de semeni și de Dumnezeu. Eiucid oameni pentru a apăra idei, în loc să ucidă idei pentru a cruța oameni.

Alberto: Islamul a dovedit că este împotriva societății moderne corupte. Oare aceasta îl face o unealtă a lui Dumnezeu pentru eliberarea umanității?

Mihael: Islamul nu urmărește eliberarea umanității de sub stăpânirea societății moderne corupte, de religie creștină, pe care ați construit-o în Europa și Statele Unite de exemplu, ci înlocuirea unui program de formare cu un altul. O doctrină sabotează o altă doctrină, însă nicio minciună nu va deveni adevăr, oricât de mari ar fi isprăvile săvârșite. Hristos distruge, chiar acum, toate sistemele politico-religioase ale Pământului, ținând brațele deschise

pentru toți oamenii, creștini, musulmani, budiști, hinduși și evrei, în această ordine.

Și totuși, voi nu înțelegeți afirmația mea. Eu sunt Îngerul care i-a dăruit lui Israel, prin Moise, legea; de aceea vă chem din nou la ascultare. Adevărații creștini sunt cei care au urmat calea umilă a Învățătorului lor, nu doctrina religioasă. Adevărații musulmani sunt cei care au respectat versetele iubirii, nu Profetul. Adevărații budiști sunt cei care și-au înălțat răbdarea, nu idolul. Adevărații hinduși sunt cei care au ales înțelepciunea, nu ridicolul. Iar adevărații evrei sunt cei care L-au primit pe Yeshua HaMashiach în inimile lor. Pentru că printre ei au rămas câțiva credincioși în El, prin mine Dumnezeu le-a mai dăruit un răgaz.

Dar de ce a fost Tatăl nevoit să trimită popoarelor mai multe legi, pe care fiecare să o respecte, și nu una singură, până acolo încât autorii i-au amenințat pe oameni cu iadul? Legile le-au fost date în funcție de inimile lor. Cel blând a primit o lege mai blândă, iar cel sălbatic, una mai severă. Creștinul a primit o singură lege, cea a iubirii, dar nici pe aceasta nu a împlinit-o. Evreul a primit zece, pentru că este de nestăpânit, asemenea arabului, care trebuie ținut în frâu.

Pe voi să nu vă preocupe ce plan are Dumnezeu cu un popor sau cu altul, nici să vă poticniți la expresia că nimeni nu vine la Tatăl decât cunoscându-L pe Hristos. Căci Hristos Se face cunoscut arabului în inima sa, în felul în care arabul înțelege lumina, și așa mai departe, tuturor popoarelor.

Alberto: Din Vechiul Testament nu reiese că Îngerul Mihail i-ar fi dăruit poporului evreu legea prin Moise, ci că Dumnezeu a scris-o cu degetul Său.

Mihael: Aceasta pentru că ești doar un om și nu înțelegi cum funcționează lucrurile. Întrebă-te, în primul rând, cine sunt eu, și apoi cine a fost Moise. Astfel, vei înțelege cine ești tu și modalitatea prin care interpretezi chiar acum aceste cuvinte. Chiar crezi că ai putea rezista Prezenței Mistuitoare fără un mijlocitor?

Revenind, așa cum ați fost deja înștiințați, deși pentru mulți dintre voi nu mai este o noutate, conducătorii pe care îi veți alege vă vor vinde. Dacă luăm ca exemplu țara voastră, România, despre care s-a spus că este un popor ales, vă veți convinge singuri. Tranzacția s-a făcut în timp ce poporul era preocupat cu divertismentul și trăia bine; astfel se iau marile decizii. Copiii voștri nu vor moșteni țara voastră, pentru că ea a încetat să vă aparțină, iar urmările se vor face simțite în următorii ani. Treptat, toate țările vor fi absorbite de cele trei mari puteri ale Pământului.

Dar eu am un alt plan cu voi decât cel al lumii, pe care ți-l voi descoperi pe parcurs. Este bine ca el să rămână ascuns deocamdată, pentru ca oamenii să înțeleagă că adevărata țară este planeta minunată care vă găzduiește pe durata șederii provizorii și nu un teren marcat cu linii de graniță, menit să vă separe și să vă facă invidioși. Niciun om nu posedă Pământul; fiecare doar trăiește pe el atât cât îi este dat, apoi pleacă fără să ia cu sine altceva decât propriul său sine.

Așadar, cele mai puternice state de pe planetă le vor cuceri pe cele slabe din punct de vedere economic, ale căror întreprinderi au încetat să mai aparțină poporului. Primele privatizări au avut loc cu mult înainte ca poporul să conștientizeze pericolul, iar sosirea investitorilor străini l-a bucurat. Orice instituție vândută, iar banii cheltuiți, roade din bugetul cetățeanului și al țării. Aceasta nu mai produce pentru popor, ci pentru noul deținător, care caută să își tripleze investiția într-un timp record. După ce a pus mâna pe bogăție, el dorește putere și, în cele din urmă, controlul absolut, iar poporul ajunge să plătească sume astronomice pentru ceea ce altădată era firesc să primească gratuit sau în schimbul unor sume ne semnificative.

Economia devine puternică atunci când un stat consumă mai puțin decât produce. Guvernul, însă, prezintă drept prosperitate economică creșterea consumului, în timp ce producția este descourajată, căci aceasta cere efort și investiție continuă. Banii câștigați ușor sunt cheltuiți la fel de ușor, iar cetățenii ajung să trăiască pe datorie în propria lor țară și să nu mai facă față taxelor. Guvernul refinanțează împrumuturile pentru a ieși din groapa care se adâncește cu fiecare reîmprumut, iar poporul este obligat să înapoieze banii pe care nu i-a văzut niciodată și de care nu s-a folosit.

Trădători sunt atât cei pe care poporul îi alege la conducerea țării, cât și fiecare cetățean egoist care caută să obțină pentru sine. Răul pornește de la președinte și ajunge până la măturător. Omul care își dedică viața semenilor, dăruindu-le mângâiere, sieși își dăruiește, pentru că ceea ce emană revine. Dar cel care își dedică viața sieși, dorind să obțină pentru el, îndeapărtează de la sine ceea ce tânjește să obțină.

Care este înțelepciunea ascunsă a acestei legi divine și de ce a fost ea rânduită astfel? Omul care caută să obțină doar pentru sine, lipsindu-i pe alții, fură de la sine însuși, pentru că, așa cum noi toți suntem Unul, și el este Una cu Totul. Aceasta este autodistrugere, căci locuitorii Pământului alcătuiesc un organism, tot așa cum, alături de cei ai altor lumi, alcătuiesc Marele Organism

al Vieții. Omul egoist, însă, neștiind acest lucru, caută să își hrănească doar mâna stângă, ignorând restul trupului, socotind că el nu este întregul și că mâna ar putea exista cumva separată. Din pricina acestui mod de gândire, evenimentele se vor petrece așa cum ți-am dezvăluit.

Puțini oameni pot trăi fără electricitate, de exemplu. Și totuși, guvernul României a înstrăinat distribuitorul național de energie. Banii obținuți au fost cheltuiți rapid, pe bunuri cu durată limitată de folosință, produse în afara țării. În majoritatea cazurilor, acestea provin din Asia. Așadar, conducerea de la București a vândut un bun al poporului către o companie străină, iar banii obținuți i-a folosit pentru a cumpăra produse care nu reprezintă o necesitate.

Din sumele rezultate din privatizarea distribuitorului de energie, membrii guvernului vor efectua deplasări extravagante, vor achiziționa autovehicule de lux, vor vizita țări exotice, își vor face cadouri scumpe. Viața lor, definită de cariera politică, va deveni precum cele prezentate în filme, iar din teama de a nu își pierde privilegiile, vor alocă o sumă rușinoasă pentru modernizarea sistemului de iluminat de pe bulevardele importante ale capitalei și pentru amenajarea câtorva locuri de joacă pentru copii. Nimeni nu se gândește acum, când toată lumea petrece, cum vor face față cetățenii prețurilor pe care le va impune noul deținător.

Alberto: Prin popor circulă zvonul că „evreii vor să conducă lumea“.

Mihael: Lumea va fi condusă de Hristos, prin fiecare om.

Alberto: Bogații evrei cumpără companii cunoscute la nivel global, domină piețele, se implică în politica externă, au relații la Casa Albă, stârnesc conflicte, se ocupă cu asasinat. Oamenii nu cunosc planul elitelor și cine le hotărăște viitorul. Din volumul al doilea reiese că Dumnezeu apără poporul Său și nu intenționează ca materialul nostru să devină o propagandă. Pe mine mă interesează adevărul.

Mihael: Viața nu se cumpără cu bani sau cu influență politică. Acțiunile celor răi nu fac decât să împlinească profeția. Ceea ce contează este că toți veți trăi în pace și bucurie, iubindu-vă ca pe Unul.

În fond, voi de ce nu investiți?

Alberto: Suntem prea corupți pentru a ne lua un angajament pe termen lung. Vindem ceea ce avem pentru câștiguri rapide și plăceri trecătoare. Furăm unii de la alții și nu cădem de acord să schimbăm ceva, căci cei care trăiesc rău în sistemul actual luptă să îi convingă pe cei care beneficiază de pe urma sa să îl schimbe,

iar aceștia refuză; și ne plângem în loc să acționăm.

O, Doamne, suntem cea mai dezbinată țară! Diavolul, dacă ar fi existat, ar fi locuit în România.

Mihael: Dragule, rolul meu nu este să vă iubesc, ci să vă fac descoperit adevărul. Iubirea este a Altuia, mai mare decât mine, pe Numele Său Hristos, de la El să cereți alinare.

Cu toții știți că vă îndreptați într-o anumită direcție, împinși de o anumită cauză. Mulți dintre voi sunteți pesimiști în privința destinației și, din acest motiv, alegeți să profitați de frica maselor pentru bunăstare și răsfăț. Alții, dimpotrivă, sunteți optimiști în privința destinației și alegeți sacrificiul, pentru ca omenirea să își poată atinge scopul. Astfel, Dumnezeu a pornit procesul separării grâului de neghină. Neghina este aruncată în foc, pe când sămânța bună va rodi și va repopula Pământul.

Fiecare gând al omului influențează bătălia spirituală care are loc. Extremele se accentuează, iar, în scurt timp, răul eliberat se va întoarce împotriva răului cel vechi și îl va absorbi. Binele eliberat va ține piept întregii lumi și, odată cu plecarea sa, lumea va primi pacea promisă. În spatele acestei lucrări se află Dumnezeu Tatăl, care acționează deopotrivă prin binele eliberat și prin răul eliberat, cu deosebirea că binele este conștient, iar răul va vedea abia la sfârșit.

Alberto: Cum este posibil ca un Înger să săvârșească o lucrare așa cum Pământul nu a mai văzut și pe care nu a împlinit-o nici Hristosul? Apostolul Pavel îi avertizează pe creștini, în epistolele sale, să nu se închine îngerilor, iar în Cartea Revelației, Îngerul îl atenționează pe Ioan că este doar un slujitor al lui Dumnezeu.

Mihael: Diferența este că astăzi, spre deosebire de atunci, eu acționez prin oamenii care îmi permit, fiind pregătiți să primească adevărul în inimile lor și să devină una cu el. O parte dintre voi, în număr mare, ați atins acel grad de maturitate spirituală care vă eliberează din lanțurile materiei. Nu săvârșesc nimic prin puterea mea angelică, ci prin libertatea voastră de a raționa. Dacă Hristos nu ar fi plantat sămburele vieții în inimile voastre, pe atunci prea puțin luminate, nu ați fi fost capabili de faptele onorabile pe care le săvârșiți. Iar dacă unii dintre voi păreți mai strălucitori decât Isus, aceasta se datorează faptului că El a ales astfel, pentru a Își arăta slava prin creaturile Sale și nu prin Sine Însuși.

Alberto: Ce le-aș putea spune oamenilor pentru a îi încuraja? Mulți s-au speriat citind aceste rânduri.

Elohim: *Dragilor, Eu nu vă spun lucruri pe care nu le știți, ci vă reamintesc ceea ce știți, dar încă nu vedeți. Nu vă temeți, căci*

lucrarea la care sunteți martori este a luminii și nu a întunericului. Aceasta vă aduce la Mine, indiferent de mijloace, iar Eu sunt destinația păcii și a fericirii. Chiar frica vă îndeamnă să căutați adăpost în iubire, iar stânca adăpostului sunteți voi înșivă. Astăzi nu mai aveți nevoie să căutați ajutorul în afara voastră, căci ați conștientizat că nu sunteți separați de Mine.

Fericirea se naște din dăruință. Atunci când dăruieți, deveniți fericiți. Când îi sprijiniți pe cei slabi, deveniți puternici. Secretul este să conștientizați că implicarea face diferența și să roștiți adevărul, de fiecare dată, indiferent de consecințe.

Alberto: Care adevăr?

Elohim: Viața este menită să fie fericită. Ea este libertate, nu condamnare, este prilej de strălucire, nu întuneric care vă stinge. Creația își arată frumusețea în privirea unui om matur. Mișcarea ei este ca un cântec — voi sunteți instrumentele și cântăreții, iar Eu sunt Compozitorul.

Dragostea vă eliberează de frică, chiar trăind în mijlocul ei. Este atât de simplu și de adevărat. În ziua în care veți reveni, veți gusta din nou mierea, iar amărăciunea terestră va rămâne doar o amintire.

Bărbații care își afișează bunăstarea în fața celor care trăiesc de pe o zi pe alta se hrănesc cu râvna lor. La fel și femeile care incită bărbați. Însă imaginile fericirii nu sunt fericire, iar falsa satisfacție dispare rapid. În urmă rămâne un gol adânc, pe care autorii dezbinării încearcă să îl umple cu diverse substanțe. Un creier stors de substanța fericirii, fără ca ființa să aibă rezultate reale, rămâne un organ incapabil să își îndeplinească funcțiile. Adevărata fericire se trăiește cu sufletul și izvorăște din cunoașterea de sine și din sprijinul oferit.

Și totuși, un om fericit se întristează din pricina celor nefericiți sau a celor aflați într-o suferință care nu depinde de ei. Cu cât nivelul său de conștientizare este mai ridicat, cu atât diminuează suferința lor, curățând planul spiritual al Pământului, iar efectele devin vizibile fără să acționeze în cel material. Cu cât se înalță în adevăr, iluzia terestră dispare.

Frica de moarte nu ar trebui ca unora să vă dea bătăi de cap, iar pe alții să vă paralizeze. Ea a fost inventată de tiranii care au dorit să controleze popoarele, profitând de amnezia lor. Eliberați de frică, veți putea păși pe ape, literalmente. Nu vă irosiți energia pentru dobândirea acestei performanțe, ci străduiți-vă să atingeți Conștiința Hristică. Atunci veți ști că Hristos este Una cu Mine, iar voi sunteți Una cu Hristos.

Alberto: Tu mi-ai descoperit toate aceste evenimente și mi-ai dăruit o înțelepciune care m-a posomorât. Aș fi putut scrie cărți motivaționale sau jurnale de călătorie, simțind gustul succesului, iar lumea m-ar fi lăudat și răsplătit. Aș fi putut descrie frumusețile naturii și aș fi întâlnit oameni remarcabili. Aș fi putut vorbi despre puritate, iertare și iubire, dar adevărului i se împotrivesc toți, iar pe cel care îl rostește îl urăsc. Mulți au lăsat cartea din mână.

Elohim: *Voi v-ați născut într-o lume clădită pe minciună, care urăște adevărul și caută să îl stingă. Dar zorii dimineții spirituale risipește întunericul, iar noaptea își încheie stăpânirea. Atunci când cartea va face înconjurul lumii, devenind o prioritate pentru orice inimă dornică de transformare, evenimentele vor fi trecut, iar pacea va fi dovada că ai vorbit adevărul. Lumea va suferi un șoc, iar mulți vor fi copleșiți de regret.*

Mihael: În perioada următoare, tot ceea ce este rău și dăunător va fi îndepărtat. Primul pas este transformarea personală, care începe din interior către exterior, pentru ca Fiul să se nască în om. Al doilea este puterea exemplului, prin care cei care vor observa schimbarea benefică vor urma calea. Căci omul treaz trezește alți oameni, care îi vor trezi pe alții la rândul lor. Valul nu mai poate fi oprit, iar răul zbiară și se ascunde. Pământul luminează, dăruindu-i Cerului flori. Spinii se usucă, iar materia lor se întoarce în țărână. Aceasta este lupta mea, și nimeni nu mi se poate opune, așa cum îți voi dezvălui în continuare.

Vei scrie și cărți motivaționale, în care vei povesti experiențele dobândite în călătoriile tale. Îți voi da puterea necesară pentru a finaliza lucrarea care te va înălța pe cea mai înaltă culme. Și tot ceea ce îmi vei cere voi face. În ciuda luminii înțelegerii pe care le-o oferi, oamenii te vor urî, căci tu ești partea opusă a lumii lor întunecate.

Direcția pe care au ales-o este greșită, prin „greșit“ înțelegând o rută ocolitoare care le amplifică suferința și, în cele din urmă, aduce moarte. Pe Pământ, ceea ce este drept este socotit strâmb, binele este socotit rău, adevărul este socotit neadevăr, iar cei care dețin adevărul pe jumătate ascund jumătatea lor de adevăr pentru a nu fi pedepsiți din pricina ei. Prin aceste acțiuni, cei care dețin adevărul parțial devin complicii minciunii.

Gândirea independentă este viitorul. Doar prin adevăr omul se poate desăvârși în toate aspectele. Orice sistem care îl va duce în robie va sfârși în robie.

Privește câți oameni ai alinat prin scrieri și câți s-au alăturat proiectului „Vorbind cu Dumnezeu“, acționând din iubire pentru

semeni și nu urmărind câștigul; acesta nu există. Mulți se bucură pentru prima dată de trup, suflet și spirit, lăsându-se purtați de un fior necunoscut.

Eliminarea factorului negativ al relativității nu constă în a îl ignora, ci în a observa nelegiuirea și a recunoaște puterea care îl înlătură. Viața îți pune la dispoziție toate împrejurările necesare desăvârșirii tale. Mecanismul ei este perfect, creat de Cel care îl dumnezeiește din interiorul tău. Prin urmare, evenimentele nu îți se întâmplă, ci tu le crezi. Ești coordonatorul vieții care îți s-a dat și eroul realizărilor care îți-au îndulcit amarul. Ultima Evanghelie este citită de câteva mii de oameni, iar numărul este în creștere.

Alberto: Atunci când am început să scriu, Dumnezeu a promis că mesajul va fi citit de milioane de oameni, deși, timp de mai bine de doi ani și jumătate, nimeni nu i-a acordat atenție. Astăzi, însă, cititorii vin în număr mare.

Elohim: *Șaptezeci de generații se vor întări prin scrierile tale, minunându-se de dragostea și înțelepciunea Mea, iar locul tău va fi acolo unde veghează Cel care umblă alături de Mine în văzduh. Fiii oamenilor se vor iubi între ei datorită lucrării care le-a stors toate lacrimile, iar gelozia și invidia vor dispărea. În Casa Mea nu există superioritate, ci doar recunoștință pentru fapte. În cele din urmă, chiar și dușmanii adevărului vor înțelege că intervenția a fost necesară ca viața să continue pe planetă, și te vor iubi.*

Apoi, după ce numărul sufletelor răscumpărate va fi împlinit, Preaînaltul și Maiestuosul va coborî pe Pământ în formă, pentru a îi lăuda pe cei care au păzit cuvintele de pe urmă, precum și pe cele din vechime.

Alberto: Astăzi este o seară specială, care merită memorată și celebrată, cea în care am început să cred. Privesc de la fereastră, copleșit de albul imaculat care se așterne peste oraș, creând un peisaj desăvârșit. Mi-e dor de adevărata mea casă, de inocență și de liniște. De-a lungul călătoriei terestre, viața ne supune încercărilor pentru a ne testa credința. A mea a crescut până la dimensiunea unui grăunte de muștar și știu că îmi pot împlini menirea, în ciuda urii venită din partea lumii. Chiar acum, în minte îmi răsună alte cuvinte necunoscute: intenția cu care trecem prin viață ne definește valoarea ca ființă.

Elohim: *Cei care te urăsc, chiar dacă te vor vedea pășind pe ape, vor spune că nu știi să înoți. Aceasta este reacția firească a oamenilor care nu pot fi ca tine și nici nu trebuie; voi sunteți unici și uniți.*

Alberto: Am întâlnit acest citat pe internet, dar am ezitat să îl

folosesc, fiindcă autorul nu era menționat. Tu însă îmi vei spune că aforismul Îți aparține.

Mihael: Nu încerca să schimbi lumea, acest lucru este imposibil. Realizează, în schimb, că omul conștient o lasă în urmă și că ea trebuie să rămână pentru cei care vin după el, dar care sunt înaintea sa.

Se spune că omul se află aici pentru a alege cine este și cine este lumea în care s-a născut, și nimic nu poate fi mai adevărat. O viziune superioară, însă, scoate la iveală un adevăr cutremurător: el nu se află aici pentru a alege cine este, ci pentru a înțelege de ce a ales astfel înainte de a se întrupa. Există o diferență uriașă între a cunoaște adevărul și a trăi adevărul ca experiență. Dacă nu ar fi fost astfel, sufletul nu s-ar mai fi îmbrăcat cu trupul, și nici Hristos nu ar mai fi venit. Trilogia filmului „Matrix“ recunoaște această paradigmă, având la bază un mare adevăr, pânza care v-a fost trasă peste ochi pentru a vă împiedica să priviți lumina. Somnul umanității a fost indus de îngerii care au vrut să batjocorească creația lui Dumnezeu și să prospere, iar oamenii adormiți au fost convinși să lupte chiar pentru a apăra sistemul care i-a făcut robi. Motivul este că ei nu pot percepe viața în afara imaginii care le-a fost indusă în subconștient.

Alberto: În filmul documentar „Decodarea Trilogiei Matrix“, cercetătorii au presupus că personajul Neo Îl reprezintă pe Hristos și că filmul interpretează întoarcerea Sa.

Mihael: Scenariul simbolizează lupta Îngerului lui Dumnezeu și a tuturor celor care se vor alătura adevărului. Filmul arată cum un singur om conștient poate ține piept la zece miliarde de oameni. Hristos va reveni în Cer și pe Pământ, adică în inimă și în mine, pentru a fi slăvit, nu pentru a fi jertfit. Lucrarea mesianică a avut loc deja.

Alberto: Cineva m-a întrebat de ce ofer cărțile gratuit.

Elohim: *Cărțile sunt puse la dispoziția tuturor, fiindcă atunci când vorbesc, Eu nu Mă adresez unui singur om, ci tuturor oamenilor. Cel care descoperă un izvor în curtea sa și începe să vândă apă îmbuteliată nu procedează dumnezeiește, iar isprava sa, mai devreme sau mai târziu, va fi măsurată.*

Alberto: Ce se întâmplă cu termenii „corect“ și „incorect“ în realitatea lui Dumnezeu?

Elohim: *Pentru Mine, așa ceva nu există. Iar voi, pentru a fi numiți ființe create după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, trebuie să renunțați la orice sistem perceptiv omenesc. În realitatea voastră, ceea ce astăzi este corect sau incorect, mâine se schimbă.*

Deseori, binele devine rău, iar răul devine bine. Eu, însă, nu Mă clatin odată cu vântul, ci rămân ferm și plutesc deasupra furtunii. Nu țin nici cu stânga, nici cu dreapta, nici cu religia, nici cu anti-religia, ci iubesc, atât.

Alberto: Regulile duc la apariția neregulilor, producând haos, așa cum scriam în primele pagini ale dialogului cu Dumnezeu?

Elohim: *Extremele produc haosul pe planetă. Mai multe legi înseamnă mai multe încălcări ale legii, pe când desființarea lor aduce pacea între toți oamenii, de pildă. Să privim o întâmplare recentă petrecută într-una dintre capitalele europene.*

Un grup de circa zece-douăsprezece persoane traversa strada pe trecerea de pietoni, pe culoarea verde a semaforului. Un autovehicul, însă, care circula regulamentar, a spulberat șase dintre ei, aruncându-i la câțiva metri distanță și ucigându-i pe loc.

Alberto: Nu pot să cred că îmi arăți asemenea evenimente; eu sunt traumatizat din copilărie.

Elohim: *Întâmplarea are legătură cu convingerile despre sistemul în care vă puneți toată încrederea. Atunci când vă culcați pe o ureche, dovediți imaturitate, iar gândirea independentă vă ocolește.*

Impactul a făcut ca șase dintre sufletele supuse traumei să își părăsească trupurile pe loc. În continuare, să analizăm situația pe baza informațiilor pe care le avem deocamdată. Cine se face vinovat de producerea tragediei?

Alberto: Regulamentul impunea ca șoferul să oprească. El a procedat inconștient și iresponsabil. Asemenea fapte duc la anularea permisului de conducere și, în unele cazuri, la închisoare pe viață. Nici pedeapsa cu moartea nu ar putea șterge durerea familiilor victimelor. Pietonii au traversat corect, pe culoarea verde a semaforului, iar faptul că au murit este incorect. Șoferul a acționat cu culpă, ignorând regulile de circulație. Cu cât sunt sancționați mai mulți șoferi teribiliști și nepricepuți, care au obținut permisul de conducere contra cost, cu atât vor fi salvate mai multe vieți.

Elohim: *Șoferul circula cu viteza legală, însă o defecțiune a sistemului de frânare l-a împiedicat să oprească. Acesta este, la rândul său, o victimă a regretatului eveniment, pe care nu și-l va putea șterge din memorie niciodată. Realizând că autovehiculul nu mai răspunde la comenzi și că impactul va fi inevitabil, a virat în ultima clipă, acroșând doar șase membri ai grupului aflați în traversare. Prin urmare, șoferul a procedat corect, salvându-i pe ceilalți șase predestinați morții.*

Corect este ca, atunci când acționați pedala de frână, auto-

vehiculul să oprească, iar când culoarea verde a semaforului este aprinsă, să puteți traversa în siguranță. Nu există garanții, dar voi nu vă luați măsuri de precauție, căci nu gândiți independent.

Alberto: În acest caz, ancheta continuă cu verificarea inspecției tehnice și interogarea producătorului auto, iar pedeapsa va fi împărțită între vinovați în mod egal.

Elohim: *Inspecția tehnică a fost efectuată corespunzător, iar producătorul auto nu s-a confruntat cu o astfel de defecțiune în cei peste o sută de ani de activitate. Toate condițiile au fost respectate, fie calitatea materialelor, manopera de asamblare, testarea, fiabilitatea. Deși toți au procedat corect, s-a produs anomalia.*

Alberto: Dacă așa stau lucrurile, cine se face vinovat?

Elohim: *Nimeni nu este vinovat. Unele evenimente trebuie să se întâmple pentru a evidenția lipsurile sistemului omenesc.*

Alberto: Unui cititor i-a trecut acum prin minte ideea că, dacă nimeni nu este vinovat, Dumnezeu este vinovat, fiindcă a permis producerea tragediei.

Elohim: *Dacă așa fi intervenit printr-o putere supranaturală, anulând ordinea divină, nu ați fi putut înțelege adevărul Meu, și anume că nu există corect sau incorect.*

Dacă grupul nu ar fi traversat strada sub influența legii care determină omul să trăiască pe pilot automat în loc să gândească independent, ar fi observat autovehiculul defect care se apropia. Astfel, cei care nici măcar nu își mai poartă de grijă, bazându-se pe sistemul omenesc, merg la pieire împreună cu sistemul. Căci ei acceptă o realitate gata gândită, devenind latenți. Supărător sau nu, acesta este adevărul.

Creștinii convinși că Dumnezeu îi iubește, motiv pentru care refuză să mai muncească, așteptând ca hrana să le cadă din cer, sfârșesc prin a muri de foame sau prin a fi evacuați. Pe cel care se ridică din pat și pune mâna pe lucru, Eu îl iubesc și mai mult, dându-i pricepere, putere și prosperitate.

În lumea pe care am creat-o pentru voi, împrejurările creează evenimentele, iar oportunitățile plutesc în jur la tot pasul. La fel și uneltele cu ajutorul cărora vă desăvârșiți ființa. Unii dintre voi le folosiți, alții dormiți în timp ce trăiți. Niciun om nu moare în zadar. Părăsirea trupului este o pierdere doar în ochii materiei. Doar prin sacrificiu puteți vedea ceea ce nu vedeți, completând ceea ce este incomplet.

Spiritul este ceea ce rămâne. Căci „dacă eu sunt eu, tu cine ești?” Aceasta este întrebarea fundamentală care dă rămă vechea paradigmă și afirmația care poartă Numele Meu pe buzele tutu-

ror oamenilor. „Eu sunt“ răsună din inima fiecărui om conștient, devenind un singur glas, iar convingerea că mai există altcineva în afară de Mine dispare.

Mihael: Trebuie să știți că, în realitatea voastră, orice extremă are un opus și că vine la pachet cu perechea sa. Liniștea cheamă furtuna, creșterea bursei anunță prăbușirea ei, iar boala trupului aduce purificarea sufletului. Însuși întunericul invocă lumina.

Văzând că un procent infim de oameni nu s-au adaptat sistemului omenesc și că pun la îndoială valorile sale, autoritățile, cu acordul cetățenilor distrași prin divertisment și realizări iluzorii, au întemnițat întreaga omenire. Aceste acțiuni au dus la apariția monștrilor umani, ale căror fapte le veți cunoaște și mai bine în viitorul apropiat.

Ascultați! În interiorul organismului numit umanitate nu poate exista ceea ce numiți progres individual, ci doar progres colectiv. Dacă unii dintre voi doriți să credeți contrariul, pentru a justifica competiția care hrănește satisfacția, nu faceți decât să vă agățați de falsa convingere că în lume mai există și altcineva în afară de voi înșivă.

Dacă o celulă ar învinge-o pe alta, sărăcind-o sau ucigând-o, organismul pe care îl alcătuiesc împreună nu ar progresa, ci s-ar autodistrage. Mâna dreaptă nu se poate mândri că este mai pricepută decât cea stângă, cerând creierului să se debaraseze de ea; ele nu se află în conflict. Societatea voastră, însă, funcționează după principiul: „bagă o mână în foc, iar pe cealaltă masează-o cu uleiuri fine“, amplificând senzația plăcută prin contrastul extremelor.

Cu cât săracii vor săraci, cu atât bogații se vor simți mai bine, iar averea și puterea lor de control asupra nefericiților vor crește. Vom vorbi, în continuare, despre desființarea acestui sistem perceptiv prin resetarea aparatului executor.

Alberto: Un cititor consideră că societatea a progresat enorm în ultimul timp, omul ajungând din peșteră în Cosmos.

Mihael: Tehnologia este chiar dovada regresului unei civilizații. Ea vă este oferită ca înlocuitor al abilităților primordiale pe care le-ați pierdut. Astfel, cu cât o civilizație este mai slabă și are mai multe lipsuri, cu atât este mai dezvoltată tehnologic. Un om invalid, care se deplasează cu ajutorul protezelor de ultimă generație, oricât de sofisticate ar fi acestea, nu este mai sănătos decât unul care merge pe picioarele sale, fără asistență tehnologică.

Alberto: Uau, nu am privit niciodată lucrurile atât de clar.

Mihael: Dacă părinții voștri se deplasau cu ajutorul vehiculelor cu tracțiune animală, dar astăzi conduceți automobile electrice,

aveți dreptate în ceea ce privește progresul tehnologic. Și totuși, regresul strigă de pe Pământ.

Dacă în urmă cu cinci mii de ani erați nevoiți să vânați pentru a supraviețui, dar astăzi, în ciuda cunoașterii și a oportunităților, ucideți pentru a supraviețui, sunteți cu cincizeci de mii de ani în urmă. Pe atunci trăiați liberi în peșteri și păduri, dar astăzi locuiți în apartamente luxoase, pentru care v-ați vândut libertatea, devenind sclavii obiectelor neînsuflețite.

Iar dacă în urmă cu cinci mii de ani vă închinați Soarelui, dar astăzi îngenuncheați în fața preotului — care este doar un om — și sărutați lucrări confecționate de mâna sa, în ciuda adevărului Biblic care a circulat în jurul Pământului, sunteți cu cincizeci de mii de ani în urmă.

În urmă cu cinci mii de ani, oamenii nu se pricepeau la prepararea leacurilor medicinale; trupurile lor se regenerau în mod natural, iar omul trăia în medie șapte sute de ani. Astăzi, însă, în ciuda diversității produselor farmaceutice apărute în ultimii ani și a intervențiilor chirurgicale precise, trăiți doar șaptezeci de ani. Asemenea exemple am putea enumera mii. Evoluția există, dar omul nu privește acolo unde trebuie.

Revenind, putem recunoaște dorința de a fi înaintea semenilor drept o acțiune săvârșită împotriva voastră înșivă. La ce folos să fiți cei mai tari, dacă gândirea și faptele colective invocă Armagedonul, iar nimeni nu va mai ști că a existat, indiferent dacă s-a chinuit sau s-a desfătat? Hristos este peste toți și în toate lucrurile, este Duhul Iubirii lui Dumnezeu, care a supus celelalte aspecte ale Sale. Tu, cel care parcurgi chiar acum aceste rânduri înțelepte și tămăduitoare, ești, de asemenea, Hristos. Fără a cunoaște cine ești și luând drept adevăr ceea ce ți-a spus lumea aparentă despre tine, nu slujești adevăratului tu, ci lumii. Iar atunci când Îl primești pe Hristos în inima ta, devii Hristos și nu poți venera un alt dumnezeu, arhaic sau cosmic.

Creștinii care Îl primesc pe Hristos în inimile lor, convinși că s-au născut din nou datorită Duhului Iubirii care a dat viață bebelușului spiritual, au dreptate atunci când afirmă că nu mai trăiesc ei, ci Hristos trăiește prin trupurile lor. Deși Hristos trăiește prin trupurile lor, ei continuă să se adreseze unui dumnezeu exterior, evitând să Îl slăvească pe Cel lăuntric așa cum se cuvine.

În lume există minciuni pentru copii și minciuni pentru adulții care, la minte, au rămas copii. Părinții își avertizează pruncii că, dacă nu se vor supune regulilor, îi va întâmpina baubaul. La vârsta adultă, acest baubau se transformă în șeful, guvernul, diavolul

sau chiar în dumnezeul lor. Ei se tem de acest dumnezeu imaginar la fel cum se temeau, odinioară, de monstrul copilăriei, deși sunt oameni în toată firea.

Elohim: *Scopul este să vă eliberez din închisoarea mentală. Eu nu am nimic împotriva ca „pietrele să cadă în sus“. Oamenii au transformat informațiile în reguli. Ei știu că, dacă se aruncă de pe o clădire, vor cădea. Aceasta nu este o regulă stabilită de Mine, ci o informație transmisă de cei care au sărit înainte. Nu toți oamenii vor cădea, aceasta este regula.*

Alberto: Ne îndemni să testăm?

Elohim: *Dacă va fi nevoie, o veți face.*

Alberto: Mă tem că vine o catastrofă dacă oamenii, disperați, vor ajunge să se arunce de pe clădiri, așa cum s-a întâmplat acum paisprezece ani, în sudul insulei Manhattan, în Statele Unite.

Am urmărit recent un clip cu o fetiță care a sfidat forța gravitației, stând cu capul în jos pe un cilindru aflat în rotație. Cum și-a putut susține greutatea în doar două degețele, șezând practic pe tavan? Nimeni nu a mai văzut așa ceva, iar experții au confirmat că videoclipul nu este trucat.

Elohim: *Fetița în vârstă de trei ani nu și-a susținut greutatea prin forța musculară.*

Alberto: Atunci, prin puterea minții?

Elohim: *Prin anihilarea puterii minții. Sufletul fetei se afla într-o stare înaltă de conștiență, prin care se identifica cu Spiritul, nefiind convinsă că a pătruns în formă și că această formă fizică trebuie să se supună legilor terestre, stabilite divin. De aceea nu a știut că trebuie să cadă, până când mintea a preluat controlul, s-a dezechilibrat și a căzut. La fel s-a întâmplat și în cazul apostolului Petru, care a pășit pe ape, literalmente. Amândoi au trăit experiența existenței trupești, în timp ce conștiența lor se afla în afara legilor terestre.*

Referitor la nașterea noului om, sunteți de părere că extrema opusă luminii s-a dezvoltat enorm, luând în stăpânire Pământul. „Noi cunoaștem aceasta“, murmurați în gând, lipsiți de credință. Dar Eu vă spun că acolo unde voi ați eșuat, Îngerul va reuși, căci Duhul este împreună cu el, iar el este Duhul. Nu știți voi că, pentru a se arăta puterea lui Dumnezeu, trebuie să existe un rău pe măsură? Acesta este motivul pentru care lumea se va întuneca pe deplin în următoarea perioadă, alături de omul bun nu va mai sta nici adevărul. Deși cuvintele Mele se vor împlini așa cum au fost relatate, vouă, copiilor Mei, nu vi se va întâmpla niciun rău, în afara răului pe care vi-l provocați singuri, inconștient.

Eu aş putea distruge tot răul într-o clipă, dar odată cu el aţi pieri şi voi. Prin libertatea pe care v-am dăruit-o, aţi devenit răul însuşi, iar Eu nu intenţionez să Îmi distrug creaturile. Aş putea coborî în mijlocul vostru, dar odată cu apariţia Mea, viaţa voastră s-ar stinge. O lumânare nu rezistă în apropierea Soarelui şi nici omul în Prezenţa lui Dumnezeu.

Mihael: De-a lungul istoriei, mintea umană a parcurs trei etape de maturizare: cea instinctuală, cea paternală şi cea intuitivă. Prima reflectă perioada omului primitiv, a doua a celui evoluat, iar a treia a celui desăvârşit, produsul final. Doar mintea intuitivă poate introduce informaţii noi în planul material al Pământului, în timp ce mintea paternală le va asocia cu ceea ce a cunoscut în trecut.

Omul nu poate vedea ceea ce nu cunoaşte, credinţa devenind astfel singura sa unealtă de desăvârşire. Prin credinţă cunoaşteţi şi înţelegeţi că Dumnezeu lucrează pentru fiecare om într-un mod tainic şi unic, ghidându-l spre o viaţă liberă.

Elohim: *Atunci când vă fixaţi un obiectiv, de pildă când alegeţi să escaladaţi o clădire cu zece etaje, al cărei vârf îl observaţi de la etajul doi, unde vă aflaţi în prezent, Dumnezeu va executa comanda voastră, proiectându-vă la parter, adică mai jos decât poziţia în care vă aflaţi în momentul vizualizării acoperişului. Cei care folosesc metoda creaţiei personale au adesea o experienţă opusă faţă de cea la care au aspirat şi renunţă. Logica divină nu se deosebeşte mult de cea umană, totuşi, căci oamenii, pentru a parcurge un maraton, încep de la linia de start şi nu de la jumătatea traseului.*

Omul care doreşte să devină cel mai puternic va ridica cele mai grele haltere. El nu va deveni mai puternic conservându-şi energia, pentru a avea o musculatură odihnită, ci crescând dificultatea antrenamentului. Omul care doreşte să devină bogat va trebui să investească banii pe care îi are. El nu va deveni bogat ţinându-şi banii în ascuns, pentru a nu îi pierde, ci punându-i în circulaţie, aşa cum ne învaţă pilda talaţilor. De asemenea, omul care doreşte să dobândească puterea iertării va sta neprihănit pe cruce. El nu îşi va dovedi iubirea trăind izolat în vârful muntelui sau la mânăstire, pentru a se feri de răufăcători, ci expunându-se, semnând testamentul iubirii cu propriul sânge.

Priveşte mulţimea adunată astăzi în Piaţa Victoriei cu ocazia alegerii noului preşedinte, scandând lozinci de susţinere. Fiecare om doarme în spirit, aceasta este ceea ce trebuie să ştii, iar toţi sunt copiii tăi.

Alberto: Toți oamenii sunt frații mei, ai vrut să spui?

Elohim: *Toți oamenii sunt copiii tăi. Cunoscând acest lucru, dragostea nu îți va permite să îi dai uitării.*

Alberto: Cum i-aș putea convinge că sunt de partea lor și că, punându-și nădejdea în sistemul omenesc și oferindu-i putere, în cele din urmă își vor pierde și ultima fărâmă de libertate?

Majoritatea nu pot renunța la valorile păgâne ale părinților lor. Au moștenit cultura, vanitatea și viciile bătrânilor. Sărăcia celor mulți hrănește satisfacția descurcăreților, care se diferențiază de gloata amorfă. Nu vor egalitate, căci aceasta presupune coborârea de pe vârful putred locuit de hoții îmbrăcați la cravată. Cred că egalitatea ar desființa vârful, iar poporul s-ar întoarce la comunism.

Mihael: Să urci în vârf și să te asiguri că nimeni nu îți va fura locul reprezintă așa-zisa democrație românească care a înlocuit Constituția. Gloata respectă legea și tot este sancționată, în timp ce conducerea nu o respectă și totuși este premiată. Dar legea se întoarce împotriva celor care au implementat-o, iar cei neprihăniți sunt eliberați de ea.

Eu nu am venit în lume pentru a modifica ordinea divină, ci pentru a clarifica ceea ce oamenii nu au înțeles sau au alterat. Nu vă prezint o nouă interpretare a credinței, ci vă descopăr adevărul. Orice abatere de la voia divină va dispărea fără urmă, iar omul nu va mai trăi pentru el însuși, se va dedica semenilor săi, devenind plăcut lui Dumnezeu și, în cele din urmă, sieși.

Astăzi, editurile, librăriile și televiziunile refuză tinerii autori catalogând mesajele lor drept nonvalori, raportate la vechile valori păgâne. În realitate, însă, deținătorii recunosc valoarea spirituală a noilor revelații și caută să țină adevărul în umbră. Îmbunătățirea percepției asupra vieții provoacă dispariția vechilor valori. Dacă oamenii se vor trezi, industria divertismentului ieftin și a autorilor proști va dispărea fără urmă. Trebuie să știți, însă, că, în ciuda aparențelor, sunteți privilegiați. Ați primit cea mai mare binecuvântare de la Tatăl tuturor făpturilor: accesul la adevăr și, odată cu el, viața eternă.

Citiți zece pagini din primul volum „Vorbind cu Dumnezeu“ și nu veți mai păși într-o librărie în viața voastră. Apoi, citiți zece pagini din Biblie și nu veți mai intra în biserici atâta timp cât veți mai trăi. Faceți acestea și veți moșteni înțelepciunea, iar în jurul vostru vor tresări multe inimi adormite.

Oamenii nu mai pot fi mințiți prin politică și religie, cu ajutorul televizorului; cunoașterea a crescut. Nu mai acceptă jumătăți

de adevăr sau opinii limitate, ci caută adevărul integral. Ceea ce au fost învățați de părinți și învățători este nimic. Dacă învățătura lor ar fi fost bună, de ce societatea modernă merge din rău în mai rău, îndreptându-se spre autodistrugere? Unde este succesul promis, prosperitatea, siguranța sau stabilitatea? De ce nu zâmbește nimeni pe stradă?

Saloanele spitalelor de psihiatrie sunt pline, la fel și cele pentru toxicomani. Nebunii se plimbă liberi pe stradă. Tinerii vând droguri sau trupuri pentru a își cumpăra cele necesare traiului de zi cu zi, iar politicienii își dau cu părerea. Înțelepciunea lipsește cu desăvârșire, în timp ce taxele cresc și cureaua se strânge. Oare nu este aceasta o dovadă limpede că sunteți conduși de diavoli umani despre care v-a avertizat Evanghelia și că împărăția lor nu este dumnezeiască?

Absolvenții studiilor universitare cad pradă depresiei; lumea nu este așa cum li s-a spus. De respect și admirație pentru eforturile lor nu se bucură niciunul, iar, dezamăgiți, disprețuiesc totul. Dar Dumnezeu este bun, și roata se învârt.

Liderii politici și afaceriștii sfârșesc în închisori. Frumusețea trece, sănătatea se pierde, iar bogăția se risipește. Propriile fapte, pe care mulți nici măcar nu și le mai amintesc, se întorc împotriva lor. Lumea nu este așa cum au dorit ei, ci așa cum a fost rânduită de Tatăl tuturor făpturilor.

Dragilor, înainte de a vă mândri că sunteți români, amintiți-vă că sunteți oameni — creații independente și desăvârșite, care au purces din Unul și a căror gazdă timpurie este planeta Pământ, ci nu o zonă delimitată printr-o linie de graniță. Înlocuiți numele de român, german, evreu sau american cu cel de om, pentru a diminua diferențele. Diferențele nasc invidia, invidia aduce războiul, pagubele se ivesc, distrugerea devine inevitabilă, poate dispărea însăși viața.

Alberto: O femeie în vârstă m-a acuzat că nu arăt respect față de cei care s-au jertfit pentru țara mea. I-am răspuns că tinerii sunt nevoiți să își ierte strămoșii, nu să îi cinstească.

Mihael: Părinții tuturor neamurilor au luptat împotriva vieții pentru a își apăra ideile, în loc să se lepede de orice dogmă pentru a proteja viața umană. Cât sânge a fost vărsat în istorie, tot atâtea lacrimi vor curge pe obrajii lor zbârșiți. Aceasta este rușinea rasei omenești, care transformă patrioții în trădători de oameni și de Dumnezeu. Cruzimea fiarelor care umblă pe două picioare a ajuns la urechile bătrânilor învățători din toate lumile și i-a înspăimântat. În împărățiile lor, nimeni nu este pregătit să audă vorbindu-se

despre acestea; de aceea, ghizii au închis durerea în inimile lor și au aruncat cheia.

Cei care au luptat împotriva vieții, ocrotind iluzia născută din neputința de a înțelege scopul pentru care se află pe planetă, alături de alte ființe asemănătoare, sunt trădători. Ei s-au măcelărit timp de mai bine de cinci mii de ani, la fel și înainte, jignindu-L pe Dumnezeu prin înjosirea creației Sale. Astfel au distrus viața care a renăscut, în forma pe care o cunoașteți, de șase ori.

Omule inconștient, împotriva cui te ridici ca să lupți, dacă pe Pământ există doar oameni? Ți construiești arme într-o lume fără dușmani, iar dacă nu există dușmani, îi faci din frații tăi pentru a îți satisface pofta de putere. Ridici drapelul țării tale, în timp ce arzi steagul celei vecine. Vinzi iubirea de oameni și de Dumnezeu pe un gunoi, fără să ții seama de faptul că toate țările s-au născut prin vărsare de sânge.

Cultura popoarelor trebuie studiată și admirată ca pe o etapă apusă, nu folosită pentru a ucide. Eliberarea de ea aduce lumina și înțelegerea care lipsesc. Tinerii visează la o lume curată, fără superstiții și tradiții religioase păgâne, fără distrageri și seducții. Ei vor o lume fără granițe, în care casa fiecărui om să fie planeta care îl găzduiește. Bazele ei să fie adevărul și sprijinul pentru toți. Valorile să unească, să trezească și să urmeze calea lui Hristos și nu buzunarele preoților și ale politicienilor. Ca acest lucru să fie posibil în viitor, dragilor, fiecare om trebuie să treacă prin focul meu purificator.

Alberto: De ce mă silești să scriu astfel? Oamenii nu vor înțelege mesajul și îl vor răstălmăci. Aș fi putut fi prietenul lor, scriind ceea ce își doresc să audă, slăvind neamul românesc și religia, și bucurându-mă de laudă.

Elohim: *Tu nu te afli acolo pentru a prezenta o altă părere, ci pentru a rosti adevărul. După asimilare, fiecare om va fi liber să creadă în el sau nu și să procedeze așa cum dorește.*

Alberto: Noi trebuie să fim preocupați de adevărul care iese din gura lui Dumnezeu, nu de părerile oamenilor. Nu mă îngrijorez, oricum, cincizeci și ceva de ani de chin nu sunt cine știe ce.

Mihael: După ce îți vei părăsi forma actuală, vei înțelege că omul cu care te-ai identificat nu este o identitate reală, ci o proiecție angelică. În adevăr, numai eu exist, ca aspect al Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Toți oamenii sunt proiecții ale unor spirite mai mari, adormite însă, neavând încă puterea de a se recunoaște în ele.

Alberto: Vreau ca toți oamenii să aibă viziunea mea și acces

la înțelegere și lumină, pentru ca, în viitor, oricine să poată vorbi cu Dumnezeu.

Elohim: *Așa va fi.*

La începutul dialogului erai curios dacă intervenția Mea din prezent este cea despre care au vorbit apostolii. Tu ești arhanghelul a cărui trâmbiță a vestit venirea Mea, iar lumea Mă va vedea în slavă și în strălucire, prin lucrarea Duhului Iubirii.

Alberto: În cărțile „Vorbind cu Dumnezeu“ ai spus că Îngerul stă în vârful Pământului asemenea unei caracatițe ale cărei tentacule se întind până la capătul opus, iar Cartea Revelației descrie picioarele sale ca niște stâlpi de foc. Acești așa-zisi stâlpi de foc sunt oamenii care permit spiritului angelic să acționeze în lume prin renunțarea la voia lor în favoarea celei Îngerești. Ei primesc energia printr-un fel de tuburi de plasmă aflate în interiorul magnetosferei Pământului, care se extind până în plasmasferă, și au fost observate de o studentă a Universității din Sydney, pe nume Cleo Loi, cu ajutorul unui telescop radio. Oamenii de știință au validat descoperirea tinerei absolvente, deși nu și-au putut explica exact ce reprezintă.

Elohim: *Oamenii vor vedea lucrarea abia la sfârșit. Aceasta este dorința Mea și face parte din planul de purificare a planetei. Deși mulți vor citi cuvintele Mele, iluzia va persista. Extremele se accentuează — răul devine tot mai rău, iar binele tot mai bun. Duhul Iubirii Mele dă putere răului, pentru a dezechilibra ordinea divină, iar binele să se înalțe în lumină și să îi ia stăpânirea. La final, extremele se vor uni și pacea va fi instaurată, pentru că Îngerul este totul, inclusiv opoziția sa. Ca Îngerul să străpungă ultimul strat dumnezeiesc, lumea trebuie să se întunece pe deplin, pentru a exista o opoziție pe măsură. Multe alte detalii îți vor fi descoperite în capitolul următor.*

Mihael: Pe Pământ, viața începe cu o minciună și se încheie la fel. Părinții își bombardează pruncii cu minciuni, de parcă cei mici le-ar fi dușmani, fără să conștientizeze efectul acțiunilor lor aparent nevinovate. Îi îndeamnă să creadă, de pildă, că există un om numit Moș Crăciun, al cărui rol este să împartă cadouri celor ascultători. La vârsta adultă, tinerii își pierd încrederea în părinți și în societate, aflând că în realitate nu există Moș Crăciun, prinți și prințese, eroi sau zei, guverne bine intenționate, cariere clădite pe muncă cinstită și fericirea așa cum le-a fost prezentată. Ceea ce este real sunt ei înșiși, împotriva unei lumi mincinoase și perfide, care caută să le vină de hac.

Chiar și dorința de a dărua a fost coruptă. Bogații oferă pentru

imagine și influență. Asociațiile non-guvernamentale spală banii bunilor samariteni, îmbogățind deținătorii privați care și-au creat imperii. Administratorii ONG-urilor conduc mașini negre, iar cei pentru care s-au efectuat donațiile sunt hrăniți o dată pe zi și primesc apă cu porția. Acest lucru se întâmplă pentru ca situația de criză din anumite zone ale lumii să rămână nerezolvată, iar banii să revină și să se învârtă.

Alberto: În timp ce mă aflu în mașina unei cunoștințe, călătorind împreună spre casă, acesta a reacționat violent atunci când un amărât s-a apropiat de geam, cerând un leu. Era supărat că, în lumea aceasta nenorocită, toți atentează la banii săi. Ne întorceam de la direcția locală de taxe și impozite, unde plătisem de bună voie o amendă de circulație în valoare de o mie de lei. Într-un gest de supunere față de sistemul care îl batjocorește, achitase suma fără să își pună întrebări, dar s-a mâniat până la culme pe un om care probabil nu mai mâncase de două zile și dormea iarna pe băncile Bucureștiului.

Cerșetorul aflat la semafor nu i-a impus să plătească leul, pe când „cerșetorul“ de la direcția locală de taxe și impozite a indus în subconștientul oamenilor ideea că sancțiunile și abuzurile sistemului omenesc reprezintă legi divine.

Mihael: Oamenii care nu își pun întrebări, executând ordinele guvernelor ilegale, sunt mai proști decât o piatră. Aceștia merită să trăiască în mizerie, pentru că aleg condamnarea prin libertatea pe care au primit-o. În viitor, pe anumite drumuri construite din banii voștri, guvernele nu vă vor mai permite să circulați fără să plătiți o taxă, dar aceasta există deja și se numește vinietă.

Alberto: Este incredibil că oamenii plătesc unui străin pentru un bun care le aparține, construit din banii lor, în timp ce compania care a executat lucrarea și-a primit remunerația.

Mihael: Vezi tu, în lume există două tipuri de cerșetori: unul doarme pe străzi și mănâncă din tomberoane, iar celălalt doarme în palate și se răsfăță cu profitul poporului muncitor. Poporul, lipsit de cunoaștere în mod voit, plătește de bună voie guvernului și chiar îi ia apărarea. Organele de ordine, plătite de popor pentru a îi asigura siguranța și protecția în interiorul statului, apără guvernul de propriul popor, care își manifestă nemulțumirea, folosind bastoanele împotriva tinerilor, pensionarilor și femeilor, în loc să le întoarcă împotriva guvernului responsabil de situația nefericită.

Împărăția șarpelui uman a fost clădită pe o minciună, căreia oamenii îi dau putere fără să știe. Este o proiecție mentală pentru care masele plătesc, pe Pământ, cu libertatea, iar în Cer, cu viața

veșnică independentă.

Elohim: *Eu nu am preferințe în privința felului în care alegeți să trăiți și nu emit judecăți de valoare, dar le-am promis copiilor Mei eliberarea și sunt nevoit să intervin, chiar dacă aș distruge lumea pentru a Îmi onora promisiunea. Nu vă voi opri nici dacă vă veți ucide între voi la nesfârșit sau până când veți conștientiza că nu violența este soluția, ci acceptarea și înțelegerea. Voi sunteți un organism aflat în proces de dezvoltare și un dumnezeu în devenire. Omenirea este un copil, la fel ca Pământul minunat pe care locuiește.*

Alberto: Dar noi am crezut că Dumnezeu este dragoste și că este întotdeauna îngăduitor, bun și iubitor. Cum spui Tu că nu ai preferințe în privința comportamentului uman și afișezi o atitudine rece față de viața fragilă care se stinge?

Elohim: *Eu sunt ceea ce vă doriți voi să fiu. Dragostea caută să facă posibile alegerile celui pe care îl iubește, chiar și atunci când cel pe care îl iubește distruge sau se autodistruge. Soarele răsare pentru toți, nu doar pentru omul bun și iubitor.*

În Univers nu există ceva mai iubit decât omul și nimic nu Îmi va putea înlocui iubirea pentru el. Omul este cea mai perfectă și completă creație a Mea. Dacă ai conștientiza puterea nevăzută prin care mișcă lumea, ai simți iubirea care te-ar umple de lacrimi. Însă dacă M-aș apropia mai mult decât o fac în prezent, pentru a scrie, viața ta terestră s-ar încheia. Nici părăsirea trupului nu este un proces lipsit de iubire: „moartea“ este minunată; dar voi nu vedeți lucrurile așa cum sunt, ci așa cum sunteți.

Alberto: Uneori simt firimituri din iubirea Ta și mă cuprinde o durere lăuntrică adâncă, care îmi inundă ochii, iar trupul îmi este copleșit de o senzație de claustrofobie, încât nu mai pot înainta. Nu aș putea rezista acestei iubiri insuportabile, care îmi amintește cât de tare ne-am îndepărtat de esență, cea mai groznică fericire minunată.

Elohim: *Și tu ești minunat, la fel ca toți oamenii.*

Alberto: Eu?

Elohim: *Cine crezi că este creatorul emoțiilor care te ajută să scrii? Dacă nu ai fi creat această iubire, Eu nu M-aș fi bucurat de ea, căci sentimentele pe care le transformi în cuvinte nu au existat înainte.*

În lumea oamenilor, cel mai adânc abis naște cea mai înaltă emoție. Cel mai disprețuit om devine cel mai adorat, iar cel mai slab se transformă în cel mai strălucitor înger. Eu am luat cel mai mare păcat al umanității și l-am transformat în cheia mântuirii.

Alberto: De ce am simțit o dorință arzătoare de a îmi lăsa trupul în prezența Iubirii?

Elohim: *Pentru că M-am apropiat de tine; Eu sunt Începutul și Sfârșitul. Omul este creatura la care nu voi renunța niciodată. Dragostea se întinde peste tot și este în toate lucrurile. În ciuda acestui adevăr, am ales să o dăruiesc unei forme atât de mici și aparent neputincioase, pentru ca marile spirite ale Universului să cunoască slava și înțelepciunea Mea, și să Mă urmeze.*

În lumea voastră nu există iubire fără sacrificiu, victorie fără înfrângere, lumină fără întuneric și adevăr fără neadevăr. Copiii Mei știu că întunericul este absența luminii, frigul este absența căldurii, iar diavolul este absența lui Dumnezeu. De aceea, ei nu pot fi niciodată cu adevărat jos, ci, la un moment dat, încetează să fie sus, cu un scop precis și pentru o durată limitată de timp.

Alberto: Cum aş putea iubi oamenii mai mult?

Elohim: *Îndepărtându-te de ei mai mult.*

Alberto: Îndepărtându-mă de ei mai mult le arăt că îi iubesc? Nu așa arată iubirea.

Elohim: *Atunci fă-i dependenți de tine. Ucide-le curajul prin calitățile tale și arată-le că, fără tine, nu pot reuși. Obişnuiește-i să primească totul de-a gata în loc să le acorzi șansa de a învăța să se ridice singuri. Nu îi învăța să pescuiască; ia-le undița din mână și dă-le un pește de pomană, iar după ce îl vor mânca și tu vei pleca, vor flămânzi.*

Alberto: Ai dreptate. Aceasta nu este iubire pentru oameni, ci iubire de sine.

Elohim: *Oamenii au nevoie de libertate, chiar și atunci când greșesc. Libertatea este cea mai frumoasă declarație de iubire și darul lor cel mai de preț. Ea naște frumusețea și diversitatea. La vârsta maturității, însă, ființele se unesc și redevin Una.*

Capitolul 6

Al Treilea Război Mondial Spiritual

Alberto: Sunt trist acum, în preajma sărbătorilor iernii. Simt că nu am făcut tot ce aş fi putut face pentru oameni şi pentru Tine. Iubirea mea ar fi putut fi mai aprinsă, urmată de fapte pe măsură. Eu sunt doar un copil, un fiu al omului, lipsit de autoritate şi predispus temerilor şi îndoielilor, care rod ceea ce a mai rămas din inima mea. Mă prăbuşesc la picioarele celor care lucrează împotriva vieţii, ucigând spiritul purităţii, apoi mă înalţ deasupra lor şi îi îndepărtez de privirea Ta.

Lumea oamenilor arde, iar spiritele eliberate prin fumul care se înalţă îmi înceţoşează vederea, pentru a mă împiedica să scriu. Tu îmi aminteşti că sunt important şi că fără mine Te-ai prăbuşi în inexistenţă, Dumnezeu meu. Eu sunt sabia care merge înaintea Ta, pregătindu-Ţi calea. O, Tu, Cel care eşti peste toţi şi în toate lucrurile, mă târâsc printre cadavre, legat la ochi, iar orice izvor la care mă opresc să beau se transformă în sânge; toate acestea ca Cerul să Îţi slăvească Numele.

Mă aflu la jumătatea drumului şi, treptat, capăt putere. Sunt gata să îndur războiul încă douăzeci şi opt de ani, atât cât mă vor mai ţine rănile. Tristeţea a devenit prietenul meu, iar bucuriile pe care le ofer sărmanilor mă păstrează viu. Lucrările trimişilor Tăi strălucesc la fel ca diamantele şi se văd de la mii de ani lumină. Oile au devenit soldaţi şi luptă împotriva răului care a prosperat odinioară în jurul fiului Tău Iacov. Trei Duhuri ale Tale stau înaintea mea şi mă privesc uimite. Niciun om nu a mai păşit vreodată prin locurile acestea interzise; eu sunt ceea ce Îţi doreşti să fiu.

Am viziunea lui Enoh în dreapta mea. Înţelepciunea hristică

se revarsă din mine și este cea mai puternică armă. Rațiunea divină mă întâmpină, iar aripile vulturului Tău mă poartă spre ceruri, descoperindu-mi realități prizoniere ale timpului. Iubesc durerea doar pentru a o îndepărta de la mine, și oricâte răni mi-ai provoca, nu pot urî pe nimeni. Nu îmi alin spiritul prin laude și mândrie, ba chiar am întemnițat egoul, iar cheia o port cu mine.

Și nu privi amarul meu trecător, ci ai grijă ca lumina pe care mi-ai dăruit-o să nu se stingă asemenea unui soare cu raze slabe și inutile. Am întors privirea lumii către Tine, așa cum ai dorit. Îți cer, în continuare, resursele necesare pentru distanța pe care o are de străbătut.

Ceva s-a schimbat în interiorul meu, simt durerea lumii ca și cum ar fi a mea. Sunt primul care a fost trezit, iar mulți s-au trezit odată cu apariția luminii pe care o reflect. Realizările anului care a trecut sunt inimile cărora le-am străpuns zidurile.

Cei care mi-au citit cărțile au spus că am dreptate. Cei care nu le-au citit au spus că mă înșel. Unul a numit aberantă învățătura hristică, care îndeamnă omul să întoarcă și celălalt obraz în fața răufăcătorului, iar astfel omenirea a devenit supusă diavolilor care au luat în stăpânire Pământul. Cum ar trebui înțelese lucrurile?

Mihael: Omenirea nu a întors și celălalt obraz. Dimpotrivă, a luptat împotriva ei însăși, ajungând, în cele din urmă, în punctul critic în care se află.

Elohim: *Cauza potopului biblic nu a fost rebeliunea omului, așa cum credeți majoritatea, ci renunțarea la libertate, cel mai de preț dar pe care i l-am oferit. Întorcându-și privirea de la Mine, omenirea s-a supus șarpelui uman, care este mintea, iar spiritul ei și-a pierdut independența. Renunțând la Mine, repet, spiritul a devenit slujitorul propriei minți și, în cele din urmă, al stăpânitorului acestei lumi. Apoi, conștiința colectivă a luat singura decizie care i-a mai rămas: autodistrugerea.*

Nu oamenii au fost uciși de Dumnezeu, ci oamenii L-au ucis pe Dumnezeu, respectiv libertatea, ceea ce a provocat părăsirea formei în masă. Multe alte detalii despre potop am scris în prima carte a dialogului.

Dragilor, nu așteptați ca zeii să coboare pe Pământ și să vă salveze, luptând în numele dragostei — eroii sunteți voi. În ziua în care Eu voi reveni, războiul se va fi încheiat. Steaua Minciunii a fost legată și azvârlită în abis. Aceasta este un Duh Creator pe care l-am însărcinat cu un scop precis, asemenea celui al Adevărului. Duhul la care fac referire v-a revelat adevărul prin opusul adevărului, care este minciuna, și totodată una dintre cele mai

eficiente unelte de desăvârșire umană.

Iluzia vă determină să vă ignorați părinții atâta timp cât sunt în viață, alături de voi, ca după plecarea lor să resimțiți regretul. Suferința vă smerește și vă maturizează într-o viață terestră cât într-o mie de vieți trăite în Cer.

Alberto: Sunt recunoscător pentru viziuni și pentru explicații. Cunoașterea mă modelează atât de frumos. Deasupra mea atârână o salcie cu frunze de aur — este Steaua Adevărului, care mă alină pe parcursul călătoriei, spre deosebire de Steaua Minciunii, care mă silește să lupt, neștiind că întunericul mă ajută să cresc și să o dizolv.

Mihael: Lucifer nu este un diavol, ci un înger care s-a ascuns de ochii mei. Puterea omului conștient se întinde până în ultimul strat dumnezeiesc. Un om, de pildă, poate fi mai puternic decât un înger sau chiar decât un Duh Creator, prin imunitatea pe care a primit-o de la Tatăl tuturor făpturilor. Aceasta este libertatea pe care nicio forță nu i-o poate lua; ele doar se luptă pentru a îl atrage de o parte sau de alta. Eu, Mihail, stau între voi și Dumnezeu, iar numele omului va fi pe buzele mele până la sfârșitul veacului.

Omul conștient poruncește îngerilor, iar îngerii i se supun; îi judecă și, în funcție de caz, îi eliberează sau îi condamnă pentru faptele săvârșite. În ziua aceea, un fulger va împărți Cerul în două părți egale, divizând omenirea (acest eveniment a avut loc deja). Și un tunet va răsună, asurzindu-i pe cei care au învățat altceva decât le-a vorbit Iubirea în timpul vieții Sale pământești. La final, dragostea se va îndrăgosti de cel care iubește, iar frica se va teme de iubire.

Elohim: *Cele mai de preț daruri v-au fost oferite gratuit; pe celelalte le-ați plătit. A te împăca cu Dumnezeu nu înseamnă să te spovedești unui preot sau să te lași botezat de un frate creștin la adunare, ci să faci pace cu tine însuși și să îți recunoști valoarea ca ființă. Tu ești bun, frumos și prețios, așa te-am creat Eu și nu am greșit oferindu-ți o viață liberă.*

Spre deosebire de tine, care ai primit o viață asemănătoare cu a Mea, îngerii nu sunt ființe libere, ci aspecte divine prin care intervin în lume atunci când Pământul imploră o schimbare. Însă intervențiile angelice nu anulează liberul arbitru al omului, ci îl întăresc, căci îngerii acționează prin trupuri, devenind mai întâi oameni.

Tu fii omul care ești în realitate, retrezind în tine puritatea de copil, și acționează din perspectiva ei în viața de adult. Nu îți mai îngropa slăbiciunile, ci înfruntă-le. Trebuie să știi că în cel mai

slab om de pe Pământ Eu am ascuns cel mai înalt dintre spirite. Acceptă, cu smerenie, poziția în care te-am plasat și privește-te prin ochii celor pe care îi alini cu prezența ta. Dorința de a lucra pentru eliberarea neamului te sfințește, în timp ce mântuirea se află în mâinile Mele.

Viața conține toate elementele necesare desăvârșirii umane. Spiritul care dă viață este Același care o veghează și o menține. Orice intervenție omenească asupra vieții o dezechilibrează și o ucide, asemenea nebunului care udă o floare cu băuturi carbogazoase în loc de apă, crezând că îi face bine. Dar iubirea crește în ritmul ei și respectă ordinea divină, iar răbdarea este una dintre cele mai importante calități dumnezeiești.

Atunci când lucrezi pentru Mine, lucrezi, în același timp, pentru oameni și pentru tine. Un înger desăvârșit Îl iubește de șase sute de ori pe Dumnezeu, de șizeci de ori pe oameni și de șase ori pe sine. Iubirea dăruită lui Dumnezeu se revarsă tot asupra oamenilor, căci Dumnezeu nu are nevoie de nimic, iar cea oferită oamenilor se întoarce către sine, pentru că ceea ce pleacă dintr-o inimă pură revine.

Pe de altă parte, un diavol desăvârșit se iubește de șase sute de ori pe sine, de șizeci de ori pe oameni și doar de șase ori pe Dumnezeu.

Alberto: Din pricina acestor scrieri, unii mă urăsc de moarte, în timp ce alții îmi dăruiesc recunoștință. Mii de cititori spun că este pentru prima dată când Îl înțeleg pe Dumnezeu, iar totul pare să capete sens. În ciuda ivirii acestei lumini mângâietoare, mulți vor fi nevoiți să moară, precum mi-ai arătat în viziune.

Un număr impresionant de oameni și de animale părăsesc lumea prin accidente, boli, epidemii sau războaie. În unele regiuni ale Pământului zac trupuri neînsuflețite, iar alături de ele stau cei care își jolesc morții. Tu le cunoști numele, felul în care au trăit și locul care îi așteaptă. Evenimentele care, în percepția omului, par întâmplări, pentru Tine sunt alegeri. Sunt dezgustat privind faptele oamenilor, dar în același timp înțeleg că așa trebuie să se întâmple. Plecărilor neașteptate, care frâng inimi și tulbură suflete, au fost măsurate și vin la timpul potrivit. Sunt martorul profeției care se împlinește sub ochii mei, dar amarul îmi umbrește bucuria de a scrie.

Cugetând, m-am trezit iată într-un loc asemănător unui deșert, unde fuseseră chemate mașinării din toată lumea. În viziune, mi s-au arătat sub formă de mașinării, iar pentru o clipă m-am oprit din scris, pentru că nu am înțeles. Cel care m-a condus acolo mi-a

dăruiț înțelepciune și, în cele din urmă, am înțeles că toate acele mașinării simbolizau mințile oamenilor, care tânjesc să controleze alți oameni. Minteț își găsește în aceasta un țel, iar respectul față de liberul arbitru îi este la fel de străin precum iubirea.

La marea adunare am recunoscut oameni din toate timpurile, chiar și pe cei care primiseră onoarea de a trăi pe Pământ la început. Aceștia erau cei mai bătrâni și mai furioși. Deodată s-a auzit un glas, a cărui putere făcea să tremure atât munții, cât și cel mai subțire fir de iarbă, care a spus: „Să fie pace între rase și popoare, pe întregul Pământ; lumea voastră a apus. Iar dacă veți continua să ucideți, veți muri și voi“.

Alături de mine am văzut o sută patruzeci și trei de mii nouă sute nouăzeci și nouă de îngeri care trăiseră pe Pământ, înfăptuind, de-a lungul timpului, lucrarea divină. În mijlocul lor strălucea un Soare, parcă înjunghiat, care avea autoritate asupra tuturor prin iubirea Sa. În fața Soarelui se aflau douăsprezece scaune, pe care stăteau apostolii care urmaseră calea hrist în timpul vieții terestre. Ei aveau putere în Cer și pe Pământ, intervenind de ori de câte ori era nevoie, iar tăria lor venea de la Soarele care îi binecuvântase pe măsura credinței. Mai în spate, la o distanță considerabilă, se ridicau alte douăzeci și patru de scaune, cu domnii lor așezați pe ele.

În mijloc, alături de Soare, am mai văzut un scaun pe care nu stătuse nimeni niciodată. Iar, dacă stătuse, nimeni nu L-a văzut, căci El este peste toți și în toate lucrurile și nu poate fi perceput prin simțuri; dar iată că S-a arătat, și mulțimea a încremenit.

„A sosit Ziua Cea Mare, în care fiecare va primi după merit“, a strigat Soarele, iar cei prezenți s-au temut de judecata care urma să fie rostită. Ridicându-și capetele, s-au liniștit, căci deasupra lor plutea Duhul Iubirii, care le șoptea cu o voce blândă, ca o adiere, că nimănui nu i se va întâmpla nimic.

În continuare, Soarele a rostit niște cuvinte pe care nu le-am înțeles, pentru a nu le nota în această carte. Deși Cerul Îi cunoștea pe deplin învățătura, își imaginase altceva. A arătat cu degetul spre mine, iar eu am pășit în fața mulțimii. Mi-a dat puterea să judec toate ființele, asigurându-mă că pe cei pe care îi voi găsi vinovați, El îi va învinovăți, iar pe nevrednici îi va arunca afară.

Atunci mi-am amintit nedreptățile la care m-au supus oamenii în timpul vieții. Cercetând mulțimea, i-am recunoscut pe fiecare după faptele săvârșite împotriva mea. După un scurt moment de reflecție, m-am întors spre Soare și I-am spus că nu găsesc niciun vinovat. Cu toții sunt prietenii mei și merită slava și binecuvân-

tarea pregătite, iar pedeapsă nu va fi. Îi iert pe toți, căci Tatăl i-a iertat înaintea mea.

Auzind aceste cuvinte, întreaga adunare a izbucnit în laude și strigăte de bucurie; extazul era nestăpânit. În timp ce se dansa și se sărbătorea, Cel care stătea pe scaunul cel mare a trimis asupra mea toată suferința pe care a îndurat-o neamul omenesc, în toate timpurile, strânsă parcă într-un singur sentiment. Atunci am căzut la sol ca să mor, iar Soarele m-a întrebat pentru a doua oară dacă îi iert pe cei care se fac responsabili de durerea Pământului. Scrâșnind din dinți, am răspuns afirmativ, iar Tatăl le-a dăruit ceea ce a pregătit pentru ei.

Deodată, toate acele mașinării, așa cum mi se arătaseră, s-au transformat în oameni, iar din oameni în îngeri. Ei s-au apropiat de mine, m-au ridicat și mi-au mulțumit cu ochii plini de lacrimi că nu i-am dat întunericii, permițând răzbunării să pătrundă în ființa mea. „Domnul nostru, tu ești vrednic de Împărăția Cerului, căci ai câștigat inimile tuturor oamenilor. Fraților, lucrarea noastră a luat sfârșit“, au spus ei, apoi au intrat în Dumnezeu ca făclii de lumină, iar eu am înțeles totul. I-am înapoiat Soarelui puterea și am intrat în Tatăl, așa cum odinioară am ieșit.

Însă, viziunea mea nu s-a oprit aici. După șase luni am văzut din nou, iar Îngerul, care mi-a descoperit tot ceea ce știu, a spus: „Eu, cel pe care îl vei vedea luptând și biruind peste neamuri, sunt voi, oamenii care ați hrănit spiritul angelic în timpul vieții trăite pe Pământ. Iar meritul este al Sfântului care a făcut posibil, printre altele, și acest lucru. Pacea trebuie să coboare în lume, așa cum este scris, indiferent de riscuri“.

În clipa aceea, am zărit o mulțime de oameni care dormeau într-o mlaștină de petrol, cu capetele înnegrite, iar petrolul părea amestecat cu sânge. Și m-am întristat din pricina imaginii pe care o vedeam, căci transmitea o suferință covârșitoare. Acolo, mulți oameni se sufocau, iar majoritatea pruncilor se nășteau „morți“, deși se mișcau. Existau câteva grupuri care strigau către Dumnezeu să oprească această nenorocire, în timp ce majoritatea nu știau nici măcar la cine să strige. În scurtă vreme, au dispărut cei care strigau, apoi nu a mai strigat nimeni și nu s-a mai văzut nimic.

Din Cer a coborât o stea de mărimea unui pumn, și nimeni nu a văzut-o; a căzut în mlaștină și a dispărut. Din mlaștina în care căzuse lumina s-a ridicat o siluetă umană strălucitoare. Atunci m-am bucurat, gândindu-mă că Dumnezeu coborâse să salveze lumea aceasta pierdută. M-am apropiat de siluetă pentru a observa fiecare detaliu și a îl nota, iar forma de lumină s-a uitat la mine și

am văzut-o: era om, un om născut dintr-o femeie muritoare, așa cum se născuse și Domnul său înainte. Din ochi i-a curs o lacrimă amară și m-a îndemnat să scriu ceea ce voi vedea.

A ieșit din mlaștină, a ridicat o mână spre Cer și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat, Cele Șapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor. Acestea sunt șase dintre Duhurile Celui care este peste toți și în toate lucrurile, care au fost supuse de al șaptelea, Duhul Iubirii Sale care S-a jertfit pe cruce.

La chemarea omului, unele spirite au venit să îl ajute, în timp ce altele au venit să îl împiedice. Văzându-l, întreaga creație s-a ridicat să îl omoare. Iar Îngerul, care este om născut din femeie, a început să lupte atât cu oamenii, cât și cu îngerii care îl doreau mort și cu duhurile venite să îl împiedice să împlinească Scriptura. Chiar și cei mai fideli păzitori ai cuvântului s-au adunat pentru a îl elimina pe cel trimis de Tatăl pe Pământ, căci ceea ce vorbea era contrar înțelegerilor lor, extrase din cartea care le fusese lăsată.

Și l-am văzut înălțându-se în aer, fără să se sprijine cu picioarele pe nimic. Apoi a scos sabia, cu care tăia lanțurile răului așa cum nimeni nu o mai făcuse. A prins în mână sa capul lui Leviatan și a vrut să îl sfărâme, iar trăgându-l după el se auzeau blesteme și urlete. Atunci, întreaga creație s-a mirat de puterea Îngerului, iar lupta curgea ca o miere pe buzele Cerului.

Spiritele Pământului îl apucau de picioare, vrând să îi stingă lumina, dar nu reușeau. Când trecea deasupra lor, aerul vuia, solul vibra, iar societatea se prăbușea. În spatele său se formau vârtejuri care apoi deveneau uragane. Norii se țineau după el, iar în urma lor venea Iubirea, care este Duhul lui Hristos și Tatăl tuturor făpturilor. Apropiindu-se, pacea răsuna în întreaga infinitate, pentru că Universul este conectat la energia Pământului, acesta din urmă fiind inima sa. Dacă erai slab, îți pierdeai cunoștința; mulți pieriseră din cauza electricității și a căldurii, care lăsa în spate un aer de metal topit. Și lumea implora salvare de la Cel pe care cândva L-a răstignit. Chiar și diavolii umani Îl invocau pentru mântuire, numindu-L Împăratul Lumii.

Atunci, văzduhul s-a deschis, și din Cer s-au auzit glasuri care rosteau o rugăciune ce suna ca o melodie dedicată Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Locuitorii Cerului vedeau cum biruia Îngerul peste neamuri, gânduri și timpuri, și îi mulțumeau Celui care îl trimisese.

Îngerii care trăiseră pe Pământ și care fuseseră uciși din pricina Domnului lor izbucniseră în lacrimi, spunând: „Răzbunarea sângelui nostru a coborât pe Pământ și ucide răul așa cum a fost

scris. Slavă Celui care guvernează peste fiecare fir de iarbă. Iată că împărăția șarpelui uman cade înaintea Îngerului ca o jucărie“, și toți strigau: amin. Un haos de o asemenea anvergură Pământul nu cunoscuse.

Văzând puterea Îngerului, mulți credeau că Însuși Creatorul coborâse pe Pământ, luptând cu oamenii. Unii spuneau că este a doua venire a lui Isus, și aveau dreptate.

Apoi am privit Pământul de departe și pe Înger cum pășea pe el, călcând peste orașe, mări și uscat. Acolo unde pășea, ceea ce nu fusese scris în Cartea Vieții dispărea. Și picioarele sale erau ca niște stâlpi de foc, care sunt autorii întrupați aici pentru a proroci a doua oară. Iar Îngerul, privit din Cosmos, arăta asemenea unei caracatițe ale cărei tentacule se întindeau până în cealaltă parte a planetei, cuprinzând-o.

O armată de oameni orbi fusese trimisă pentru a îl sufoca pe cel mai strălucitor dintre oameni, lăsându-și greutatea peste el, dar Mihail s-a strâns ghemuit pe vine, rostind o rugăciune, și nimeni nu a înțeles ce făcea. Din câte am văzut, crease un fir de legătură, întărind legământul dintre el și Cel care este peste toți și în toate lucrurile. Stând ghemuit, înconjurat de armate întregi, a acumulat o putere atât de mare încât a explodat, arzând răul din oameni, apoi a dispărut, nu știu unde. Urechile oamenilor sângerau.

Atunci, tot ceea ce fusese găsit murdar a fost ars. Pe Pământ rămăseseră doar oameni care, trezindu-se, au început să vadă. Au recunoscut lucrarea celui pe care au încercat să îl ucidă și, rușinați, au vrut să îi cadă la picioare; dar Îngerul era de negăsit, și nici răul care chinase Pământul nu mai era, fiindcă, odată cu plecarea sa, Îngerul luase cu el tot ce găsisse nevrednic de viață și de bucurie.

Totuși, lucrarea nu fusese terminată. A coborât din Cer pentru a doua oară, iar toți oamenii l-au lăudat. Având sabia în mână, ei s-au întrebat cu cine mai vrea să lupte, dacă răul fusese eliminat. Îngerul le-a spus: „Nu vă temeți, încă nu ați ajuns la capăt“.

A ridicat sabia și a aruncat-o cu forță către Pământ. Aceasta s-a înfipt în inima Pământului și l-a crăpat în două părți egale. Din el au ieșit spirite întunecate, de trei ori mai multe decât existaseră înainte. Atunci a pătruns în materie, iar aceasta a fost curățată și pentru prima dată, începea să dea rod bun, iar flori frumoase s-au înălțat spre cer. Așa ceva nu mai văzusem, florile erau fii de om și aveau fețe ca de oameni.

Răul eliberat a început să ucidă florile, însă Îngerul smulgea bucăți din inima sa și le arunca pe Pământ, așa cum Îl instruisese Domnul său care a trăit înainte. Fiecare floare devenea un spirit

luptător, capabil să înfrunte orice provocare, iar lumea se lumina și nimeni nu a mai batjocorit rasa umană.

Orice om sau spirit care a încercat să se împotrivească Îngerului, care este om născut din femeie, și-a găsit sfârșitul. Căci în cel care a luptat pentru oameni coborâse Tatăl, așa cum a promis. Îngerul s-a apropiat de mine și a rostit următoarele cuvinte: „Iată Îngerul tău, Mihail; Domnul a biruit această luptă“.

M-am uitat atent la el de aproape și l-am atins. În mână purta o sabie pe care o târâia pe pământ. Brațele sale erau rănite; fața și picioarele, la fel. Pe frunte avea scris Numele Adevăratului Dumnezeu, pe sabie am văzut scris Mihail, iar pe inima sa, care era la vedere, Numele Mielului, care este Hristos. Deasupra sa zbura un vultur, care este Unul dintre Duhurile Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Iar eu, alături de oamenii care luptaseră pentru adevăr, eram trupul său rănit, cei care prorociseră „îmbrăcați în saci“, așa cum menționează revelația.

Lupta s-a dat în planul spiritual al Pământului și s-a petrecut așa cum ați citit, deși cei mai mulți nu au văzut-o. Mulți s-au împotrivit celui care a luptat pentru eliberarea omenirii din ghearele fiarelor care o stăpâniseră. Cei care au făcut aceasta nu au știut ce fac.

Îngerul care a săvârșit lucrarea este om născut din femeie și spirit în același timp. El este oamenii care au susținut libertatea, iertarea și iubirea, adevărata natură umană, despre care au învățat de la Domnul lor. Spiritul angelic despre care am scris în această carte devii și tu atunci când o transmiți mai departe celor care au nevoie de ea. Noi suntem cea mai puternică generație, cea care a adus schimbarea și L-a descoperit pe Adevăratul Dumnezeu.

Cei mai fideli creștini nu Îl cunosc pe Dumnezeu; ei cred că au aflat voia Sa asistând la o liturghie. Pământul se închină astăzi Înșelătorului, pe care l-am alungat. În viitor nu vor mai avea cui să se închine, căci Impostorul nu mai este, deși oamenii ar putea inventa alții. Și nu este nevoie ca toți să creadă ceea ce am scris sau să mă susțină. Un singur om trebuie să cunoască adevărul, și este suficient, pentru ca Tatăl să transforme lumea după placul și alegerea Sa.

Elohim: *Înlocuiește „dacă oamenii nu ar mai fi păcătoși“ cu „dacă oamenii nu s-ar mai lăsa păcăliți“ și vei schimba lumea. Omule, atâta timp cât știi despre tine că ești păcătos, vorbește în numele tău, nu în numele celor pe care nu îi cunoști, și astfel vei avea un loc în lumea care are să vină.*

Dragilor, nu vă rugați în adunări pentru salvarea propriilor

suflete, ci slujiți semenilor voștri în taină; voi ați fost deja ierțați. Eu nu am venit în lume pentru cei ale căror inimi sunt fără prihană, ci pentru cei slabi și bolnavi, asemenea autorului acestei cărți. Am venit pentru cei orbi, a căror iubire încă nu s-a născut, și care caută mai mult cunoașterea exterioară, crezând că Eu nu sunt de ajuns.

Mihael: Cea mai înșelătoare capcană în care cad creștinii este credința că Hristos a murit. El nu a murit, ci a venit în lume pentru ca oamenii să nu moară. Prin reprezentațiile anuale intitulate „Drumul Crucii“ se urmărește slăbirea puterii divine și întărirea autorității pământești. Prin acest teatru, creștinii cinstesc opusul vieții, fiind preocupați de morți și nu de vii. În realitate, Hristos este viu; și nu doar El a înviat, ci toți cei treziți spiritual ați înviat prin jertfa Sa și sunteți Una cu El. Repet, nu sunteți asemenea lui Hristos, ci sunteți Hristos.

Nu vă atenționați copiii că ar putea deveni păcătoși și că vor fi pedepsiți pentru presupusele lor fapte rele, ci vorbiți-le despre splendoarea curăției într-o lume murdară. Căci nu prin frică îi veți feri de păcat, ci prin dragoste. Frica le stinge lumina lăuntrică și îi aruncă în brațele păcatului. Învățați-i să nu se ascundă de lume, ci să o înfrunte cu o atitudine de învingători. Copiii sunt soldații Cerului, iar Cerul este guvernat de dragoste.

Elohim: *Dragostea stăpânește lumea și este autoritatea care rămâne în veac. Copiii voștri sunt dragoste, iar dragostea nu se ascunde. Astăzi, întunericul se ascunde de lumina care a coborât în lume, dar nu mai are unde.*

Alberto: Am privit în continuare viziunea care mi-a fost arătată și am văzut niște munți negri, urâcioși, și am simțit un miros greu, care s-a ridicat peste oameni — așa mi s-a arătat — și m-am mirat. Apoi am auzit munții vorbind, și am înțeles.

Imaginea reprezenta răul care stăpânise Pământul. Iar răul cel vechi, care dăduse putere fiarelor care chiniseră oamenii încă de la început, a văzut ce se întâmpla, iar supraviețuirea sa ajunsese în mâinile Îngerului, care este om născut din femeie. Cuprins de teama de a își pierde împărăția, i-a cerut Îngerului să ucidă răul pe care el însuși îl crease, care îi scăpase de sub stăpânire și devenise o amenințare chiar și pentru el. Cerul și Pământul, împreună cu oamenii de pretutindeni, buni sau răi, își așteptau pieirea, zicând: „S-a sfârșit, totul este doar o chestiune de timp. Întreaga lume va pieri așa cum a fost profețit“, și se temeau. Iar Templul, care sunt inimile oamenilor neprihăniți, se prăbușise în mare parte, înăuntrul mai rămăseseră doar câțiva. Din el s-a auzit o rugăciune care l-a

rugat pe Înger să încheie acest război. Și așa a fost.

După împlinirea lucrării, Îngerul a murit, și a înviat. Când s-a ridicat din morți, nu mai era om, ci Dumnezeu, însă chipul i l-am recunoscut. Duhul Sfânt, de asemenea, fusese stins prin sacrificiu, dar a înviat și a rămas alături de oameni. Pentru puțin timp, însă, răul s-a folosit de adevăr ca să mintă. Lăsându-se pe mâna răului eliberat, Duhul i-a dat și mai multă putere Îngerului, prin încrederea acordată. Astfel, Mihail a întors întreaga lume împotriva sa, chiar și trei părți din Dumnezeu, ca să învingă, împlinind profeția și dăruind oamenilor pacea. El a luat lumea câștigată prin lacrimi și sânge și a pus-o în mâinile Domnului său, apoi și-a dat duhul.

Cetele angelice, atât cele ale luminii, cât și cele ale întunericii, și-au plecat capetele și s-au închinat Celui care este peste toți și în toate lucrurile, recunoscând puterea iubirii manifestată prin om. Tot Pământul s-a cutremurat de spaimă și admirație în același timp. Cei mai mulți luptaseră împotriva Îngerului pentru că nu îl recunoscuseră.

Dar de ce s-a spus că Îngerul a luptat împotriva lui Dumnezeu și cum trebuie înțeleasă această afirmație? Iată că Dumnezeu, în iubirea Sa, a dat libertate egală tuturor ființelor și nici pe rău nu l-a împiedicat să ia în stăpânire totul, inclusiv adevărul, care a fost folosit împotriva binelui pentru a își instaura împărăția întunericii. Aici este înțelepciunea, totul a făcut parte din plan. Vorbind pe înțelesul nostru, al oamenilor, răul a fost păcălit să lucreze în folosul binelui.

Eu, omul Alberto, am contribuit foarte puțin, scriind această Evanghelie pentru care am plătit cu sănătatea, de care Tatăl S-ar putea lipsi. De aceea m-am oprit din scris, pentru ca lumea să nu dea mai multă slavă unui înger decât lui Dumnezeu. Căci cum ar putea crede cineva că puterea Spiritului Primordial se strânsese într-o formă umană și că Tatăl intervenise, astfel, pe Pământ? În ciuda incredibilului, toți L-au văzut, și nimeni nu s-a mai îndoit, ca să nu cadă în suferință.

În încheiere, vreau să știți că lupta nu s-a dat în România, ci pe întregul Pământ. Nu vă mândriți cu această ispravă, nici nu vă atribuiți merite divine. Eu am ales această țară pentru a cunoaște cel mai întunecat popor de pe fața Pământului, iar Dumnezeu mi-a aprobat cererea, ca vocea Sa să fie redată în cea mai clară limbă.

Dumnezeu m-a ales pe mine, un om slab, fără pricepere sau pregătire, ca să facă lumea de răs și nimeni să nu Îi reproșeze că a abuzat de puterea Sa. Iar dacă spiritul meu a ținut piept la zece miliarde, imaginați-vă ce poate face un om cu adevărat puternic.

Capitolul 7

Noul Pământ

Alberto: De ce nu ai intervenit mai devreme în lume, și a fost nevoie să se întâmple atâtea?

Elohim: *Pentru că nimeni nu Mi-a cerut ajutorul.*

Alberto: Oamenii se roagă de când se știu.

Elohim: *Poate s-au rugat, dar rugăciunile lor nu s-au îndreptat către Mine, ci către o entitate fictivă numită Dumnezeu. Căci oamenii nu Îl cunosc pe Dumnezeu, ci doar au auzit Numele Său. Lumea a fost binecuvântată prin tine, și toți se vor trezi. Aceasta a fost menirea ta, pe care ai dus-o la bun sfârșit. Noul Pământ a venit pe neașteptate și urmează să se facă cunoscut tuturor. Cei care ți s-au alăturat în această călătorie periculoasă vor stăpâni alături de tine acolo unde te vei duce. Veșnicia este nesfârșită, iar binecuvântările Mele sunt de neimaginat.*

Tu cauți furtuni prin lumi și ceruri și le potolești; lumina ta a luminat creația. Aștept să ne revedem curând. Te iubesc.

Alberto: Așteaptă! Încă nu am terminat cartea. Au trecut mai bine de opt luni de când am întrerupt-o, și parcă niciodată nu am luat pauze atât de lungi. Totuși, în tot acest timp nu m-am odihnit, ci am colaborat cu oamenii și am construit o nouă pagină web, cu ajutorul căreia am promovat cărțile. Astăzi îmi este ușor să spun că seria „Vorbind cu Dumnezeu“ a fost cea mai citită în România în anul 2015 — internetul a explodat. Radiourile și televiziunile, însă, ignoră aceste rezultate. Ar fi trebuit ca titlul să fie prezentat pe prima pagină a ziarelor, librăriile să se înghesuie să comande exemplare și tipografiile să nu mai facă față.

Elohim: *Așa va fi.*

Alberto: Ce mai așteptăm? Totul se petrece chiar acum! Nu există nici trecut, nici viitor. Cine hotărăște pentru mine, în locul meu, și în mâna cui stă puterea?

Elohim: *Totul depinde de capacitatea ta de a te cunoaște. Tu ești magicianul care mișcă universul său interior, colorându-l pe cel exterior:*

Toată învățătura spirituală trebuie aplicată în viața de zi cu zi, altfel rămâne doar o colecție de cuvinte siropoase așternute pe hârtie. Rezultatele tale sunt suma eforturilor spiritului tău. Moise nu a crezut că poate despărți Marea Roșie, ci a știut că o poate face. El nu s-a rugat de Mine, ci și-a înălțat toiagul și a poruncit mării. Altfel nu se putea, iar lumea nu ar mai fi fost scrisă.

Alberto: Așa procedăm și noi, astăzi.

Elohim: *Cu adevărat.*

Mihael: Tu dai putere spiritului angelic prin libertatea primită, de care nimeni nu te va putea priva. Fără permisiunea ta și a celor asemenea ție, eu nu aș fi putut veni.

Atunci când erai Una cu Spiritul Creator, nu doar o proiecție angelică în lumea fizică, nu te îngrijorai niciodată, ci te redescopereai, înțelegând că totul depinde de tine și că tu erai totul. La fel procedezi și astăzi, în trup, cu o precizie desăvârșită și o voință de fier, singura diferență fiind viteza acestui proces. Dacă poți zări capătul, înseamnă că îl vei atinge.

Elohim: *Dorința Mea este cea de a vă dărui viață din abundență și a surmena mințile celor care se opun vieții, molima care a sufocat neamul omenesc. Vreau să trăiți în armonie unii cu alții și să vă îngrijiiți de iubire, pentru a vă bucura de un viitor sigur și prosper.*

Eu nu am creat lumea ca să fie distrusă, ci pentru a explora viața până la cel mai mic detaliu, a vă dezvolta imaginația și a vă desăvârși în toate aspectele divine. Atunci când striviți o insectă doar pentru că vă deranjează sau pentru simplul fapt că vă stă în putere, vă opuneți Iubirii dătătoare de viață și chemați asupra voastră aceeași soartă. Astfel, deveniți ghimpi în calea intenției Mele imuabile și sunteți înlăturați.

Dacă o parte a creației alege ca o altă parte să fie eliminată, socotind-o o eroare sau un surplus, Eu voi renunța fie la partea aleasă pentru a fi eliminată, fie la cea care a luat această decizie, dacă decizia nu este una divină. Partea care protejează viața cu prețul propriei vieți va fi răsplătită cu mai multă viață, pentru a susține, în continuare, viața în formă. Altfel creația nu ar putea înainta.

Alberto: Reflectând la ultimul capitol, în mine se nasc și mai multe întrebări, prima fiind cine este, de fapt, această Lumină și dacă trebuie să ne închinăm Ei?

Elohim: *Lumina care a biruit lumea sunteți voi, Iubirea care se revarsă din inima omului neprihănit.*

Alberto: Dar, a coborât Isus Hristos printre oameni, așa cum a promis? El este Lumina?

Elohim: *Voi sunteți Lumina.*

Alberto: Unde este Isus?

Elohim: *Aici.*

Alberto: Tu ești Isus?

Elohim: *Tu ești Isus.*

Alberto: Spuneai că eu, alături de cei care am hrănit spiritul angelic, suntem Îngerul care trebuia să vină.

Elohim: *Așa am spus.*

Alberto: Acum, însă, ai spus că suntem Isus.

Elohim: *Mă bucur că ai conștientizat acest lucru.*

Alberto: Ce am conștientizat?

Elohim: *Ceea ce ai scris.*

Alberto: Discuția noastră își pierde sensul.

Elohim: *În viziunea Mea, discuția capătă sens.*

Alberto: Poate fi identificat Arhanghelul Mihail cu, Hristos? Cei doi sunt Una și Același Persoană?

Elohim: *Duhul lui Hristos și Arhanghelul Mihail sunt Una și Același Persoană.*

Alberto: Afirmăția Ta m-a azvârlit de pe scaun. Am impresia că această carte se transformă într-o entitate vie. Poți repeta ceea ce ai spus?

Elohim: *Hristos și Mihail sunt Una și Același Persoană.*

Alberto: Este incredibil!

Elohim: *Poți face în așa fel încât să devină credibil.*

Alberto: Cum?

Elohim: *Prin finalizarea și publicarea acestei cărți. Nu știi tu oare că omul care Îl primește pe Hristos în inima sa încetează să trăiască și că Hristos trăiește prin el?*

Alberto: Tu îmi descoperi toate acestea, dar ele nu se petrec așa cum cred eu, printr-o putere supranaturală, într-o clipă, ci în zeci de ani, dacă nu sute.

Elohim: *Adevărat îți spun, ceea ce ai scris s-a împlinit.*

Dragilor, lumea înaintează așa cum a fost scris. Pragul prin care va trece în viitorul apropiat este necesar și a fost ales de voi, capul organismului numit umanitate; ceilalți doar trăiți.

Alberto: De către cine a fost scris?

Elohim: *Cunoști deja răspunsul.*

Alberto: Dar de ce trebuie să treacă atâta timp și să îndurăm atâta suferință pentru a înțelege cum funcționează lucrurile?

Elohim: *Nu este nevoie să treacă ceva ce nu există, pentru a înțelege că voi sunteți căpitanul, echipajul și pasagerii vasului. Prin urmare, oferiți mai multă atenție calităților voastre spirituale, care vă umplu de speranță și curaj, și ignorați îndoiala care vă face să vindeți noblețea divină pe o fantasmă.*

Omul nu este sclavul păcatului, ci al răului care îl amăgește că este păcătos. Nu vă concentrați asupra războiului și a ceea ce veți face dacă acesta va izbucni, ci asupra păcii și a ceea ce veți face dacă va fi pace. Victimele războiului scapă cel mai repede, căci nu de moarte ar trebui să vă temeți, ci de viața în formă, așa cum a devenit.

Trăiți vremuri istorice. V-ați născut în timpul schimbării, iar mulți dintre voi ați contribuit. Importanța oastei angelice este de neegalat. Apostolii de odinioară se plimbă astăzi printre voi, iar lucrările lor vă alină suferința.

Alberto: Cineva întreba dacă mai există oameni altundeva.

Elohim: *Crezi că mai există oameni pe Pământ?*

Alberto: În altă lume, nu pe Pământ.

Elohim: *Pe Pământ nu sunt convins că mai există.*

Alberto: Pământul este locuit de aproape opt miliarde.

Elohim: *Dragule, nu toți oamenii sunt oameni în adevăratul sens al cuvântului. Încă nu ați atins capătul; capătul este acolo de unde ați venit. Unii ajungeți mai repede la rezultat, alții, mai încet. Până la final, cu toții veți deveni oameni, iar din oameni, Dumnezeu.*

Ei studiază istoria și cred că știu de unde au venit, dar nu și încotro se îndreaptă. În realitate, oamenii nu știu nici de unde au venit, nici încotro se îndreaptă.

Alberto: De ce continuă oamenii să se împotrivescă Iubirii?

Elohim: *Pentru că este scris.*

Alberto: Ei nu știu că este scris.

Elohim: *Aceasta, pentru că este scris ca ei să nu știe, iar totul face parte din plan.*

Alberto: Chiar acum voi scrie eu altceva, pentru a modifica planul.

Elohim: *Orice vei scrie se va împlini, doar este scris.*

Alberto: Cine îmi oferă această putere? Eu doar scriu un text pe o hârtie blestemată.

Elohim: *Tu nu scrii numai pe o hârtie binecuvântată, ci și în inimile oamenilor pe care îi iubești. Cuvintele tale rămân impriimate în văzduh, pentru ca generațiile care vor veni să cunoască adevărul și să trăiască în veci.*

Alberto: Așa este, ai trecut testul.

Elohim: *Eu am fost supus unui test?*

Alberto: Ai dreptate din nou. Eu am avut nevoie de lămuriri, nu Dumnezeu.

Mihael: Trăiește astfel încât deciziile tale să nu fie influențate de lume, pentru ca, la final, să fii liniștit, știind că, dacă ai greșit, ai greșit tu, nu altcineva, pentru tine; consecințele au fost suportate de tine și nu de el. Iar dacă ai trăit în adevăr, vei fi mulțumit de curajul și de reușita ta, și astfel spiritul tău va triumfa.

Dacă vei deveni ceea ce gândești, iar ceea ce gândești este să obții ceea ce îți dorești, rămâi la stadiul de dorință. Soluția este să crezi sentimentul din perspectiva învingătorului.

Natura este minunată, iar tu ești un om bun, frumos și prețios. În lume, oamenii sunt buni cu tine atunci când tu ești bun cu ei. Dacă oamenii sunt răi cu tine, iar tu ești bun cu ei, își vor aminti bunătatea ta atunci când vor dori să fie răi cu tine pentru a doua oară, și vor fi buni pentru prima oară, așa cum i-ai determinat tu să fie.

Lasă o urmă pe Pământ atâta timp cât trăiești pe el: o vorbă bună, o haină dăruită sau o mie de oameni pe care îi alini cu prezența ta. Lasă o mângâiere în sufletul cuiva și un strop de lumină acolo pe unde ai pășit; ea se vede din Cosmos și rămâne vie după plecarea ta. Contribuie la schimbare din proprie inițiativă, luptă cu armele dragostei în scop de pace, clădește o lume așa cum alta nu a mai fost și dăruiește-o urmașilor tăi.

Oferă un „bună ziua“ străinului pe care îl întâlnești. Cumpără un covrig sărmanului care doarme pe stradă. Prețuiește oamenii, nu lucrurile, chiar și pe cei care îți spun că ești un impostor sau un antihrist. Oamenii se comportă astfel pentru că nu știu cine sunt, iar aceasta îi oprește din a te recunoaște. Iubește-i pe toți, căci nu există un sentiment mai nobil în această lume decât iubirea.

Există o Forță Impresionantă care vă iubește pe toți așa cum sunteți. Ea nu vă iubește pentru ceea ce faceți sau pentru ceea ce dețineți, ci pentru ceea ce sunteți. Tu nu o poți vedea, dar știu că o poți simți și că I-ai cunoscut iubirea.

Lumea nu ar putea funcționa fără vreunul dintre voi. Convinși că Pământul se învârte și fără Mihăiță, oamenii au călcat viața în picioare. În realitate, fără Mihăiță nu ar mai fi existat Pământul.

Mai multe nu vă pot dezvălui despre identitatea umană. Înțelepții doar vă arată calea, iar voi trebuie să pășiți pe ea fără a vă îndatora divinității, pentru a rămâne liberi, așa cum Tatăl vostru este.

Alberto: Am întâlnit tineri frumoși și bine intenționați, pe care altruismul îi face fericiți. Ei au înflorit ca florile de primăvară, iar mulțimea îi admiră, curioasă să afle secretul.

Mihael: Secretul este lumina din inimile voastre. Puterea care vă oferă viața este aceeași care o menține. Ea vă urcă, vă coboară și vă udă la rădăcină ca să creșteți. Este răbdătoare și lucrează pe termen lung; este demnă și nu se bucură de mici câștiguri, ci vrea totul pentru voi.

Alberto: Ce le-aș putea răspunde cititorilor care se interesează despre mine?

Mihael: Spune-le că dragostea este ceea ce rămâne.

Elohim: *Eu pot face ca Soarele să apună în partea cealaltă a cerului, iar oamenii să creadă că acolo este izbăvirea, apoi îi pot readuce la lumină. Tu ascultă natura și transformă sentimentele în cuvinte. Pune vântul pe hârtie. Dansează prin furtuni și ploii, și odihnește-te la Soare; astfel vei deveni o inimă tare. Mulți ani ai rătăcit, iar lumea ți-a provocat amarul de care te-am eliberat. Astăzi ai devenit pescar de oameni, și iată câți au venit.*

Pe Mine nu Mă interesează ce religie urmați, Eu vă amintesc că Dumnezeu nu are religie și că niciuna nu vine de la Mine. Cei care Îl poartă pe Dumnezeu în inimă urmează Calea, Adevărul și Viața, nu religiile oamenilor.

Nu este obligatoriu ca omul să trăiască experiența separării de Mine. Aceasta este o alegere neinspirată a oamenilor, care le aduce suferință. Omul este Una cu Dumnezeu și poate trăi astfel chiar și în trup.

Atunci când doarme, omul nu știe că doarme. Doar după ce se trezește începe să înțeleagă cât timp a dormit și ce i-a pricinuit somnul. La fel se întâmplă și cu somnul spiritual, pentru că spiritul adormit nu știe că încă nu s-a trezit și de aceea crede în visul său, fiind tot ceea ce a cunoscut în întreaga existență.

Alberto: Ce se întâmplă cu sufletul care își părăsește trupul? De ce a durat trei zile până a înviat Hristos?

Mihael: Orice spirit de lumină, la părăsirea corpului terestru, atrage către sine spiritele pure și pe cele purificate ale creației, cu care se unește, restabilind ordinea energiilor în planul spiritual al Pământului și deschizând o poartă spre Cer, accesibilă fiecăruia. Cioburile de suflet care reflectă iubirea sa sunt adunate, primind conștiință și chiar sarcini. Rezultatele remarcabile sunt păstrate

în marea memorie a creației, care nu este doar o arhivă cosmică, ci și o conștiință activă care pulsează în fiecare lucru. Totodată, ceea ce spiritul nu recunoaște ca parte din sine este trimis înapoi la Sursă sau, uneori, este lăsat pe Pământ, unde reia procesul de purificare.

Alberto: Cum aş putea verifica aceste informații?

Mihael: Nu le poți verifica, dar sunt adevărate.

Elohim: *Îți amintești de tine, la început, cum scriai fără să ai habar ce scrii sau cine te inspiră? Astăzi, cărțile sunt publicate, iar pe mulți dintre cei care le citesc îi mângâie. Sarcina pe care ai primit-o și faptele săvârșite sunt dovada adevărului pe care îl mărturisești.*

Alberto: Sunt recunoscător pentru existența unui scop atât de mare și pentru rolul pe care l-am primit. În continuare, doresc să transmit câteva rânduri încurajatoare oamenilor, pentru o înțelegere mai bună asupra sensului noilor revelații.

Dumnezeu ne eliberează de orice constrângere. El nu dorește să fie crezut pe cuvânt, ci ca fiecare informație nouă să fie trecută prin propriul filtru, pentru a fi validată sau respinsă. De-a lungul timpului, omenirea nu a procedat astfel, iar rezultatul este vizibil. Pentru ca Fiul Omului să se nască în noi, trebuie să ne eliberăm de dogme și să devenim stăpânii ființei noastre.

Nu afirm că eu și Tatăl suntem Unul, ci că toți suntem El; de acolo venim. Dumnezeu nu ne cere să scriem cărți sau să murim pe cruce, căci acestea au fost împlinite de Hristos, mai întâi prin Isus și apoi prin noi, oamenii. El dorește să ne accesăm divinitatea lăuntrică și să strălucim mai puternic decât Soarele.

Dragilor, iubiți-i pe vrăjmașii voștri până în ziua în care veți înțelege că, în realitate, nu există dușmani, ci doar oameni care nu știu cine sunt, căci nimeni nu le-a vorbit despre adevăr și iubire. Iubiți-i până în ziua în care veți înțelege că lumea este oglinda în care vă puteți admira sau urî reflecția. Vă iubesc, pentru că Tatăl v-a iubit înaintea mea.

Elohim: *Impresionant discurs. Uneori, tu gândești și scrii ca Dumnezeu. În viitor, smerenia va fi practică de fiecare.*

Alberto: Mulțumesc că ai venit. Nici nu știi cât de important este că ai venit.

Elohim: *Sau poate tu nu ai știut până astăzi.*

Alberto: Aș dori să povestesc o întâmplare comică, care m-a făcut să zâmbesc, deși, în sinea mea, știu că ascunde o învățătură pe care încă nu o pot cuprinde.

Un reporter se plimba cu microfonul în mână printr-un sat de

oameni săraci și care nu au avut parte de educație, adresându-le diverse întrebări, în speranța că va primi răspunsuri haioase care îi vor spori audiența.

Întâlnind un amărât, pe care l-a întrebat cu seriozitate pe ce planetă ne aflăm, acesta i-a răspuns: „Nu știu, domnule, pentru că eu nu sunt de aici“.

Elohim: *Acel om a spus adevărul. Voi nu sunteți de aici, și nu găesc nimic amuzant în privința amneziei voastre. Dumnezeu nu râde de voi atunci când nu știți de unde veniți și nici încotro vă îndreptați, ci vă rabdă cu iubire și dorește ca și voi să faceți la fel cu semenii voștri.*

Alberto: Uneori, este posibil ca cititorii să fie derutați de felul în care trecem de la un subiect la altul, însă așa îmi este inspirat materialul.

Multe trăiri cărora nu le-am dat atenție de-a lungul timpului capătă astăzi contur. Am exemple concrete despre care nu îmi este ușor să vorbesc, făcând abstracție de presiunile Tale. Voi povesti totuși câteva, cu grijă, pentru a nu supăra pe nimeni.

Vreau să spun că oamenilor care mă rănesc intenționat, chiar și membrilor familiei, la scurt timp, li se întâmplă ceva rău. Am spus-o! Nu este o glumă și nici ceva ce îmi doresc; eu sunt doar martor la evenimentele care se întâmplă.

Elohim: *Ceea ce ai observat atât de târziu, pentru alții este evident. Cei care îți vor așeza obstacole în cale, îngreunându-ți călătoria, vor pieri. Așa s-a întâmplat de fiecare dată, este scris.*

Alberto: Ce este scris?

Elohim: *Cartea Revelației spune: „Voi da celor doi martori ai Mei să procească îmbrăcați în saci o mie două sute șazeci de zile. Ei sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau înaintea Domnului Pământului. Dacă umblă cineva să le facă rău, din gura lor iese un foc care mistuie pe vrăjmașii lor; iar cine va încerca să le facă rău va pieri în felul acesta“.*

Alberto: Dar eu nu doresc ca cineva să fie rănit și nu port ură nimănui. Evit orice conflict pe care alții caută să îl deschidă, iar la câteva zile aflu că li s-a întâmplat ceva. În copilărie, un bărbat care m-a lovit, din dorința de a face spectacol în fața prietenilor, a fost găsit mort la intrarea blocului, la câteva luni. O rudă apropiată, care, din invidie, a afirmat că scrierile mele sunt „un rahat“, deși nici măcar nu le-a citit, și-a pierdut mințile. Nu cred că mai este necesar să pomenesc de fratele meu mai mare, a cărui viață a devenit un calvar. Îl iubesc, în ciuda greșelilor sale față de mine. Ai milă de oameni și cruță-i!

Elohim: *Atunci când nu dorești răul nimănui, dar alții caută să te rănească, răul se întoarce la ei. Aceasta este ecuația care echilibrează balanța. Pedepsele lor sunt consecințele faptelor lor și nu sentințe divine.*

Analizează istoria și observă chinul îndurat de oameni după răstignirea Salvatorului lor. Hristos a văzut întunericul care avea să se abată asupra omenirii imediat după plecarea Sa și a plâns pentru cei rămași pe Pământ. El i-a iubit pe toți, ținând departe de gură paharul răzbunării. Apoi au urmat crimele, războaiele, regimurile stricte, sclavia modernă și somnul spiritual în care a căzut omenirea, din care nu s-ar mai fi trezit fără a doua venire a Sa.

Alberto: Ar fi putut El opri nenorocirea care avea să se abată asupra oamenilor?

Elohim: *Ar fi putut. Totuși, aceasta ar fi însemnat încălcarea ordinii divine, iar omul și-ar fi pierdut libertatea, rămânând un simplu animal. Adam a primit o viață dumnezeiască, nu una animală, iar Tatăl nu greșește și nu Se contrazice.*

Cunoști pilda: „Cine sapă groapa altuia cade singur în ea“?

Alberto: O cunosc.

Elohim: *Așa a pățit omenirea după înălțarea lui Hristos. La fel se întâmplă cu cei care te rănesc conștient, fie ei chiar dintre cei apropiați.*

Alberto: Trebuie să îi avertizez?

Elohim: *Câți oameni ar lua în serios o asemenea afirmație? Ei vor ridica din umeri, apoi își vor vedea mai departe de somn.*

Alberto: Până când?

Elohim: *Până vei hotărî că este de ajuns.*

Alberto: Este.

Elohim: *Atunci trezește-i pe toți.*

Alberto: Nu pot, pentru că Tu nu îngădui încă acest lucru.

Elohim: *Copilul Meu iubit, călătoria ta nu s-a sfârșit. Mai ai de trudit până la finalul vieții, atunci când vei realiza că printr-un singur cuvânt ai fi putut ridica sentința și pune capăt războiului spiritual. Dar nu ai rostit cuvântul, căci nu ai simțit puterea. În schimb, ai ales calea terestră, pentru ca omul să fie înălțat și nu condamnat. Așadar, ai procedat la fel ca Dumnezeu, care nu Se folosește de puterea Sa pentru a influența omenirea, ci respectă ordinea pe care a stabilit-o la Începuturi.*

Alberto: La începutul dialogului, ai afirmat despre căderea în păcat, despre alegerea spiritului uman de a experimenta materia până la cel mai mic detaliu, că este o binecuvântare, nu un bles-

tem, și aveai dreptate. Iată cât de mult am crescut! Astăzi, însă, a sosit timpul să ne întoarcem acolo de unde am venit. Omenirea nu mai poate rătăci la nesfârșit; ajunge.

Elohim: *Pentru a vă întoarce acolo de unde ați venit, trebuie să vă ascultați Ghidul Lăuntric. În loc să urmați legile lumii și să vă mândriți cu o falsă sfințenie, devenind astfel farisei, mai bine vă smeriți, recunoscând neputința de a lupta împotriva tentației. Nu veți deveni neprihăniți prin forțele voastre, ci prin credința și încrederea în Mine, care înseamnă abandon de sine. Eliberați-vă din lanțuri și veți dobândi un loc în noua lume care a venit.*

Pustnicii trăiesc în abținere, temându-se să nu își coboare vibrația în zona organului sexual, crezând că astfel își păstrează iluminarea. Însă mintea lor este invadată de dorința sexuală care i-a copleșit, iar vibrația nu a putut să urce, căci, în loc să elibereze gândurile joase prin actul sexual, le-au protejat, oferindu-le prilejul de a se intensifica.

În această capcană cad preoții și călugării, care se revarsă ca o avalanșă de dorințe, iar apoi regretă. Doar bătrânii reușesc să se curețe. Nu vă spun acestea pentru a vă judeca, ci pentru a vă ajuta să înțelegeți cum funcționează lucrurile. Citiți despre Mahal, fratele lui Noe, a cărui sfințenie l-a orbit atât de tare, încât nu a mai văzut întunericul care era: identitatea sa separată de Mine. În somnul său, în loc să îmbrățișeze onoarea de a deveni înger și de a locui alături de Mine, în Împărăția Mea, a continuat să Mă acuze, până când și-a pierdut carnea care îl împiedica să vadă lumina.

Alberto: Sunt obosit; nu m-am mai odihnit demult, iar despre relaxare nici nu mai știu. Tot ce fac este să muncesc, încercând să recuperez anii de studiu pierduți și să îmi depășesc condiția. Nu m-a mai vizitat nimeni de șase luni, iar apelurile telefonice cred că mi-au fost restricționate pentru neplată. Nu mă mai bucur de nimic; cunoașterea a devenit o povară. Poate mă privești zăcând în camera mea, trăind din amintiri și visuri, știind că ceea ce mă ține în viață este cartea care a trezit umanitatea.

Nu îmi amintesc să fi mâncat vreodată la masă cu o persoană dragă sau cu familia. Poate nu sunt destul de vesel sau de haios, deși sunt, iar tinerele femei nu se dau în vânt după prezența mea. M-am dedicat acestor scrieri onorabile, dar lupt cu un gol adânc, care nu recunoaște realizările divine.

Mihael: Orice etapă trăită în solitudine este benefică spiritului tău. Ea te ajută să te cunoști, dar viața nu este menită să fie trăită astfel tot timpul.

Alberto: Ce ar trebui să fac în acest moment?

Mihael: Orice îți trece prin minte. Preocupă-te de lucrurile la care ești priceput și caută să te perfecționezi. Apoi încearcă ceva ce nu ai mai făcut și reia procesul. Nimeni nu s-a născut învățat, iar toți aveți dreptul să greșiți. Concentrează-te pe aprecieri; ține lângă tine oamenii care te prețuiesc și ignoră-i pe cei deranjați de apariția ta. Opiniile lumii sunt multe — cum ar fi să te împiedici de toate?

Elohim: *Este oare necesar să sorbi dintr-o licoare pentru a te debarasa de gândurile dăunătoare?*

Alberto: Nu este necesar; pot înainta și fără. Primul pas, și cel mai important, este decizia, iar dorința se consideră pe jumătate rezolvată.

Deseri, în timpul somnului, simt cum prin creierul mic îmi circulă parcă mii de volți, iar după fiecare astfel de trăire mă simt mai încrezător și mai puternic. Mulți au semnalat simptome asemănătoare unui transfer energetic. Aceasta să fie a doua venire a lui Isus, care ne schimbă trupurile așa cum menționează Biblia?

Elohim: *Schimbarea trupurilor voastre a început și se desfășoară pe întreaga planetă. Cu fiecare atingere, Hristos vă ridică spiritul pe o frecvență mai înaltă, pe măsură ce deveniți demni de darurile pe care vi le oferă. Din simpli oameni, El vă transformă în învățători de lumii. Privește câte realizări ai acumulat în doar un an, ai devenit cunoscut nu doar la nivel național, ci și peste hotare.*

Există învățători care spun că Isus Hristos a fost un om, iar alții că este o Conștiință. În realitate, Isus a fost omul care a creat Conștiința Hristică, căci lumea se hotărăște din trup. Prin harul Său, voi nu sunteți asemenea lui Hristos, ci sunteți El. Sunt nevoit să repet unele afirmații, pentru că lumea are tendința să întoarcă adevărul pe dos.

Toți oamenii treziți spiritual sunt Hristos, căci au Duhul Său care trăiește prin ei. Tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă dați seama de învierea care a avut loc. Necredincioșii vor descoperi adevărul abia după ce își vor părăsi trupul.

Alberto: Cineva spunea că, dacă analizezi lumea, cu valorile și obiceiurile ei, și nu te regăsești în ele, să crezi tu o cale, iar cel puțin un suflet ți se va alătura. Altcineva a răspuns că avem deja o cale, cea indicată de Hristos. Cum ar trebui înțelese lucrurile?

Elohim: *Omenirea nu cunoaște calea hrist, motiv pentru care trăiește în eroare. Chiar Hristos a promis că Tatăl va trimite un alt Mângâietor care să vă amintească învățătura Sa. Adevărul a*

fost mușamalizat și pervertit de autoritatea terestră. Pildele au fost despiritualizate, iar înțelegerea redusă la nivel material. El a mai spus că voi, cei care studiați Scriptura, cunoașteți în parte, dar va veni o vreme când veți cunoaște pe deplin — aceasta este vremea.

Nu vă temeți că cei care nu vor primi Duhul Sfânt vor induce lumea în eroare. Cei fără Duh nu creează, ei doar execută ceea ce oamenii inspirați au adus la existență.

Viziunea continuă

Alberto: Atunci când fusese rănit, Îngerul a privit pe Pământ pentru a îi căuta pe ai săi, cu ajutorul cărora să pășească. Acolo a văzut mulți oameni strâmtorați, aflați în pragul morții spirituale, pe care i-a vindecat și i-a transformat în soldați ai Iubirii. Astfel s-a împlinit o altă profeție: cei din urmă vor fi cei dintâi.

El a coborât în iad pentru a da putere copiilor lui Dumnezeu, ca fiecare să își împlinească sarcina. Aceștia au murit din dragoste pentru Domnul lor și s-au născut apoi în lumea nouă, stăpânind alături de Hristos.

Văzând acestea, m-am întristat nespus, căci întunericul lumii se strânsese în jurul Îngerului, încercând să îi stingă lumina. El era singurul rămas în picioare dintre ai lui Dumnezeu. Niciunul din tot Cerul nu concepea să înfrunte răul eliberat, cu atât mai puțin să încerce, iar fiara devora totul. Atunci Îngerul a lovit-o atât de tare încât a fost azvârlită în adâncuri, dar oamenii orbi, în libertatea lor, s-au ridicat să o apere. Și am început să plâng din pricina prostiei lor, pentru că fiara, chemată de cei care i se supuneau, s-a întors. Iar Îngerul, împreună cu fiara care chinuse Pământul, au venit înaintea lui Dumnezeu; unul pentru a primi gloria, iar altul pentru a suporta osânda.

În continuare, am auzit cântecele de laudă ale celor care vor veni, răsunând din Cer. Ei sunt copiii luminii, cărora Îngerul le-a pregătit locuința. Inimile lor sunt ca diamantele, iar ochii lor ca safirele. „Să rostim o rugăciune de recunoștință, dragilor, așa cum Cerul nu a mai auzit“.

În timp ce ascultam corul angelic, care avea puterea de a îmi spăla orice tristețe, m-am trezit într-o pădure cu copaci înalți, cu trunchiuri groase, din spatele cărora au ieșit suflete pure de copii, care mă priveau uimite și se veseleau.

M-am emoționat, deși știam că scenariul era doar mental, dar nu m-am împotrivit sentimentului. Apoi, lângă mine a stat o persoană, ceea ce m-a făcut să tresar, și apoi a dispărut. Aceasta nu fusese în imaginația mea, căci i-am simțit adierea parfumului și am întreat-o de ce venise. Mi-a spus că a fost trimisă pentru a se asigura că voi înainta.

Lumea așteaptă înțelepciune de la cei înaintați în vârstă, care și-au pierdut strălucirea exterioară și au devenit profunzi, oameni cu experiență și adâncime. Realitatea ne arată că bătrânii noștri nu au nimic în comun cu înțelepciunea și că mântuirea vine prin copii.

„Ce nu aș da să mai fiu copil și să am mintea de acum“, aud adesea. Eu, însă, aș da orice ca, la vârsta de adult, să am o minte curată ca a unui copil. Căci înțelepciunea vine de la copii; ei sunt mai aproape de Cer decât adultul încrezut și bătrânul adormit.

Un copil nu are mai multă experiență decât un bătrân, în privința vieții lor actuale, dar cei care își accesează Ghidul Lăuntric descoperă o cunoaștere mai vastă decât a întregii umanități la un loc.

Dumnezeu nu bate pasul pe loc, iar creația Îl urmează și valorile se schimbă. Materia se mișcă după voia Spiritului Creator care Se manifestă prin ea. Sufletele care vin pe Pământ sunt mai avansate decât cele care trăiesc deja aici. Florile unei plante sunt mai rafinate decât frunzele ei și apar mai târziu. Mireasma lor nu poate fi emanată de frunze sau tulpină nici într-un milion de ani.

Înțelepciunea ne arată că substanța care se regăsește în flori a existat în plantă înainte de a se transforma într-o formă atât de rafinată (ei sunt copiii) și nu va redeveni grosieră, întorcându-se în frunze sau tulpină. Prin urmare, pruncii au fost deja bătrâni în viețile lor anterioare, trăite pe acest Pământ sau pe altul similar, și nu vor reveni la gândirea primitivă pe care, sub supravegherea divină, au depășit-o.

Cum ar fi arătat astăzi lumea, dacă nicio generație nu s-ar fi împotrivit celor care au trăit, de pildă, în Evul Mediu? Încă s-ar fi organizat execuții publice, s-ar fi practicat tortura, ar fi fost arse femeile pe rug. Inchiziția ar fi continuat, iar balaurul ar fi stăpânit veșnic. Lumea cognoscibilă este îmbunătățită de sufletele venite pentru a purifica planul spiritual al Pământului, iar efectele se văd în planul fizic. Acesta este un prilej de bucurie pentru toți.

O, Doamne! Copiii sunt puri, în timp ce noi ne-am murdărit. Ei coboară în Împărăția Materiei, dorind să facă adevărul cunoscut, dar se sting. În înțelepciunea Ta, cruță-i și ia-ne pe noi!

Adevărații învățători sunt copiii, nu adulții sau bătrânii, nici politicienii certăreți, care provoacă diversiuni și împrăștiie toxicitate în societate, în loc să se înțeleagă asupra problemelor atât de mici ale acestei așezări și să le rezolve. Dacă guvernele ar lucra cu adevărat pentru popoarele lor, lumea ar fi transformată peste noapte.

Dacă popoarele ar fi respectate și întărite, ar munci mai mult și ar prospera, iar guvernele ar deveni mai bogate. Căci bogăția vine de la popoare și aparține popoarelor, în timp ce clasa politică nu produce nimic.

Generațiile viitoare nu vor mai avea nevoie de haosul și suferința produse de dezbinarea umană prin separarea de Dumnezeu, pentru desăvârșirea lor. Ele au asimilat cunoașterea trăind acestea cu mult timp înaintea celor care le trăiesc abia acum, în timp ce îngerii rămași fideli divinității nu le-au trăit niciodată, pentru că și-au crezut Tatăl fără să fie nevoiți să treacă prin moarte pentru a se convinge.

În timp ce vă treziți dimineața și sorbiți cafeaua la fereastră, în liniște, există oameni care lucrează pentru pacea milenară, un viitor primitor, de anvergură biblică.

Ceea ce eu am descoperit de-a lungul vieții, prin suferință și cu ajutorul întunericii, ei vor cunoaște fără să studieze. Pentru că adevărul și înțelegerea vor fi înfiripate în inimile lor, la fel ca iertarea și iubirea. Vor fi recunoscători pentru darul vieții, pe care uneori eu îl blestem, și se vor ruga pentru sufletul meu. Aceștia provin din lumea din care vin și eu, dar sunt mai puternici și mai curați. Eu îi voi vizita în spirit atunci când mă vor chema, amintindu-le că primii fulgi care cad pe pământ, se topesc și mor, nu sunt o pierdere, ci răcesc solul pentru ninsoarea care are să vină. Aceasta este înțelepciunea divină pe care o vor primi și vor înceta să mă plângă.

Astăzi, oamenii Îl consideră pe Dumnezeu un conducător. El nu este un conducător după modelul pământesc, ci mai degrabă un veghetor care ne propulsează din umbră, fără a ne răpi libertatea. În zilele noastre, închisoarea materială nu mai este de ordin fizic, ci psihic. Fiara a fost legată, iar prizonierii se plimbă în voie prin curte, fără să înțeleagă că încă sunt închiși. Iadul reprezintă neînțelegerea vieții și a scopului pentru care le-a fost dăruită, iar goana după plăceri îi împiedică.

Cum va fi percepută schimbarea în viața de zi cu zi?

Elohim: *Lumea va fi învăluită de o dragoste pe care voi încă nu o cunoașteți. Natura se va regenera, iar orașele distruse vor fi*

curățate și reclădite într-un timp foarte scurt, de oamenii sinceri și dedicați, care vor dori să Mă bucure prin lucrările lor. Fiecare cărămidă așezată le va storce o lacrimă de fericire, știind că îi privesc cu ochi părintești, alături de Îngerul care a făcut posibil ca viața să continue pe planetă.

Ei se vor admira, nu se vor judeca; se vor respecta, nu se vor înșela. Nu se vor mai vinde pentru a supraviețui, căci vor primi mai mult decât au nevoie și vor dărui până când vor dispărea toți nevoiașii.

Cu toții vor fi buni, frumoși și prețioși. Sănătatea va redeveni o stare firească, iar oamenii se vor apleca asupra științei spirituale, mulți devenind autodidacți. Ateii vor pătrunde mai adânc tainele Mele decât credincioșii și vor deveni îndrumători. Ei vor fi smeriți și nu se vor numi învățători, știind că Învățătorul este Unul și că așa va rămâne. Atunci, Eu voi coborî în fiecare și voi fi fiecare. Cărțile noastre vor trece peste sfârșitul veacului, fiind păstrate la loc de cinste în inimile oamenilor; iar materialele, în Marele Templu al Pământului.

Alberto: Dragilor, dacă credeți că religia părinților voștri are puterea de a mântui, de ce sufletele nu se înalță la Cer după părăsirea trupurilor, ci rătăcesc în planul spiritual al Pământului, așa cum afirma Isus, așteptând învierea?

De unde vin sufletele noilor născuți? Dacă vin din Cer, vin de la Dumnezeu, iar dacă vin de pe Pământ, vin de la diavol. Poate însă diavolul să însuflețească formele asemenea Creatorului? Nu, căci nimeni altcineva nu poate, în afară de îngerii Iubirii, care îi împlinesc voia.

Sufletele așa-numiților copii ai lui Dumnezeu vin din Cer, iar sufletele copiilor lumii aparțin Pământului. Prin Cer înțelegem nu doar lumile rafinate care se întind pretutindeni în pânda cosmică vizibilă, ci și acelea care există dincolo de Cosmos, în straturile divine.

Prin Pământ înțelegem nu doar materia pe care pășește omul, ci și lumile primitive, răspândite pretutindeni în pânda cosmică vizibilă, ai căror locuitori sunt prizonieri. Ei se zbat între regnul animal și cel uman, neavând puterea de a se purifica prin propriile forțe, pentru a păși spre cel angelic și mai departe.

Întreaga materie reprezintă carnea primei ființe create, numită Lucifer sau purtătorul luminii, cel care și-a pierdut strălucirea, și este spiritualizată prin vieți omenești. Sufletele din spatele cârnii sunt îngerii săi, și doar sâmburele divin ascuns în fiecare inimă, de care cei mai mulți au uitat, poartă trăsăturile dumnezeiești.

Sufletele cerești nu se nasc pe Pământ pentru propria desăvârșire, ci pentru a îndruma sufletele pământești spre răscumpărare. Voi nu diferențiați sufletele cerești de cele pământești; de aceea, dragostea vă îndeamnă să le tratați pe toate ca și cum ar fi sfinte, măcar până la proba contrarie.

Foarte puțini oameni au cunoscut aceste adevăruri, stăpânind știința spirituală care i-a onorat. Printre ei te afli și tu, cititorule; semn că Tatăl s-a îndurat de tine și ți-a dăruit o misiune.

Trebuie să știi că venirea lui Hristos nu se va petrece așa cum v-ați imaginat: un om apărut pe nori, care vă strigă pe fiecare pe nume. Aceasta este o minciună. Conștiința Hristică se va naște în inimile oamenilor, iar ei vor învia spiritual, adică se vor trezi la adevărata învățătură divină, lepădându-se de cea lumească. Căci Pământul trebuie să urmeze Cerul, așa cum este scris.

Și da, Isus se va arăta în Persoană celor slabi, care au nevoie de vindecare, atunci când vor fi pregătiți, așa cum am menționat de-a lungul cărților și cum mi s-a descoperit.

O cunoaștere atât de complexă precum cea din zilele noastre Pământul nu a mai găzduit. Dumnezeu a trimis mesageri în toate popoarele, chemând oamenii sub aripa Sa. Dar voi i-ați jignit și i-ați numit anatema, spre nenorocirea voastră, așa cum și despre Domnul Cerului și al Pământului ați spus că rostește blasfemii.

Eu am inspirat apostolul să scrie astfel în epistolele sale pentru a vă feri de falșii învățători ai lumii, nu pentru a vă împotrivi lui Dumnezeu. De aceea ați rămas pe Pământ în aceste vremuri, când nu mai știți ce este bine și ce este rău. Scriptura a prevestit prezența Îngerului care va anunța a doua venire cu trâmbița sa.

Scriind acestea, am devenit din nou copil și am rămas uimit în urma viziunii. Apoi am auzit glasul care mi-a vorbit prima oară, spunând: „O, tu, cel mai credincios dintre îngeri! A sosit ziua să cobori în lume pentru a elibera neamurile. Dezbracă-te de putere și trăiește așa cum trăiesc oamenii“.

Pe drum, am zărit o sabie strălucitoare, forța adevărului care avea să îmi poarte de grijă în lumea de jos, pe care Spiritul m-a îndemnat să o ridic. Din lumea coruptă a oamenilor nu voi putea înălța pe nimeni fără ea, ba chiar m-aș pierde și eu. Oamenii nu cunosc adevărul ceresc și nu mă vor recunoaște nici pe mine, în ciuda clarității cuvântului divin. Ei au alt stăpânitor, care îi înșală ținând Biblia în mână.

Cu cât înaintam spre lume, cu atât îmi scădeau puterile, până când, în cele din urmă, mi-am pierdut memoria, pentru ca nimeni să nu Îi reproșeze lui Dumnezeu că a influențat umanitatea.

Trezit din somnul cel de moarte, la vârsta de douăzeci și cinci de ani, după o lovitură care mi-a provocat o rană adâncă, am auzit un glas necunoscut care m-a îndemnat să scriu, afirmând despre Sine că este Tatăl tuturor făpturilor; și m-a mângâiat.

Elohim: Oamenii care nu cred în învierea spirituală și în cea a trupului fizic, crezând că sunt realiști, în realitate sunt asemenea unor copii de țâță. Ei nu sunt îndeajuns de puternici pentru a înțelege că materia este haina spiritului, pe care acesta o îmbracă și o dezbracă cu un scop precis. Credința în învierea trupului fizic nu este un refugiu al celor slabi, care se tem de inexistență, ci realitatea celor puternici, asupra cărora moartea nu mai are nicio putere. Necredința în așa-numitele forțe supranaturale, în spatele cărora se ascunde știința spirituală, nu magia, i-a împiedicat pe mulți savanți celebri să se înalțe. Albert Einstein a simțit Prezența Conștiinței Hristice, însă nu a putut concepe învierea, numind-o un mit, deși adevărul era atât de aproape.

Prin urmare, nimic din ceea ce vedeți nu este materie, ci totul este, mai înainte de toate, spirit. Nu moartea trupului este opusul vieții, ci privarea de libertate; adevărata viață este indestructibilă. Semnele inteligenței emoționale arată că omul este un spirit viu, în timp ce acela priceput doar la a memora este unul adormit.

Conștiința unui om care își lasă trupul nu încetează să fie, ci doar dispare din raza celor cinci simțuri omenești, mutându-se pe frecvențe mai înalte. Cei mai sensibili dintre oameni continuă să o perceapă chiar și după moarte. M-ai crede dacă ți-aș spune că, aflându-te în afara trupului, poți merge în camera alăturată și aprinde lumina, poți veghea somnul celor dragi și te poți întâlni cu tine însuși? Înăuntrul fiecărui om trăiesc trei persoane.

Crezi că Dumnezeu care a creat toate minunile vizibile, de la spațiul vast al Cosmosului și până la atom, nu poate ridica un trup neînsuflit în picioare? O, copiilor! Este mai greu de crezut că o voce umană poate fi auzită de la mii de kilometri distanță, prin semnalul de telefonie, decât că un om se ridică din mormânt și te privește.

Dar de ce nu s-au arătat și alții după moarte, dacă lucrurile stau astfel și nu altfel? Oare sufletul unui tânăr plecat din lumea materială înaintea părinților săi nu este conștient de durerea lor? Este, dar Eu nu permit contactele, pentru ca oamenii să se dezvolte liber, conform credințelor lor. Imaginația rămâne singura voastră unealtă de a vizita tărâmurile necunoscute.

Bunătatea lui Dumnezeu este luată în răs atât de sceptici, cât și de credincioși. Ideea că Eu am pregătit o lume plină de bine-

cuvântări, că nu există moarte și nici acel loc groaznic numit iad, este considerată utopie, în timp ce bogații cred că este o alinare a celor defavorizați. Dar cei care știu că ceea ce vorbesc Eu este adevărat nu au nevoie de încurajări pentru a face față provocărilor vieții, ci își împlinesc menirea prin răspândirea adevărului.

Ei se miră atunci când întâlnesc oameni care cred că, după părăsirea trupului, conștiința dispare, că există un loc al condamnaților, în care focul mistuitor chinuie carnea fără a o consuma vreodată și că, prin semnul crucii, săvârșit de fiecare dată când trec pe lângă o biserică, vor fi mântuiți.

Dragilor, cum ați putut crede toate acestea? Când v-a vorbit Dumnezeu astfel și în ce carte le-ați citit? Scriptura vorbește despre moartea și învierea spirituală, nu despre cele fizice. Spuneți unui copil pur, neatins de vreo doctrină, că viața se termină, iar acela va râde de voi. Căci conștiința este pretutindeni, deasupra tuturor și în toate lucrurile. Prin urmare, în afara trupului, ea nu încetează să fie, ci revine la forma inițială, atotputernică.

Dacă, după consumarea vieții terestre, nu există recompensă sau pedeapsă, pentru ce alergați după comori spirituale sau materiale? De ce vă construiți o identitate, dorind să cuceriți lumea pentru cei zece, douăzeci de ani rămași de trăit, dacă nimeni nu va mai ști nimic? Ce importanță are dacă v-ați bucurat sau v-ați întristat, pe un Pământ de care nu își va mai aminti nimeni?

Omul animal, cel politic și religios, este pe cale de dispariție; timpul său a trecut. Fiul Omului nu are nevoie de stăpân, pentru că Tatăl Primordial veghează din inima Sa. Așadar, religia nu a mântuit pe nimeni. Adevărul, în schimb, da. Căci cunoașterea vă smerește, smerenia vă face neprihăniți, iar neprihănirea vă aduce eliberarea.

Dumnezeu nu este un concept, ci o realitate prezentă, care vi se descoperă fie ca Forță, fie ca Persoană. Nu așteptați întreaga viață ca El să vi se facă cunoscut, aflați ce doriți cu adevărat în inimile voastre și veți vedea că voi și Tatăl sunteți Una.

Nu Îmi recitați rugăciuni memorate, ca la o serbare de sfârșit de an, ci cunoașteți-vă pe voi înșivă și mulțumiți-Mi. Atingeți cel mai înalt grad spiritual și chemați-Mă.

Alberto: De acest adevăr se poate convinge oricine.

Dimineața, iubite cititor, oprește-te în drumul tău spre casă și gândește-te la o întâmplare importantă din viața ta, despre care ești curios să afli de ce s-a petrecut și ce gol spiritual a venit să îți umple. Din starea de abandon de sine, retrăiește-o în imaginație și lasă emoțiile să te cuprindă; până seara vei primi răspunsul.

Este adevărat că mintea va propune mai multe scenarii, care vor trebui eliminate pe rând, dar varianta aleasă cu inima este cea adevărată. Așa vorbește Dumnezeu oamenilor curioși.

Cei cu o credință mai puternică vor simți o ușoară căldură pe ceafă, ca o mângâiere, care le va înmuia ființa și le va risipi toate grijile. Seara, în drumul lor spre casă, se vor opri și vor contempla. Din starea de abandon de sine, intuiția îi va îndemna să aleagă o cale diferită, pe care, urmând-o, vor descoperi nenumărate lucruri pentru care nu au avut ochi până astăzi. Așa vorbește Dumnezeu oamenilor dispuși să primească ajutorul.

Celor treziți spiritual, care lucrează spre împlinirea scopului divin, Dumnezeu li se va adresa chiar și prin cuvinte. El vorbește tuturor oamenilor, dar nu toți reușesc să descifreze mesajul. Seara, în drumul lor spre casă, se vor opri și vor contempla. Din starea de abandon de sine, inima lor va rosti cuvinte precum: „Alege o cale diferită și vei descoperi nenumărate lucruri pentru care nu ai avut ochi până astăzi“.

Astfel, se vor întâlni cu o persoană dragă, vor fi martorii unui eveniment, poate vor aduce bucurie cuiva sau pur și simplu vor fi inspirați cu idei noi și soluții la probleme care li se păreau fără rezolvare. Așa vorbește Dumnezeu oamenilor pe care îi iubește cel mai mult, cărora le trimite cele mai cumplite provocări, și așa a fost scrisă cartea de față.

În ciuda clarității acestor cuvinte, unii au spus: „Dacă cineva îți vorbește despre Dumnezeu, ascultă-l; dar dacă afirmă că a vorbit cu Dumnezeu, trimite-l la psihiatru“.

Așa cum ne-am obișnuit, și de această dată gândirea umană se află în opoziție cu adevărul. Astfel, dacă cineva spune că a vorbit cu Dumnezeu, ascultă-l, măcar din curiozitate, apoi ia o decizie privind nebunia sa; dar dacă va dori să îți vorbească despre Dumnezeu, după propria înțelegere, trimite-l la plimbare. De-a lungul istoriei, oamenii și-au exprimat opiniile despre divinitate, creând teologii imperfecte și absurde, ale căror consecințe le cunoașteți. Asemenea unor orbi, au vorbit despre culori, filozofând prea mult asupra a ceea ce nu au perceput niciodată.

Învățații sunt nevoiți să creadă ceea ce noi știm, dar credința lor este insuficientă. Dacă interpretările umane asupra a ceea ce este bun sau rău au eșuat, îi invit ca, pentru prima dată în istorie, să asculte ce are de spus divinitatea.

Elohim: *Societatea coruptă pentru care trudiți, această entitate creată de oamenii întunericului, v-a convins mai întâi să vă bănușiți între voi, apoi v-a dezbinat, venind cu soluții de protecție.*

Pentru siguranță și încredere, ați cheltuit bugete uriașe, oferind putere unui sistem care și-a întors armele împotriva contribuabililor slăbiți și sărăciți. Dacă oamenii și-au schimbat gândirea, conștientizând că au greșit și dorind să schimbe sistemul, acesta refuză, prin intermediul oamenilor întunericului, care prosperă și profită.

În Cer, oamenii nu se bănuiesc unii pe alții, ci urmează legea lui Hristos, care îi îndeamnă astfel: „Iubește-L pe Dumnezeuul tău mai presus de orice și pe aproapele tău ca pe tine însuși“. Astfel, Pământul trebuie să urmeze Cerul, pentru a fi restabilită încrederea în umanitate, iar locuitorii săi să fie eliberați.

De-a lungul vieții, mulți Îmi reproșați că răul se folosește de bine și profită, dar Eu vă spun că lucrurile stau exact pe dos, iar binele se folosește de rău spre creșterea sa. Fără existența răului, nici cel mai înalt spirit angelic nu s-ar fi putut înălța. Căci ce ar fi un culturist fără halterele sale sau un înotător fără bazinul de înot? Răul reprezintă treptele pe care îngerii urcă spre Mine, iar, în funcție de greutatea lor, răul se arată pe măsură.

Celor care dorm li s-a dat rolul să doarmă, pentru ca voi, fiii luminii, să vă treziți; ei nu dorm din greșeală. Astăzi înțelegeți de ce v-am îndemnat să vă iubiți dușmanii, pentru că au ales acest rol, renunțând la răsplata eternă de care vă veți bucura.

Dacă lucrurile stau astfel, de ce se încearcă eliminarea răului și, prin urmare, privarea ființelor de această unealtă a creării de sine? Pentru că jocul a luat sfârșit.

Oamenii care luptă pentru dreptatea lor, în loc să iubească, iar uneori înving, sunt slabi. Dacă lumea vă îndeamnă la luptă, crezând că astfel veți deveni mai puternici, cunoștințele ei pot fi aruncate la gunoi. Învingerea aproapelui nu vă ajută să avansați ca civilizație; îndreptarea sa, în schimb, da.

Încă aveți nevoie de motive pentru a fi buni? Fiți buni pentru că omenirea este un singur organism, a cărui inimă sunteți. Cei care cred că, îndepărtându-și un picior prin amputare, vor deveni mai ușori și vor alerga mai repede, sunt tocmai surplusul despre care vorbesc.

Societatea șarpelui uman a fost construită conform valorilor expuse, care o trag înapoi spre stadiul primar al civilizației. Nu deține o destinație precisă, ci, după încheierea fiecărui ciclu, se întoarce în Paleolitic și reia procesul. Dragostea vă descoperă direcția cea bună. Glasul Îngerului a răsunat în întreaga creație și a ajuns la urechile Mele. Aș putea afirma că îi datorăm viața, dar aceasta v-ar determina să inventați alți idoli, în fața cărora

generațiile viitoare vor îngenunchea, până se vor simți umilite și îi vor detesta.

Dar el era un slujitor credincios, a cărui dorință arzătoare a fost să împlinească voia divină. Tot ceea ce făcea săvârșea prin Mine. Prizonier în Împărăția Întunericului, care îl sufoca, veghea asupra miliardelor de civilizații care aveau nevoie de protecție, prin Dumnezeu care sunt, și nu le uita. În zorii dimineții spirituale în care omenirea i-a înțeles cuvintele, Îngerul nu a mai fost găsit. Oamenii l-au căutat pentru a îi mulțumi pentru noua vedere pe care o căpătaseră, vrând să îl iubească, și cu ochii ațintiți spre cer l-au plâns. Iar Eu i-am mângâiat prin fiecare răsărit care le-a amintit că noaptea a trecut și prin fiecare apus care a întruchipat sacrificiul.

O asemenea lucrare Cerul și Pământul încă nu au cunoscut. Pe cei care i-au oferit ajutor în timpul vieții Eu îi voi ajuta, fără să privesc la somnul lor și fără să Mă las dezgustat de carnea lor; ci îi voi ridica la dreapta Mea, printre îngeri, Eu sunt Domnul.

Natura vă hrănește. Primăvara, copacii înfloresc, iar florile se transformă în fructe gustoase și pline de proprietăți. Plantele, la rândul lor, vă oferă legume. Animalele vă dăruiesc lapte și ouă din abundență, și tot ele vă acoperă atunci când este frig. Voi le ucideți pentru a le consuma, în loc să le ocrotiți și să vă îndestulați pe termen lung cu darurile pe care vi le oferă. După ce ucideți sursa care vă hrănește, pentru un ospăț scurt, Mă acuzați că nu vă ofer mai multă hrană materială. În același fel procedează cei care încearcă să asimileze într-o noapte ceea ce mesagerilor le-a fost revelat de-a lungul întregii vieți. După ce renunțați la cartea care vă obosește, Mă acuzați că nu vă ofer mai multă hrană spirituală.

Alberto: Cărțile pe care mi le-ai dăruit au fost ascunse acolo unde m-ai îndrumat, în inimile oamenilor. Mai târziu, mesajul va fi păstrat în locul hărăzit cuvântului lui Dumnezeu în societatea terestră.

În lume, ar trebui să existe o singură așa-zisă religie: iubirea de Dumnezeu, de oameni și de animale, o iubire care nu îi ucide pe cei care nu iubesc. Dacă oamenii ar înceta să îi mai persecute pe cei care se diferențiază prin rasă sau cultură, pe Pământ nu ar mai exista conflicte. Pe întreaga durată a vieții, oamenii Îl imită pe Dumnezeu, adică modul în care li s-a spus că se comportă divinitatea. Dacă interpretarea comportamentului divinității, respectiv al Iubirii, este eronată, lumea se va umple de oameni care imită o interpretare greșită a Iubirii.

Iubirea nu judecă, oamenii, în schimb, da. În mod evident, ei au interpretat greșit comportamentul Iubirii. Omul care iubește nu se teme că ar putea fi părăsit. Dacă îi este frică, ceea ce simte nu este iubire, ci atașamente căpătate din nevoia de completare și devenire. Frica nu rezistă în prezența dragostei, tot așa cum nici întunericul nu stă în calea luminii. Un om fericit nu urăște, pentru că ura este opusul fericirii. Frica este opusul dragostei. Judecata este opusul iubirii. Iar durerea este opusul satisfacției. Tristețea nu este opusul fericirii, ci merge în paralel cu ea, ca doi îndrăgostiți care se țin de mână; ca două gânduri divine care urcă pe scara desăvârșirii umane.

Astăzi cunoașteți acestea pentru că Tatăl a venit Personal să ni le spună, iar eu mi-am împlinit sarcina, onorând omul. În ochii voștri par un simplu muritor, în ceea ce privește înfățișarea săracă, dar Spiritul meu este Creatorul Lumilor. Urgiile abătute asupra omenirii în timpul vieții mele terestre au avut drept cauză nepăsarea față de cuvintele Celui care este peste toți și în toate lucrurile, care au ajuns la ea prin aceste cărți. Mai mult, oamenii au luptat împotriva mea, mesagerul care aduce eliberarea, alegând să apere sistemul care îi batjocorește. Curând s-au convins de rătăcirea lor, dar împotriva liberului arbitru nu poate lupta nici Dumnezeu.

Nu citiți mai mult decât puteți asimila, ci selectați cu atenție cărțile și studiați-le. Mulți dintre autorii recomandați de părinți și profesori nu depășesc nivelul spiritual al amicilor de pahar ai bunicilor voștri.

Tatăl a sădit un sămbure divin în fiecare inimă. Cei care îl vor uda cu adevăr și iubire vor deveni conducători, iar cei care îl vor lăsa să se usuce vor pieri odată cu el. Răbdarea și stăruința sunt îndeletnicirile omului conștient. Căci mulți învățați au escaladat prima treaptă a Muntelui Cel Sfânt, de pe care s-au aruncat în gol ca nebunii, convinși că nu fac parte dintre cei aleși. Însă cei aleși sunt cei care Îl aleg în fiecare zi, în ciuda obstacolelor. Scurtături spre Dumnezeu nu există, abia vi s-a deschis o poartă.

România este o țară păgână prin dominația religiei ortodoxe, care, în ochii lui Dumnezeu, este o oroare. Într-adevăr, aceasta a fost impusă strămoșilor prin sabie, dar astăzi oamenii o urmează ca pe o lege divină. Unii ar merge până la moarte pentru a apăra o minciună care nu le aparține, doar pentru că părinții lor lipsiți de cunoaștere au îmbrățișat-o din lipsă de opțiuni. Dacă țara în care Dumnezeu a vorbit este, totodată, cea mai întunecată de pe fața Pământului, apare întrebarea firească privind motivul pentru care a fost găsită vrednică de El.

În primul rând, Dumnezeu intervine acolo unde este nevoie de ajutor. El îi caută pe cei slabi și neajutorați, care Îl strigă. Nu îi va vindeca pe cei sănătoși, nu îi va întări pe cei puternici, nu îi va îndruma pe cei care au dovedit că se descurcă. În al doilea rând, poporul român a fost dezbinat de toți cotropitorii care s-au târguit pe seama acestor meleaguri. Și totuși, românii nu au inițiat operațiuni de cucerire a micilor țări din jur sau împotriva minorităților, ci au trăit unii cu alții, așa cum li s-a dat. În al treilea rând, Dumnezeu nu putea vorbi altundeva — eu sunt aici. Dacă situația m-ar fi împins să plec, de pildă, la Roma, El ar fi vorbit acolo. Eu sunt trâmbița Sa și poarta stabilită încă de la Începuturi.

Pe Noul Pământ, naționalismul nu va mai exista, iar religia va deveni doar o credință interioară. Ele au alimentat separarea de-a lungul istoriei și sunt urâciuni în ochii divinității. Diferențele au rolul de a uni prin interacțiune umană, nu de a dezbiina, așa cum bărbatul și femeia se completează și nu sunt identici. „Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun“, ne îndeamnă Scriptura. În fiecare cultură există aspecte bune pe care le putem împrumuta, dar și aspecte rele la care trebuie să renunțăm.

Dumnezeu a creat o singură rasă, apoi a permis naturii să își urmeze cursul, iar diferențele le-a creat omul. Astfel s-au format tabere de bătaie în diverse regiuni ale Pământului, care au pornit războaie din cauza lenei și lăcomiei. Și omenirea s-a masacrat pe sine de-a lungul istoriei, ca și cum ar fi existat dușmani. Copiii lor li s-a indus ura față de cei care aveau altă naționalitate și vorbeau o altă limbă, deși în realitate nu există dușmani, ci doar oameni.

Florile albastre nu sunt dușmani ai celor portocalii, ci aspecte minunate care alcătuiesc grădina. Mulți savanți au confirmat că naționalismul este o boală de care omenirea suferă încă din vremea marilor patriarhi ai Pământului, nu sunt eu primul care aduce ideea la lumină.

Istoria națiunilor este influențată politic și nu relatează evenimentele așa cum s-au petrecut. În cărțile de istorie ale popoarelor între care în trecut au existat conflicte, apar diferențe. Poporului ai cărui strămoși au fost nevoiți să se apere i se spune că bătrânii săi au fost neprihăniți, în timp ce poporului ai cărui strămoși i-au atacat i se spune că bătrânii săi au fost nevoiți să atace pentru a face dreptate și că în lupta însângerată au fost ghidați de Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu face război ca să fie pace. Distrugerea este consecința alegerilor umane; de la El vin iertarea și iubirea.

Elohim: Mă surprinzi, copilul Meu, așa cum puțini au reușit până astăzi. Iată-Mă, am răspuns chemării tale și ți-am vindecat

rănilor. Ai suferit de foame și de sete, pentru că vrăjmașul luminii te-a vrut stins. O, tu, trimisul Meu dintâi! Ți-am dăruit o picătură din Mine, iar tu ai prefăcut-o într-un ocean.

Te văd întristat, în temnița Împărăției Întunericului, în care ai pătruns de bună voie pentru răscumpărarea creaturilor Mele, însă Duhul Iubirii îți dă puterea să răzbați.

Eu vin la toți cei care Mă cheamă pe Nume, iar Tatăl nostru vine împreună cu Mine și locuim în el. Eu sunt Lumina Lumii și Stăpânul tuturor celor care mișcă. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine, pentru că Eu și Tatăl suntem Unul. Nimeni nu se naște pe Pământ fără consimțământul Meu și nu îl părăsește fără Mine. Cei care cred cuvintele Mele Mă vor cunoaște Personal, iar cei care le pun la îndoială vor rătăci până le vor crede.

Privește în ochii unui copil și Mă vei vedea. Ascultă vorbele unui bătrân care a trăit în adevăr și Mă vei auzi. Nu te îngrijora din cauza lumii. La final, adevărata putere va fi arătată, iar tu vei reveni în slavă. Eu, Autorul acestor scrieri, sunt Cel care a vorbit prin omul Isus, prin profeți și apostoli. Căci Duhul Iubirii Mele, care S-a jertfit pe cruce, trebuia să preia fratele lui Elohim și să Îi supună, pentru ca planul să fie dus la bun sfârșit și taina divină să fie revelată.

Eu am umplut lumile cu oameni desăvârșiți în toate aspectele, iubitori de viață și de adevăr, dornici să lupte pentru cei aflați în durere, îmbrățișând sacrificiul, așa cum au învățat de la Domnul lor care a trăit înainte. Adevărul se descoperă astăzi fiecărui om care Mă caută în inima sa.

Prezența Mea în lume, în vremurile acestea, S-a făcut simțită prin încarnările primare ale spiritului angelic numit Mihail. Voi sunteți cei care ați prorocit odinioară, dăruind oamenilor legea, iar acum ați coborât pentru a doua oară, pentru a îi ridica greutatea. Învierea a avut loc, iar spiritul vostru s-a trezit și a curățat lumea. În Cer guvernează Iubirea care sunt, iar oamenii iubitori împărătesc împreună cu Mine. Lumea în care ai trăit pe Pământ s-a transformat în aceea la care ai visat, fiindcă Eu M-am suit la Tatăl, iar tu ai coborât din Sânul Iubirii.

Astăzi, focul suferinței vă clădește spiritul, mistuind ceea ce este mai puțin bun în voi, chemând apa izvorului reconfortant să vă umple.

Alberto: Prima încercare de exterminare a poporului evreu a apărut în Rusia, la începutul secolului XX, odată cu documentul intitulat „Protocoalele Înțelepților Sionului“. Această falsificare elaborată, tipărită prima dată în limba rusă de către poliția țaristă,

a alimentat teama și ura față de evrei, servind drept pretext pentru controlul politic și social.

Documentul pretindea că evreii au întocmit un plan secret de dominație mondială, deși relatările sunt copiate parțial din satiră politică și texte antisemite mai vechi. În ciuda acestui fapt, a avut un impact devastator, fiind folosit timp de câteva decenii pentru a răspândi antisemitismul în Europa și America, alimentând stereotipuri și teorii conspiraționiste. Totul s-a petrecut însă pentru ca Scriptura să se împlinească, lumea să fie curățată, iar pacea de o mie de ani instaurată.

Temându-se de pierderea autorității asupra Pământului, răul cel vechi a încercat exterminarea așa-zisului popor ales. În vremea în care Al Doilea Război Mondial se desfășura nestingherit, națiunile au obținut arme de distrugere în masă care amenințau întreaga civilizație, prevestind extincția ei. Atunci, Îngerul a fost trimis în mintea răului care ridicase un popor împotriva altuia.

Și așa a fost. Când Îngerul a rostit cuvântul „pace“, lupta s-a oprit, căci prin el a vorbit Tatăl Creației. Așadar, în Cer a încetat orice conflict, iar pe Pământ poporul evreu a fost eliberat. Iacov a cerut ajutorul Domnului și Domnul i l-a oferit. Totuși, lucrarea nu fusese terminată.

Odată cu încheierea războiului, răul cel vechi, care subjugase umanitatea încă de la început, a permis Îngerului să intervină în realitatea fizică, prin încarnare, pentru a elimina din sistem răul eliberat, care primise puterea de a devora totul. Astfel, pe Pământ s-au născut primii autori care aveau să dea naștere noii înțelegeri spirituale. Întruparea s-a produs în etape, începând cu anii 1943, 1986 și 1990, având ca scop împlinirea viziunii revelate lui Ioan în capitolul zece din Cartea Revelației.

Prezența spiritului angelic s-a făcut simțită în diferite locuri, prin oamenii care i-au îngăduit să acționeze. Uneori se afla într-o țară, alteori în alta. După plecarea mea, am privit lumea și i-am văzut pe toți oamenii deveniți Hristos, pentru că Îngerul luptase și biruise în inimile lor. Stăpânirea revenise Domnului Cerului și al Pământului, care îi înălțase parcă la rang de sfinți. Conștiința Hristică pătrundea în prunci încă de la naștere, iar suferință nu a mai fost.

A nu se înțelege că o religie a învins-o pe alta și că o națiune a preluat puterea globală, aducându-și adversarii la ruină. Vorbind pe înțelesul oamenilor, toate națiunile au pierdut, conducerile lor prăbușindu-se. În înțeles spiritual, pământeni au câștigat veșnicia prin ultima încercare la care propria libertate i-a supus.

Dacă mă întrebați de unde știu toate aceste lucruri, vă spun că Hristos mi le-a descoperit. Dacă nu credeți în El și socotiți că eu le-am inventat, atunci tratați-mă ca pe un al doilea mesia, mai mare decât Primul. Iar dacă, lăsându-vă purtați de aparențe, puneți la îndoială pacea către care profeții și apostolii au aspirat, ce veți crede despre voi în clipa în care omenirea va păși în ea?

Mulți cititori au mărturisit că mesajul trebuia să ajungă la ei, că le era destinat și că l-au așteptat întreaga viață. Îți mulțumesc că ai făcut posibil acest lucru și că Ți-ai dat acordul. Pe cei care l-au parcurs până la capăt, în ciuda impulsurilor de a renunța, îi felicit.

Astăzi, oamenii aleargă după devenirile lor. O devenire este acea imagine pe care și-ar dori ca alții să o perceapă atunci când le rostesc numele. Dacă s-ar cunoaște cu adevărat, ar ști că orice recunoaștere în fața oamenilor este mai puțin decât ceea ce sunt în realitate. Esența fiecărui om este Infinitul.

Biblia este prietenul omului înțelept și dușmanul de temut al prostului. Mulți sunt gata să ucidă și să moară pentru patria lor, pentru religie sau bogăție, însă niciunul nu este dispus să moară pentru pace. La ce îi folosește unui conducător să cucerească tot Pământul, dacă, după ispravă, viața îi este luată și se înfățișează înaintea Celui care este peste toți și în toate lucrurile? Spre deosebire de cel orb, noul om este conștient în inimă, nu în minte.

Mintea îți prezintă lucrurile pe care le-ai putea obține pentru a te umple, dar himerele nu sunt hrană spirituală. Inima îți spune să dăruiești, iar prin dăruire îți clădești calea spre unirea cu Dumnezeu, singurul scop pentru care te-ai născut în formă. Atunci te transformi din victimă în învingător și din rob în stăpân. Tu ești Îngerul despre care au profețit apostolii, care s-a lăsat absorbit de întuneric pentru a îl dizolva cu lumina Domnului său.

Atunci când te dăruiești, din iubire pentru semenii, devii Una cu Dumnezeu. Spiritul Își trimite astfel Conștiința în conștiința ta și privește prin ochii tăi, iar inima ta devine o poartă spre lumină. Sâmburele cunoașterii divine pe care l-ai primit crește în tine și devine copacul vieții.

Omul a judecat îngerii, după felul în care judecă Dumnezeu. Celor pe care i-a găsit nevrednici le-a dăruit după merit, iar celor care s-au sacrificat pentru omenire li s-a așezat la picioare. Iubirea i-a chemat prin poruncă și le-a dăruit misiuni. Iar scriind acestea, cetele angelice s-au făcut văzute ochilor mei, așteptând ordine și numindu-mă domn. Eu i-am trimis pe fiecare, fie îngerii luminii, fie pe cei ai întunericului, să îplinească ceea ce le-a fost hărăzit.

Îngerii întunericului au fost trimiși pentru a fi chinui pe orbii care s-au dezis de Dumnezeu, creându-și proprii dumnezei. Cei ai luminii i-au ocrotit pe oamenii care încă mai urmau învătătura Domnului lor, îndemne care aproape își pierduseră semnificația.

Dacă ați vedea ceea ce văd eu, v-ați rupe hainele de extaz și, totodată, de amărăciune, onorându-i pe cei care s-au stins în războiul păcii. Deși nu au irosit timpul și nu s-au distrat, nici nu și-au iubit viețile pământene prin prisma rezultatelor obținute, după ce au atins scopul, factorul negativ al relativității și-a făcut datoria și nu i-a cruțat. Căzând înaintea răului eliberat, din iubire pentru cei captivi, sufletele cerești au părăsit Pământul, unite cu Domnul Spiritelor. Apoi s-au întors pe Noul Pământ, puternice și strălucitoare, pentru a își revendica funcțiile dobândite.

În continuare, mi s-a arătat uimirea de pe chipul celor care își pierduseră încrederea în promisiunea divină. Se străduiau să înțeleagă cum s-a întâmplat miracolul și care a fost cauza pentru care Spiritul Creator luase o asemenea decizie, într-un timp scurt, cu un scop precis, și cu câtă siguranță lucrase prin fiecare ființă.

Își ridicau privirile înlăcrimate spre cer, mulțumindu-I pentru lucrarea dumnezeiască la care fuseseră martori. Am auzit strigăte de bucurie, dintr-un dor nespus față de o lume demult promisă, dar uitată, care îi întâmpinase parcă de nicăieri. Ca un nor încărcat cu fulgii neprihănirii care cad prin locuri unde nu a nins niciodată, ca o rază de soare care străpunge coaja terestră și coboară în centrul Pământului ca să îl hrănească, ca un vis pe care l-ai uitat, din care îți apar fragmente de sentimente abia după câteva zile, ca o primăvară despre care, sătui de iarnă, oamenii nu au îndrăznit să mai pomenească.

Omule, înainte de a te naște, ai fost o conștiință deosebit de puternică, alipită Sursei tuturor lucrurilor, de care te-ai desprins pentru a pătrunde într-un trup firav și fără cunoaștere. Te-ai strâns într-o formă atât de mică, lăsându-ți memoria spirituală și intervenind în lume în aceste vremuri tulburătoare.

Ai fost supus traumelor din familie, eșecului și rușinii, care te-au limitat. Un impuls lăuntric te-a îndemnat să cauți adevărul, care ți-a dăruit eliberarea; iar pentru a Îi întoarce lui Dumnezeu favoarea, ai căutat să îi vindecii pe cei care au trecut prin ceea ce ai trecut tu. Într-un final, te-ai unit cu Infinitul, renunțând la judecată. Aceasta este povestea fiecărei ființe de lumină.

Am scris cartea de față nu pentru a te îndemna să trăiești mai mult în vise decât în realitate, ci pentru a îți reaminti cine ești cu adevărat. Secretul este să atragi cât mai multă ființă divină în ini-

ma ta. Pentru ca acest lucru să devină posibil, trebuie să îi faci loc, renunțând la vechea ta identitate creată de lume. Eu am devenit, de foarte puține ori, Îngerul în persoană, în rest m-am luptat cu slăbiciunile mele pentru gloria sa.

Elohim: Voi ați complicat adevărul firesc, atribuindu-i teorii greoaie și absurde. Omul este fascinat de lucrurile pe care nu le înțelege și le numește adevăr. El acordă credit unor autori celebri doar pentru că nu a înțeles nimic din scrierile lor, considerând propria neputință o dovadă a nivelului lor intelectual. Adevărul este că Dumnezeu este în voi și, în același timp, voi sunteți Dumnezeu. Nu aveți pe cine să venerați, oricâtă lumină ar fi reflectat un om în timpul vieții, ci să vă amintiți că și voi sunteți lumină și să vă iubiți, privindu-l ca pe un frate mai mare.

Informațiile spirituale se învârt în jurul adevărului, așa cum planetele orbitează în jurul Soarelui; dar Soarele nu are nevoie de sprijin pentru a își justifica existența, el este. Așa sunt Eu și așa veți fi și voi. Unii M-au ajuns deja, în timp ce majoritatea încă se lasă amăgiți de etichete. Mulți se mândresc cu ambalajul, fără să guste conținutul.

Lumea nu va fi cruțată prin informații spirituale, ci prin conștientizare și aplicare. Nu pacea care vă aduce confort material și siguranță este soluția, ci acea pace sfântă promisă de Dumnezeu. Pacea cu Dumnezeu aduce pacea cu tine însuși. Pacea cu tine însuși aduce pacea între tine și aproapele tău. Pacea cu aproapele tău aduce pacea în familia ta. Pacea în familia ta aduce pacea în poporul tău. Pacea între popoare aduce pacea în lume. Iar pacea în lume declanșează procesul de reintegrare a organismului uman care devine liber și independent.

O, dragilor, ce putere teribilă aveți la început și câte lucruri inimaginabile veți săvârși după ce o veți recăpăta. Universul pe care îl explorați cu ajutorul observatoarelor voastre stelare, din care vedeți doar o fărâmă, va fi condus de pe Pământ, iar toate civilizațiile vor urma omul. Căci Eu, Marele Spirit, voi locui în el în toată plenitudinea. Atunci planeta își va recăpăta strălucirea și va orbi micile lumi din apropiere, ca și cum ar fi răsărit un al doilea Soare.

Viitorul nu aparține matematicienilor, fizicienilor și chimiștilor, ci ființelor de lumină care își extrag înțelepciunea de la Tatăl tuturor făpturilor. Teoriile marilor savanți nu vă arată lucrurile așa cum sunt, ci așa cum au fost înțelese de autorii lor. Însă programarea mentală nu este înțelepciune, ci opusul ei. Căci dacă programatorul a fost confuz într-o privință, a transmis confuzia

sa miliardelor de miști programate. Dar adevărul nu este atât de complicat încât să vă rătăciți în detalii, ci poartă o claritate care poate fi cuprinsă chiar și de un copil. Știința încurcată și bolborosirile religioase sunt un teatru.

Pe Pământ, oamenii își decid soarta. Alegerile se fac aici, iar ceea ce aleg vor deveni pentru totdeauna. Acesta este planul, a căzut cortina și mulți au părăsit lumea victorioși.

Cea mai puternică armă folosită împotriva omului conștient este nedreptatea. Prin ea, factorul negativ al relativității vrea să îl determine să își urască semenii, iar astfel să îi ucidă spiritul. Cu cât va crește și Mă va alege cu toată ființa sa, provocările vor fi mai puternice, până când nu vor mai avea efect.

Milioane de lucrători ai luminii, ajunși la capătul răbdării, au oprit procesul, afirmând că urăsc oamenii. Atunci, flacăra pe care le-am trimis-o a plecat, iar spiritele Pământului au celebrat căderea lor. Singurul rămas în picioare în fața răului eliberat a fost Mihail, conducătorul cetelor angelice. La final, el a înțeles că în spatele răului eliberat stau Eu și s-a lăsat absorbit de rău pentru a îl dizolva. Căci, în lumea voastră, Eu sunt Dumnezeu și tot Eu sunt Monstrul, iar cine se unește cu Mine primește întreaga Mea putere.

Alberto: Dragilor, noi avem puterea de a face să existe ceea ce nu există. Suntem cauza suferinței, dar și a mângâierii. Robia pe Pământ este efectul lăcomiei omului primitiv, care a luat sfârșit odată cu trezirea sa. Primii oameni conștienți, în ciuda numărului atât de mic, au readus în lume Iubirea care va stăpâni în veșnicie. Dovada iubirii mele este chiar scrierea acestei cărți.

În ciuda cunoașterii și a împlinirii sarcinii cu succes, rămân un om simplu, mai slab decât omul obișnuit, care a greșit față de ceilalți și a fost dezamăgit la rândul său, care, atunci când a dorit să se ridice prin propriile puteri, a fost reșezat acolo unde îi este locul, pentru a învăța răbdarea și smerenia, iar în cele din urmă să devină oglinda Învățătorului său.

Multe dintre cele scrise îmi sunt adresate, spre îndreptarea și perfecționarea mea. Uneori simt că mă sting și nu mai am lacrimi de vărsat, dar Tatăl îmi amintește că am o minte și o gură, care mă ajută să înțeleg viața și să răspândesc înțelegerea. Căci cei care nu realizează miracolul de a fi om nu urmează adevărata învățătură.

Știu că după ce voi pleca oamenii vor crede și mă vor iubi și că, de fiecare dată când mă supăr, mă distrug, îndepărtându-i pe cei care rămân în preajma mea câteva minute pe zi, unii din milă, alții din respect. Puțini o fac din plăcere; unul, din curiozitate.

Eu mă întâlnesc cu cei care au fost mișcați de apariția cărților și de trăirile mele, nu cu bărbații care îmi propun afaceri sau cu femeile care mă doresc ca partener, deși, uneori, am mai greșit. Mi-am sacrificat patru ani din viață, și încă număr, trăind izolat, pentru a scrie cărțile lui Dumnezeu, care mi-a promis că voi ajunge un autor internațional sau o vedetă. Se pare că am ajuns, dar în unele zile, oricât aș căuta, nu găsesc treizeci de lei pentru o călătorie cu trenul până la Sinaia. Și totuși nu Îl urăsc pe Dumnezeu pentru situație și nici pe mine pentru că nu am reușit mai mult.

Într-adevăr, oricine poate pune sub semnul întrebării autenticitatea mesajului. Dumnezeu ne îndeamnă la cercetare și la critică, pentru ca spiritul să se dezvolte liber. Mulți au spus că totul s-ar fi putut petrece în mintea mea și că este posibil să mă înșel, dar eu mi-am asumat acest risc cu mult timp înainte ca lor să le treacă prin minte. Preoții, filosofii și psihologii au fost formați de oameni, eu am fost inspirat de Dumnezeu.

Trei pagini din „Ultima Evanghelie“ conțin mai mult adevăr decât întreaga psihologie de pe Pământ. Oare nu știi ei că omul nu este nimic mai mult decât o unealtă a spiritului care locuiește în el? În lipsa acestuia, nu ar face decât să răcnească, asemenea unui animal.

Așa cum căldura unei lumânări se ridică, iar suportul rămâne rece, se înalță și sufletele desăvârșite la Cer, în timp ce trupurile se sting tăcute. În amalgamul acestor timpuri și prin ceața care se lasă, persistă o adiere blândă care mă face să zâmbesc atunci când plâng și mă liniștește. Ca un Duh care împrăștie liniște zburând, ca o speranță care îmi oferă siguranța — este Cel care mi-a dăruit viața.

Încheiere

În Împărăția Mea nu există legi, nimeni nu are nevoie de ele. Adevărata lege este Iubirea, iar Iubirea sunt Eu. Atunci când îi permiți inimii să te ghideze, mintea devine un slujitor credincios, care nu mai trebuie păzit sau înfrânat. Zidurile materiei dispar, iar ființa devine liberă și se bucură de splendoarea primordială.

În lumea oamenilor, cu cât întunericul se intensifică, cu atât mai aproape este lumina, căci în spatele ultimului obstacol stau Eu, pregătit să te prind dacă te vei clătina și să îți ofer izbăvirea. Nu te teme că vei cunoaște adâncimea prăpastiei, frica are putere doar asupra cărnii, pe când dragostea se revarsă peste tot și este totul. Toate câte există îi sunt supuse, i se roagă și o recunosc în veci.

Cea mai mare răsplată a celor care au suferit sunt ei înșiși, ca ființe desăvârșite, adică înțelepte, libere și independente, care pot crea orice și își pot produce singure fericirea.

Duhurile Creatoare au mai vorbit prin libertatea oamenilor, dar nu au rostit ceea ce trebuie. De aceea, Eu am venit la acest autor și i-am dăruit Evanghelia care încheie lumea și îi face loc celei noi. Căci miracolul trebuia împlinit de oameni, nu de Dumnezeu.

Pace vouă.

Sfârșitul Volumului 1